

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 14. kesäkuuta 2017
(OR. en)**

**2016/0345 (COD)
LEX 1741**

**PE-CONS 12/1/17
REV 1**

**CODIF 5
MI 169
PI 24
CODEC 286**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
EUROOPAN UNIONIN TAVARAMERKISTÄ
(KODIFIKAATIO)**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/...,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,

**Euroopan unionin tavaramerkistä
(kodifikaatio)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 118 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä¹,

¹ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2017.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 207/2009¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 40/94³, joka kodifioitiin vuonna 2009 asetuksena (EY) N:o 207/2009, luotiin unionille oma tavaramerkkien suojajärjestelmä, jolla suojataan tavaramerkkejä unionin tasolla sen tavaramerkkisuojan rinnalla, joka on saatavilla jäsenvaltioiden tasolla kansallisten tavaramerkkijärjestelmien mukaisesti; nämä on yhdenmukaistettu neuvoston direktiivillä 89/104/ETY⁴, joka kodifioitiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/95/EY⁵.

¹ Neuvoston asetusta (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, Euroopan unionin tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

² Katso liite II.

³ Neuvoston asetusta (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993 yhteisön tavaramerkistä (EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁴ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988 jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

- (3) Taloudellisen toiminnan sopusointuista kehitystä koko unionissa sekä jatkuvaa ja tasapainoista laajentumista olisi edistettävä kansallisia markkinoita vastaavat olosuhteet tarjoavien sisämarkkinoiden toteuttamisen ja moitteettoman toiminnan avulla. Näiden markkinoiden toteuttaminen ja niiden yhtenäisyyden lisääminen ei merkitse ainoastaan tavaroiden vapaan liikkumisen ja palvelujen vapaan tarjoamisen esteiden poistamista sekä kilpailun vääristymisen estämisen varmistavan järjestelmän perustamista, vaan olisi myös säädettävä oikeudellisista edellytyksistä, joilla helpotetaan yritysten valmistus- ja tavaroiden jakelu- ja palvelujen tarjoamistoiminnan nopeaa mukautumista unionin mittasuhteisiin. Näistä oikeudellisista välineistä, jotka yrityksillä tätä tarkoitusta varten olisi oltava, erityisen sopivia olisivat tavaramerkit, joiden avulla on mahdollista tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko unionissa, rajoista huolimatta.
- (4) Unionin tavoitteiden toteuttamiseksi näyttää tarpeelliselta säätää unionin tavaramerkkijärjestelmä, jolla annetaan yrityksille oikeus hankkia yhtä ainoaa menettelyä noudattaen EU-tavaramerkkejä, joilla on yhdenmukainen suoja ja joiden vaikutus ulottuu koko unionin alueelle. Näin ilmaistua EU-tavaramerkin yhtenäisen luonteen periaatetta olisi sovellettava, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- (5) Kansallisten lainsäädäntöjen lähentämisellä ei pystytä poistamaan jäsenvaltioiden lainsäädännöissä tavaramerkkien haltijoille kuuluvien oikeuksien alueellisen ominaisuuden muodostamaa estettä. Olisi oltava mahdollista rekisteröidä tavaramerkkejä, joita säädellään kaikissa jäsenvaltioissa välittömästi sovellettavalla unionin oikeudella, jotta yritykset voisivat harjoittaa taloudellista toimintaa ilman esteitä kaikkialla sisämarkkinoilla.

- (6) Yhteisön tavaramerkkijärjestelmästä sen perustamisesta lähtien saatu kokemus on osoittanut, että yritykset unionista ja kolmansista maista ovat hyväksyneet järjestelmän, josta on tullut onnistunut ja elinkelpoinen täydentäjä ja vaihtoehto jäsenvaltioiden tasolla saatavilla olevalle tavaramerkkien suojalle.
- (7) Tavaramerkkejä koskeva unionin oikeus ei kuitenkaan korvaa tavaramerkkejä koskevaa jäsenvaltioiden oikeutta. Ei vaikuta perustellulta velvoittaa yrityksiä rekisteröimään tavaramerkkejään EU-tavaramerkeiksi.
- (8) Kansalliset tavaramerkit ovat edelleen tarpeellisia yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkeilleen suojaa unionin tasolla tai jotka eivät pysty saamaan unionin laajuista suojaa, vaikka kansallisen tason suojan saannille ei ole esteitä. Kunkin tavaramerkkisuojaa hakevan henkilön olisi voitava päättää, haetaanko suojaa vain kansallisena tavaramerkkinä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vai vain EU-tavaramerkkinä vai molempina.
- (9) EU-tavaramerkkiin voi saada oikeuden ainoastaan rekisteröinnillä ja rekisteröinnin esteenä on erityisesti tavaramerkin erottamiskyvyn puuttuminen, sen lainvastaisuus tai sen ristiriitaisuus aikaisempien oikeuksien suhteen.
- (10) Merkki olisi voitava esittää missä tahansa asianmukaisessa muodossa yleisesti saatavilla olevaa teknologiaa käyttäen, eikä siten välttämättä graafisella tavalla, kunhan esitystapa on selkeä, täsmällinen, itsenäinen, helposti saatavilla oleva, ymmärrettävä, kestävä ja objektiivinen.

- (11) EU-tavaramerkin antaman suojan, jonka tarkoituksena on erityisesti taata, että tavaramerkki osoittaa alkuperän, on oltava ehdoton, jos tavaramerkki ja merkki ovat samat ja tavarat tai palvelut ovat samat. Suojaa annetaan myös, jos tavaramerkki ja merkki ovat samankaltaiset ja tavarat tai palvelut ovat samankaltaiset. Samankaltaisuuden käsite olisi määriteltävä sekaannusvaaran osalta. Sekaannusvaaran, jonka arviointi riippuu lukuisista tekijöistä ja erityisesti siitä, kuinka hyvin tavaramerkki tunnetaan markkinoilla, vakiintuneeseen tai rekisteröityyn merkkiin liittyvistä miellelyhtymistä sekä samankaltaisuuden asteesta tavaramerkin ja merkin sekä niihin yhdistettyjen tavaroiden tai palvelujen välillä on asetettava erityisiä vaatimuksia suojalle.
- (12) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeusperiaatetta, jonka mukaan rekisteröity aikaisempi tavaramerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavaramerkkeihin, noudatetaan kaikilta osin, on tarpeen säätää, että EU-tavaramerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavaramerkkien haltijoiden oikeuksiin. Tämä on linjassa 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan kanssa.
- (13) Sekaannusta voi aiheutua tavaroiden tai palvelujen kaupallisen lähteen suhteen, kun yritys käyttää samaa tai samankaltaista merkkiä toiminimenä siten, että nimeä kantavan yrityksen ja kyseisestä yrityksestä tulevien tavaroiden tai palvelujen välille luodaan yhteys. EU-tavaramerkin loukkauksiin olisi sen vuoksi kuuluttava myös merkin käyttö toiminimenä tai vastaavana nimityksenä, siltä osin kuin käytön tarkoituksena on tavaroiden tai palvelujen erottaminen toisistaan.

- (14) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja täysi yhdenmukaisuus unionin erityisen lainsäädännön kanssa, on aiheellista säätää, että EU-tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä vertailevassa mainonnassa, jos tällainen vertaileva mainonta on vastoin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/114/EY¹.
- (15) Tavaramerkkisuojan varmistamiseksi ja väärentämisen torjunnan tehostamiseksi ja Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteista johtuvien unionin kansainvälisten velvoitteiden, erityisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT 1994 -sopimus) kauttakulkuvapautta koskevan V artiklan ja geneeristen lääkkeiden osalta Dohassa pidetyssä WTO:n ministeritason konferenssissa 14 päivänä marraskuuta 2001 annetun TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskevan julistuksen mukaisesti EU-tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta unioniin kaupankäynnissä tavaroita, vaikka niitä ei luovuteta siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama tai olennaisesti samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisille tavaroille.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

- (16) Tämän vuoksi olisi sallittava, että EU-tavaramerkin haltijat estävät oikeuksia loukkaavien tavaroiden saapumisen ja markkinoille saattamisen kaikissa tullitilanteissa, mukaan lukien kauttakuljetus, jälleenlaivaaminen, varastointi, vapaa-alueet, väliaikainen varastointi, sisäinen jalostus tai väliaikainen maahantuonti myös silloin, kun tällaisia tavaroita ei ole tarkoitus saattaa unionin markkinoille. Tullitarkastuksia suorittaessaan tulliviranomaisten olisi hyödynnettävä, myös oikeudenhaltijoiden pyynnöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 608/2013¹ säädettyjä valtuuksia ja menettelyjä. Tulliviranomaisten olisi erityisesti suoritettava asianmukaiset tarkastukset riskianalyysiperusteiden mukaisesti.
- (17) Jotta saadaan sovitetuksi yhteen tarve varmistaa tavaramerkkioikeuksien tehokas täytäntöönpano ja tarve välttää haittaamasta laillisten tavaroiden vapaata liikkuvuutta, EU-tavaramerkin haltijan yksinoikeuden olisi päätyttävä, kun Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevässä tuomioistuimessa, jäljempänä 'EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin', joka on toimivaltainen päättämään, onko EU-tavaramerkkiä loukattu, vireille pantujen myöhempien menettelyjen aikana tavaroiden ilmoittaja tai tavaroiden haltija pystyy todistamaan, että EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta estää tavaroiden markkinoille saattamista tavaroiden lopullisessa määräraamassa.
- (18) Asetuksen (EU) N:o 608/2013 28 artiklassa säädetään, että oikeuksien haltijaa pidetään vastuuvollisena tavaroiden haltijan kärsimistä vahingoista muun muassa silloin, kun myöhemmin todetaan, että kyseiset tavarat eivät loukkaa teollis- tai tekijänoikeutta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (19) Olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä geneeristen lääkkeiden sujuvan kauttakulun varmistamiseksi. Yhteisen kansainvälisen nimistön mukaisten nimien (INN-nimet) osalta, jotka maailmanlaajuisesti tunnustetaan lääkevalmisteiden vaikuttavien aineiden geneerisiksi nimiksi, on tärkeää ottaa asianmukaisesti huomioon EU-tavaramerkkioikeuksien vaikutusten nykyiset rajoitukset. Näin ollen EU-tavaramerkin haltijalla ei tulisi olla oikeutta lääkkeiden vaikuttavan aineen INN-nimen ja tavaramerkin välisten samankaltaisuuksien perusteella estää kolmatta osapuolta tuomasta tavaroita unioniin, jos niitä ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen siellä.
- (20) Jotta EU-tavaramerkkien haltijat voisivat torjua väärentämistä tehokkaasti, niillä olisi oltava oikeus kieltää loukkaavan tavaramerkin paneminen tavaroihin ja ennen tavaramerkin panemista toteutetut valmistelutoimet.

- (21) EU-tavaramerkillä annettavien yksinoikeuksien ei pitäisi antaa tavaramerkin haltijalle oikeutta kieltää kolmansilta osapuolilta merkkien tai nimitysten käyttöä, kun käyttö on oikeudenmukaista ja noudattaa siten hyvää liiketapaa. Tasapuolisten edellytysten varmistamiseksi toiminimille ja EU-tavaramerkeille riitatilanteissa, koska toiminimille myönnetään säännönmukaisesti rajoittamaton suoja myöhempiä tavaramerkkejä vastaan, tällaisen käytön olisi katsottava kattavan vain kolmannen osapuolen henkilönimen käytön. Lisäksi sen olisi sallittava kuvailevien tai erottamiskyvyttömien merkkien tai nimitysten käyttö yleensä. Tavaramerkin haltijalla ei myöskään pitäisi olla oikeutta estää EU-tavaramerkin oikeudenmukaista ja vilpittömää käyttöä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseen haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin haltijan tavaroina tai palveluina. Tavaramerkin käyttö, jolla kolmannet osapuolet pyrkivät kiinnittämään kuluttajan huomion sellaisten aitojen tavaroiden jälleenmyyntiin, jotka on alun perin myyty EU-tavaramerkin haltijan toimesta tai suostumuksella unionissa, olisi katsottava oikeudenmukaiseksi, kun siinä samalla noudatetaan hyvää liiketapaa. Kolmansien osapuolien toimesta taiteellista ilmaisua varten tapahtuva tavaramerkin käyttö olisi katsottava oikeudenmukaiseksi, kun siinä samalla noudatetaan hyvää liiketapaa. Lisäksi tätä asetusta olisi sovellettava tavalla, jolla varmistetaan perusoikeuksien ja -vapauksien sekä varsinkin sananvapauden täysimääräinen kunnioittaminen.
- (22) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vuoksi on oleellista, ettei EU-tavaramerkin haltija voi kieltää kolmansia käyttämästä merkkiä tavaroissa, jotka haltija itse tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille Euroopan talousalueella tätä tavaramerkkiä käyttäen, jollei haltija laillisin perustein ole oikeutettu vastustamaan tavaroiden myöhempää kaupan pitämistä.

- (23) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja laillisesti saatujen tavaramerkkioikeuksien suojaamiseksi on aiheellista ja tarpeen säätää, vaikuttamatta periaatteeseen, jonka mukaan myöhempää tavaramerkkiä ei voida toimeenpanna vastoin aikaisempaa tavaramerkkiä, että EU-tavaramerkkien haltijoiden ei pitäisi voida vastustaa myöhemmän tavaramerkin käyttöä, jos myöhempi tavaramerkki on saatu ajankohtana, jona aikaisempaa tavaramerkkiä ei voitu toimeenpanna vastoin myöhempää tavaramerkkiä.
- (24) On perusteltua suojata EU-tavaramerkkejä ja toisaalta niitä aikaisempia, rekisteröityjä tavaramerkkejä ainoastaan siltä osin kuin näitä merkkejä todella käytetään.
- (25) Kohtuullisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi EU-tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, olisi oltava riittävä peruste tavaramerkin antamien oikeuksien säilyttämiselle riippumatta siitä, onko tavaramerkki rekisteröity, myös muodossa, jossa sitä käytetään.
- (26) EU-tavaramerkkiä on pidettävä siitä yrityksestä erillisenä varallisuusesineenä, jonka tavaroita tai palveluja sillä on merkitty. Tavaramerkin on oltava luovutettavissa, annettavissa pantiksi kolmannelle osapuolelle tai siihen on voitava perustaa käyttöluupia.

- (27) Tällä asetuksella säädettävä tavaramerkkilainsäädäntö edellyttää jokaisen tavaramerkin osalta hallinnollisia täytäntöönpanotoimenpiteitä unionin tasolla. Siten on välttämätöntä, säilyttäen kuitenkin unionin olemassa oleva toimielinrakenne ja valtuuksien tasapaino, säätää Euroopan unionin teollisoikeuksien virastosta, jäljempänä 'virasto', joka on teknisesti riippumaton ja jolla on riittävä oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsenäisyys. Tätä varten on tarpeen ja aiheellista, että virasto on unionin elin ja oikeushenkilö, joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimivaltuuksia unionin oikeutta noudattaen ja ilman, että sillä on vaikutusta unionin toimielinten käyttämään toimivaltaan.
- (28) EU-tavaramerkin suoja annetaan yhteydessä tiettyihin tavaroihin tai palveluihin, joiden luonne ja lukumäärä määrittävät tavaramerkin haltijalle annettavan suojan laajuuden. Sen vuoksi tässä asetuksessa on olennaista vahvistaa säännöt tavaroiden ja palvelujen nimeämisestä ja luokituksesta sekä turvata oikeusvarmuus ja moitteeton hallinto edellyttämällä, että hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuoja haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään hakemuksen perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Yleisnimikkeiden käyttöä olisi tulkittava siten, että se kattaa vain kaikki nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Sellaisten EU-tavaramerkkien haltijoille, joille viraston aiemman käytännön vuoksi merkki on ennen 22 päivää kesäkuuta 2012 rekisteröity koko tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän osalta, olisi annettava mahdollisuus mukauttaa tavaroiden ja palvelujen luetteloitaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti varmistaakseen, että rekisterin sisältö noudattaa vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.

- (29) Jotta vältetään turhat viivytykset EU-tavaramerkin rekisteröinnissä, on asianmukaista säätää EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkejä koskevia tutkimuksia koskevasta järjestelmästä, jonka olisi oltava joustava käyttäjien tarpeiden ja mieltymysten osalta. Valinnaisia EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkejä koskevia tutkimuksia olisi täydennettävä asettamalla maksutta yleisön käyttöön kattavia, nopeita ja tehokkaita hakukoneita osana viraston ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusviraston, yhteistyötä.
- (30) On tarpeen taata osapuolille, joita viraston päätökset koskevat, tavaramerkkilainsäädännön erityispiirteisiin mukautettu oikeudellinen suoja. Tätä varten olisi säädettävä, että viraston päätöksentekoinstanssien päätöksistä voidaan valittaa. Viraston valituslautakunnan olisi ratkaistava valitus. Valituslautakunnan päätöksistä olisi voitava valittaa unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka voi kumota valituksenalaisen päätöksen tai muuttaa sitä.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi EU-tavaramerkkien suojan varmistamiseksi kansallisen järjestelmänsä huomioon ottaen nimettävä mahdollisimman rajallinen määrä ensimmäisen ja toisen oikeusasteen tuomioistuimia, joilla on toimivalta EU-tavaramerkin loukkausta ja voimassaoloa koskevissa asioissa.

- (32) On välttämätöntä, että EU-tavaramerkin voimassaoloa ja loukkausta koskevien päätösten oikeusvaikutus ulottuu koko unioniin, sillä tämä on ainoa keino välttää tuomioistuinten ja viraston keskenään ristiriitaiset päätökset ja varmistaa, ettei EU-tavaramerkkien yhtenäistä luonnetta heikennetä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012¹ säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin EU-tavaramerkkiin liittyviin riita-asioihin, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- (33) Olisi ehkäistävä keskenään ristiriitaisten tuomioiden syntyminen riita-asioissa, joissa on samat osapuolet ja joissa perusteena ovat samat, EU-tavaramerkkiä ja rinnakkaisia kansallisia tavaramerkkejä koskevat kysymykset. Sen vuoksi, jos oikeudellisiin toimenpiteisiin turvaudutaan samassa jäsenvaltiossa, tämän tavoitteen saavuttamiseksi on noudatettava kansallisia menettelysääntöjä, joihin tämä asetus ei vaikuta, mutta jos oikeudellisiin toimenpiteisiin ryhdytään eri jäsenvaltioissa, asetuksen (EU) N:o 1215/2012 määräyksiin perustuvat säännökset riita-asian vireilläolosta ja asiain yhtymisestä, näyttävät tarkoituksenmukaisilta.
- (34) Käytäntöjen lähentämisen edistämiseksi ja yhteisten välineiden kehittämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön viraston ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien virastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusviraston, yhteistyötä varten asianmukainen kehys, jossa määritellään keskeiset yhteistyöalat ja jonka avulla virasto voi koordinoida unionin ja jäsenvaltioiden edun mukaisia yhteisiä hankkeita ja rahoittaa kyseisiä hankkeita tiettyyn enimmäismäärään saakka. Yhteistyön olisi hyödytettävä yrityksiä, jotka käyttävät tavaramerkkijärjestelmiä Euroopassa. Tässä asetuksessa säädetyn unionin järjestelmän käyttäjien osalta hankkeiden, erityisesti tutkimus- ja konsultaatiotarkoituksia varten käytettävien tietokantojen, olisi tarjottava täydentäviä, osallistavia, tehokkaita ja maksuttomia välineitä EU-tavaramerkin yhtenäisestä luonteesta johtuvien erityisvaatimusten täyttämiseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (35) On suotavaa edistää sovinnollista, nopeaa ja tehokasta riidanratkaisua antamalla viraston tehtäväksi perustaa sovittelukeskus, jonka palvelut olisivat kaikkien sellaisten henkilöiden käytettävissä, jotka haluavat päästä yhteisellä sopimuksella sovintoratkaisuun EU-tavaramerkkeihin ja yhteisömalleihin liittyvissä kiistoissa.
- (36) EU-tavaramerkkijärjestelmän perustaminen on lisännyt jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja jäsenvaltioiden muiden viranomaisten taloudellista taakkaa. Lisäkustannukset liittyvät siihen, että käsitellään suurempaa määrää EU-tavaramerkkeihin liittyviä tai tällaisten tavaramerkkien haltijoiden käynnistämiä väite- ja mitättömyysmenettelyjä, EU-tavaramerkkijärjestelmään liittyvään tiedotustoimintaan sekä EU-tavaramerkkioikeuksien täytäntöönpanon varmistamiseen. On näin ollen asianmukaista varmistaa, että virasto korvaa jäsenvaltioille osittain kustannukset, joita niille koituu niiden roolista EU-tavaramerkkijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamisessa. Tällaisen korvauksen maksamisen edellytyksenä olisi oltava se, että jäsenvaltiot toimittavat asiaan kuuluvia tilastotietoja. Kustannusten korvaamisen ei pitäisi olla sen laajuista, että se aiheuttaisi virastolle talousarvioalijäämän.
- (37) Viraston täyden itsehallinnon ja riippumattomuuden takaamiseksi olisi tarpeen antaa sille itsenäinen talousarvio, jonka tulot koostuvat pääasiassa järjestelmän käyttäjien suorittamista maksuista. Unionin talousarviomenettelyä sovelletaan kuitenkin unionin yleisestä talousarviosta suoritettavien mahdollisten avustusten osalta. Lisäksi olisi suotavaa, että tilintarkastustuomioistuimien suorittaa tilintarkastuksen.

- (38) Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi olisi vältettävä viraston mittavien talousarvioylijäämien kertymistä. Tämä ei saisi estää virastoa pitämästä yllä vararahastoa, joka kattaa sen toimintamenot yhden vuoden ajan sen toimintojen jatkuvuuden ja tehtävien hoidon varmistamiseksi. Tätä vararahastoa olisi käytettävä vain tässä asetuksessa vahvistettujen viraston tehtävien jatkuvuuden varmistamiseksi.
- (39) Ottaen huomioon, että EU-tavaramerkkijärjestelmän toiminnasta virastolle suoritettavien maksujen määrät ovat hyvin merkittäviä ja että järjestelmä on täydentävässä suhteessa kansallisiin tavaramerkkijärjestelmiin, katsotaan olevan välttämätöntä, että maksujen määrät vahvistetaan suoraan tässä asetuksessa liitteen muodossa. Maksujen määrät olisi vahvistettava tasolle, jolla ensinnäkin niistä saatavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa viraston talousarvion tasapaino, toiseksi EU-tavaramerkkijärjestelmä ja kansalliset tavaramerkkijärjestelmät ovat rinnakkaisia ja täydentävät toisiaan ottaen huomioon myös EU-tavaramerkin kattamien markkinoiden koko sekä pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet ja kolmanneksi EU-tavaramerkin haltijoiden oikeudet pannaan tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa.
- (40) Jotta voitaisiin varmistaa, että virasto tutkii ja rekisteröi EU-tavaramerkkihakemukset vaikuttavasti, tehokkaasti ja nopeasti sekä käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä, joita noudatetaan väitteen tekemisessä ja tutkimisessa sekä hakemuksen muuttamisessa.

- (41) Jotta voitaisiin varmistaa, että EU-tavaramerkki voidaan kumota tai julistaa mitättömäksi tehokkaasti ja vaikuttavasti käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään menettämisen- ja mitättömyysmenettelyt.
- (42) Jotta valituslautakunnat voivat tarkistaa viraston päätöksiä vaikuttavasti, tehokkaasti ja kattavasti käyttäen menettelyä, joka on avoin, perusteellinen, tasapuolinen ja kohtuullinen ja jossa otetaan huomioon tässä asetuksessa vahvistetut periaatteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään valituksen muodollinen sisältö, valituksen tekemisessä ja tutkimisessa noudatettava menettely, valituslautakunnan päätösten muodollinen sisältö ja muoto sekä valitusmaksujen korvaaminen.
- (43) EU-tavaramerkkijärjestelmän sujuvan, vaikuttavan ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään vaatimukset, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja suullisista menettelyistä ja asian selvittämisessä noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, tiedoksiannossa noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, viestintätapoja ja lomakkeita, joita menettelyjen osapuolten on käytettävä, määräaikojen laskentaan ja keston sovellettavia sääntöjä, päätöksen tai rekisterimerkinnän kumoamisessa noudatettavia menettelyjä, menettelyjen uudelleenaloittamisessa noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä sekä yksityiskohtaisia tietoja edustuksesta virastossa.

- (44) Valituslautakuntien vaikuttavan ja tehokkaan organisaation varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot valituslautakuntien organisaatiosta.
- (45) Kansainvälisten tavaramerkkien vaikuttavan ja tehokkaan rekisteröinnin varmistamiseksi täysin Madridissa 27 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevaan Madridin sopimukseen liittyvän pöytäkirjan ('Madridin pöytäkirja') sääntöjen mukaisesti komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot väitteen tekemisessä ja tutkimisessa noudatettavista menettelyistä, mukaan lukien Maailman henkisen omaisuuden järjestölle (WIPO) tehtävät tarvittavat ilmoitukset, sekä yksityiskohtaiset tiedot menettelystä, joka koskee yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin perustuvia kansainvälisiä rekisteröintejä.
- (46) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (47) Jotta varmistetaan yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta, joka koskee yksityiskohtaisten tietojen määrittämistä tässä asetuksessa vahvistettujen asiaankuuluvien menettelyvaatimusten mukaisista hakemuksista, pyynnöistä, todistuksista, vaatimuksista, säännöksistä, ilmoituksista ja muista asiakirjoista sekä tosiasiallisesti aiheutuneiden, menettelyille välttämättömien kustannusten enimmäismääriä, Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä ja viraston virallisessa lehdessä julkaistavien tietojen yksityiskohtia, viraston ja kansallisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, kirjallisissa menettelyissä käytettyjen täydentävien asiakirjojen käännöksiä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä, väite- tai mitättömyysjaostojen yksittäisen jäsenen tekemien päätösten täsmällisiä tyyppisiä, Madridin pöytäkirjan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden yksityiskohtia sekä kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtyyn alueellista laajentamista koskevaan pyyntöön liittyviä yksityiskohtaisia vaatimuksia. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (48) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

EU-tavaramerkki

1. Tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti rekisteröityä tavaroiden ja palvelujen tavaramerkkiä kutsutaan Euroopan unionin tavaramerkiksi, jäljempänä 'EU-tavaramerkki'.
2. EU-tavaramerkki on yhtenäinen. Sen oikeusvaikutukset ovat samanlaiset kaikkialla unionissa: sen voi rekisteröidä ainoastaan olemaan voimassa koko unionissa, sen voi luovuttaa, siitä voi luopua, sen hallintaoikeus voidaan menettää tai julistaa mitättömäksi ja sen käyttö voidaan kieltää ainoastaan koko unionissa. Tätä periaatetta sovelletaan, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2 artikla

Virasto

1. Perustetaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, jäljempänä 'virasto'.
2. Kaikkia unionin lainsäädännössä olevia viittauksia sisämarkkinoilla toimivaan yhdenmukaistamisvirastoon (tavaramerkit ja mallit) pidetään viittauksina virastoon.

3 artikla
Toimintakyky

Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi yritykset ja muut oikeudelliset kokonaisuudet, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus hankkia omista nimissään kaikenlaisia oikeuksia ja olla vastuussa kaikenlaisista sitoumuksista, olla osapuolena sopimuksissa ja muissa oikeustoimissa sekä esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, rinnastetaan oikeushenkilöihin.

II LUKU

TAVARAMERKKIOIKEUS

1 JAKSO

EU-TAVARAMERKIN MÄÄRITELMÄ JA HANKKIMINEN

4 artikla
EU-tavaramerkin muodostavat merkit

EU-tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, kuten sanat, mukaan lukien henkilönnimet, tai kuviot, kirjaimet, numerot, värit, tavaroiden tai niiden päällyksen muoto, tai äänet, jos:

- a) sellaisilla merkeillä voidaan erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista; ja

- b) merkit voidaan esittää Euroopan unionin tavaramerkkirekisterissä, jäljempänä 'rekisteri', tavalla, joka mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää sen haltijan saaman suojan selkeän ja täsmällisen kohteen.

5 artikla

EU-tavaramerkkien haltijat

EU-tavaramerkin haltijana voivat olla luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, mukaan lukien julkisoikeudelliset yhteisöt.

6 artikla

Tapa, jolla EU-tavaramerkki saadaan

EU-tavaramerkki saadaan rekisteröinnillä.

7 artikla

Ehdottomat hylkäysperusteet

1. Seuraavia merkkejä ei rekisteröidä:
 - a) merkit, jotka eivät ole 4 artiklan mukaisia;
 - b) tavaramerkit, joilta puuttuu erottamiskyky;

- c) tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
- d) tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, jotka ovat tulleet tavallisiksi yleisessä kielenkäytössä tai hyvän kauppatavan mukaan;
- e) merkit, jotka muodostuvat yksinomaan
 - i) tavaran luonteenomaisesta muodosta tai muusta ominaisuudesta,
 - ii) teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta tai muusta ominaisuudesta,
 - iii) tavaran arvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta tai muusta ominaisuudesta;
- f) tavaramerkit, jotka ovat yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisia;
- g) tavaramerkit, jotka ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan esimerkiksi tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän suhteen;
- h) tavaramerkit, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät ole hyväksyneet ja jotka on hylättävä teollisoikeuden suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen, jäljempänä 'Pariisin yleissopimus', 6 *ter* artiklan mukaisesti;

- i) tavaramerkit, jotka sisältävät muita kuin Pariisin yleissopimuksen 6 *ter* artiklassa tarkoitettuja tunnuksia, tunnusmerkkejä tai vaakunoita, joilla on erityistä julkista merkitystä, jollei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt niiden rekisteröintiä.
- j) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien tai unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden taikka kansainvälisten sopimusten, joissa unioni tai asianomainen jäsenvaltio on sopimuspuolena, nojalla;
- k) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle viinejä koskevien perinteisten merkintöjen suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla;
- l) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle aitojen perinteisten tuotteiden suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla;
- m) tavaramerkit, jotka muodostuvat kasvinjalostajanoikeuksien suojasta annetun unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden taikka kansainvälisten sopimusten, joissa unioni tai asianomainen jäsenvaltio on sopimuspuolena, mukaisesti rekisteröidystä aiemmasta kasvilajikenimestä tai sen olennaisista osista ja koskevat saman tai läheistä sukua olevan lajin lajikkeita.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa unionia.
3. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohtaa ei sovelleta, jos tavaramerkki on käytössä tullut erottamiskykyiseksi niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joille rekisteröintiä haetaan.

8 artikla

Suhteelliset hylkäysperusteet

1. Aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä:
 - a) jos se on sama kuin aikaisempi tavaramerkki ja jos tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkkiä haetaan tai tavaramerkki on rekisteröity, ovat samoja kuin tavarat tai palvelut, joille aikaisempi tavaramerkki on suojattu;
 - b) jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, sen alueen yleisön keskuudessa, jolla aikaisempi tavaramerkki on suojattu, on sekaannusvaara, joka sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä.

2. Edellä 1 kohdassa 'aikaisemmalla tavaramerkillä' tarkoitetaan:
- a) tavaramerkkejä, joiden rekisteröintihakemus on tehty ennen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää, ottaen tarvittaessa huomioon vaatimukset niiden etuoikeudesta, ja jotka kuuluvat seuraaviin ryhmiin:
 - i) EU-tavaramerkit,
 - ii) jäsenvaltiossa rekisteröidyt tavaramerkit tai Belgian, Luxemburgin ja Alankomaiden osalta Beneluxin teollisoikeuksien virastossa rekisteröidyt tavaramerkit,
 - iii) tavaramerkit, joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa,
 - iv) tavaramerkit, jotka on rekisteröity unionissa voimassa olevien kansainvälisten järjestelyjen mukaisesti;
 - b) a alakohdassa tarkoitettuja tavaramerkkejä koskevia hakemuksia, jos tavaramerkit rekisteröidään;
 - c) tavaramerkkejä, jotka EU-tavaramerkin hakemispäivänä tai tarvittaessa EU-tavaramerkkihakemuksen etuoikeuspäivänä ovat jossakin jäsenvaltiossa yleisesti tunnettuja Pariisin yleissopimuksen 6 *bis* artiklassa tarkoitettussa merkityksessä.
3. Tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos rekisteröintiä hakee tavaramerkin haltijan asiamies tai edustaja omiin nimiinsä ja ilman haltijan suostumusta, ellei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

4. Rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun liike-elämässä käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, haltijan vastustuksesta tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin tähän merkkiin sovellettavan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan:
- a) oikeus merkkiin on saatu ennen päivää, jona EU-tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty tai jona EU-tavaramerkin rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta;
 - b) merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.
5. Jos aikaisempi EU-tavaramerkki on unionissa laajalti tunnettu tai aikaisempi kansallinen tavaramerkki on kyseisessä jäsenvaltiossa laajalti tunnettu, kohdassa tarkoitetun rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki, riippumatta siitä, ovatko tavarat tai palvelut, joita varten sitä haetaan, samat tai samankaltaiset taikka erilaiset kuin tavarat ja palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, ja jos haettavan tavaramerkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi.

6. Kenen tahansa sellaisen henkilön vastustuksesta, jolla on asiaa koskevan lain nojalla oikeus käyttää suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä johtuvia oikeuksia, tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan:
- i) alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskeva hakemus oli jo toimitettu unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaisesti ennen EU-tavaramerkin hakemispäivää tai etuoikeuspäivää, edellyttäen että se myöhemmin rekisteröidään;
 - ii) alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä annetaan oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.

2 JAKSO

EU-TAVARAMERKIN VAIKUTUKSET

9 artikla

EU-tavaramerkin antamat oikeudet

1. EU-tavaramerkin haltijalla on rekisteröinnin perusteella EU-tavaramerkkiin yksinoikeudet.

2. Rajoittamatta ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista kyseisen EU-tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää kaikkia kolmansiä osapuolia ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa tunnusta tavaroita tai palveluja varten, jos:
- a) tunnus on sama kuin EU-tavaramerkki ja sitä käytetään samoja tavaroita tai palveluita varten kuin ne tavarat ja palvelut, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity;
 - b) tunnus on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, jos tämä aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, mukaan lukien vaara tunnuksen ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä;
 - c) tunnus on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki riippumatta siitä, käytetäänkö sitä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia tai jotka eivät ole samankaltaisia kuin ne, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, jos viimeksi mainittu tavaramerkki on laajalti tunnettu unionissa ja merkin aiheeton käyttö merkitsee EU-tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi EU-tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle.
3. Edellä 2 kohdassa säädetyin edellytyksin voidaan kieltää erityisesti:
- a) tunnuksen paneminen tavaroihin tai tavaroiden päällyksiin;
 - b) tavaroiden tarjoaminen tai markkinoille saattaminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten tunnusta käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen tunnusta käyttäen;

- c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti tunnusta käyttäen;
- d) tunnuksen käyttö toimi- tai liikenimenä taikka toimi- tai liikenimen osana;
- e) tunnuksen käyttö liikeasiakirjoissa ja mainonnassa;
- f) tunnuksen käyttö vertailevassa mainonnassa direktiivin 2006/114/EY vastaisella tavalla.

4. EU-tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää kaikkia kolmansia osapuolia tuomasta tavaroita unionin alueelle kaupankäynnissä luovuttamatta niitä siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien päällykset, tulevat kolmansista maista ja niissä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin EU-tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut EU-tavaramerkin haltijan oikeudet lakkaavat, jos asetuksen (EU) N:o 608/2013 mukaisesti käynnistetyissä menettelyissä sen määrittämiseksi, onko EU-tavaramerkkiä loukattu, tavaroiden ilmoittaja tai tavaroiden haltija esittää näyttöä siitä, että EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää saattamasta tavaroita markkinoille tavaroiden lopullisessa määräraamassa.

10 artikla

Oikeus kieltää valmistelutoimet päällysten tai muiden keinojen käytön osalta

Jos on olemassa riski, että päällyksiä, merkintöjä, tunnisteita, turva- tai aitoustekijöitä tai -laitteita tai muita keinoja, joihin tavaramerkki pannaan, voidaan käyttää tavaroita tai palveluja varten ja tällainen käyttö muodostaisi EU-tavaramerkin haltijalle 9 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien loukkauksen, EU-tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää elinkeinotoiminnan yhteydessä:

- a) tunnuksen, joka on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, paneminen päällyksiin, merkintöihin, tunnisteisiin, turva- tai aitoustekijöihin tai -laitteisiin tai muihin keinoihin, joihin tavaramerkki voidaan panna;
- b) päällysten, merkintöjen, tunnisteiden, turva- tai aitoustekijöiden tai -laitteiden tai muiden keinojen, joihin tavaramerkki pannaan, tarjoaminen tai markkinoille saattaminen tai varastoiminen kyseisiä tarkoituksia varten taikka niiden maahantuonti tai maastavienti.

11 artikla

Päivä, josta oikeudet tulevat voimaan kolmansiin osapuoliin nähden

1. EU-tavaramerkin tuottamat oikeudet ovat voimassa kolmansiin osapuoliin nähden vasta, kun tavaramerkin rekisteröinti on julkaistu.

2. Kohtuullista korvausta voidaan vaatia EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä.
3. Tuomioistuin, jossa asia on vireillä, ei saa ratkaista pääasiaa ennen rekisteröinnin julkaisemista.

12 artikla

EU-tavaramerkin esittäminen sanakirjassa

Jos EU-tavaramerkin esittäminen sanakirjassa, tietosanakirjassa tai vastaavassa hakuteoksessa antaa sen vaikutelman, että merkki muodostaa yleiskäsitteen tavaroille tai palveluille, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, teoksen kustantajan on EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä huolehdittava siitä, että EU-tavaramerkin esittämisen yhteyteen liitetään viimeistään teoksen seuraavassa painoksessa tieto siitä, että kyseessä on rekisteröity tavaramerkki.

13 artikla

Kielto käyttää asiamiehen tai edustajan nimissä olevaa EU-tavaramerkkiä

Jos EU-tavaramerkki on rekisteröity kyseisen EU-tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan suostumusta, haltijalla on oikeus kieltää asiamiestään tai edustajaansa käyttämästä tavaramerkkiä, jollei hän ole antanut käyttö lupaa, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

14 artikla

EU-tavaramerkin vaikutuksiin kohdistuvat rajoitukset

- 1 EU-tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään kolmatta osapuolta käyttämästä elinkeino-toiminnassa seuraavia:
 - a) kolmannen osapuolen nimeä tai osoitetta, jos kolmas osapuoli on luonnollinen henkilö;
 - b) merkkejä tai merkintöjä, joilta puuttuu erottamiskyky tai jotka osoittavat tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
 - c) EU-tavaramerkkiä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseksi EU-tavaramerkin haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin kyseisen tavaramerkin haltijan tavaroina tai palveluina, erityisesti silloin kun kyseisen tavaramerkin käyttäminen on tarpeen tavaran tai palvelun, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos kolmas osapuoli käyttää tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen.

15 artikla

EU-tavaramerkin tuottamien oikeuksien sammuminen

1. EU-tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille Euroopan talousalueella tätä tavaramerkkiä käyttäen.
2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos haltijalla on perusteltua aihetta vastustaa tavaroiden pitämistä edelleen liikkeessä, erityisesti milloin tavaroihin tehdään muutoksia tai huononnuksia sen jälkeen, kun ne on laskettu liikkeelle.

16 artikla

Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan väliintulo-oikeus kiistämisperusteena loukkauskanteen yhteydessä

1. EU-tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn EU-tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julistettaisi mitättömäksi tämän asetuksen 60 artiklan 1, 3 tai 4 kohdan, 61 artiklan 1 tai 2 kohdan tai 64 artiklan 2 kohdan nojalla.

2. EU-tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn kansallisen tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhemmin rekisteröityä kansallista tavaramerkkiä ei julistettaisi mitättömäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 8 artiklan taikka 9 artiklan 1 tai 2 kohdan tai 46 artiklan 3 kohdan nojalla¹.
3. Jos EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä 1 tai 2 kohdan nojalla, kyseisen myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää kyseisen aikaisemman EU-tavaramerkin käyttöä loukkauskanteen yhteydessä.

17 artikla

Loukkauksiin sovellettava täydentävä kansallinen oikeus

1. EU-tavaramerkin vaikutukset määritellään yksinomaan tällä asetuksella. Muutoin EU-tavaramerkkiin kohdistuviin loukkauksiin sovelletaan kansallisen tavaramerkin loukkauksia koskevaa kansallista lainsäädäntöä X luvun säännösten mukaisesti.
2. Tällä asetuksella ei rajoiteta oikeutta ryhtyä oikeudellisiin EU-tavaramerkkiä koskeviin toimenpiteisiin jäsenvaltioiden oikeuden perusteella erityisesti yksityisoikeudellisen vastuun ja vilpillisen kilpailun osalta.
3. Sovellettavat menettelysäännöt määritetään X luvun säännösten mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).

3 JAKSO

EU-TAVARAMERKIN KÄYTTÄMINEN

18 artikla

EU-tavaramerkin käyttäminen

1. Jos EU-tavaramerkin haltija ei viiden vuoden kuluessa rekisteröinnistä ole ottanut unionissa tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, tai jos tällainen käyttö on ollut viisi vuotta yhtäjaksoisesti keskeytyneenä eikä käyttämättä jättämiseen ole pätevää syytä, EU-tavaramerkkiin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä seuraamuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua käyttöä on myös seuraava:

- a) EU-tavaramerkin käyttö muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, riippumatta siitä, onko tavaramerkki myös rekisteröity haltijan nimiin muodossa, jossa sitä käytetään;
 - b) EU-tavaramerkin paneminen unionissa tavaroihin tai niiden päällyksiin vain maastavientiä varten.
2. EU-tavaramerkin käyttö tavaramerkin haltijan suostumuksella rinnastetaan haltijan omaan tavaramerkin käyttöön.

4 JAKSO

EU-TAVARAMERKKI OMISTUSOIKEUDEN KOHTEENA

19 artikla

EU-tavaramerkin rinnastaminen kansalliseen tavaramerkkiin

1. Jollei 20–28 artiklassa toisin säädetä, EU-tavaramerkkiä varallisuusosoikeutena käsitellään kokonaisuudessaan ja koko unionin alueella kuten kansallista rekisteröityä tavaramerkkiä siinä jäsenvaltiossa, jossa rekisterin mukaan:
 - a) haltijan kotipaikka sijaitsee kyseisenä päivämääränä;
 - b) jos a alakohtaa ei voida soveltaa, haltijan liike sijaitsee kyseisenä päivämääränä.
2. Muissa kuin 1 kohdassa säädetyissä tapauksissa mainitussa kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio on se, jossa virasto sijaitsee.
3. Jos rekisteriin on merkitty useampi kuin yksi henkilö yhteishaltijaksi, 1 kohtaa sovelletaan ensimmäiseksi merkittyyn henkilöön; jos tämä ei ole mahdollista, sitä sovelletaan seuraaviin yhteishaltijoihin merkitsemisjärjestyksessä. Jos 1 kohtaa ei voida soveltaa yhteenkään yhteishaltijoista, sovelletaan 2 kohtaa.

20 artikla

Luovutus

1. Oikeus EU-tavaramerkkiin voidaan yrityksen luovutuksesta erillään luovuttaa kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.
2. Yrityksen luovutus kokonaisuudessaan sisältää EU-tavaramerkkiä koskevien oikeuksien luovutuksen, jollei luovutukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ole olemassa vastakkaista määräystä tai jollei olosuhteista selvästi käy muuta ilmi. Tätä säännöstä sovelletaan yrityksen luovutukseen sopimusvelvollisuuden perusteella.
3. EU-tavaramerkin luovutus on tehtävä kirjallisesti ja siihen vaaditaan sopimuksen osapuolten allekirjoitukset, jollei luovutus johdu oikeuden päätöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista; jos näin ei tehdä, luovutus on mitätön.
4. Yhden osapuolen pyynnöstä luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.
5. Luovutuksen rekisteröintiä koskevaan hakemukseen on sisällyttävä tietoja EU-tavaramerkin, sen uuden haltijan, luovutettavien tavaroiden ja palvelujen sekä luovutuksen edellyttämien asiakirjojen yksilöimiseksi 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Hakemus voi tarvittaessa sisältää myös tietoja uuden haltijan edustajan yksilöimiseksi.
6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:
 - a) luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen yksityiskohtainen sisältö;

- b) asiakirjat, joita luovutus edellyttää, ottaen huomioon rekisteröidyn haltijan ja luovutuksensaajan antamat suostumukset;
- c) tiedot siitä, miten osittaisia luovutuksia koskevia hakemuksia käsitellään, varmistaen, että tavarat ja palvelut voimassa pysyvässä rekisteröinnissä ja uudessa rekisteröinnissä eivät ole päällekkäisiä ja että uudesta rekisteröinnistä luodaan erilliset tiedostot, mukaan lukien uusi rekisteröintinumero.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

- 7. Jos luovutuksen rekisteröintiin sovellettavat edellytykset, sellaisina kuin niistä säädetään 1, 2 ja 3 kohdassa tai 6 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, eivät täyty, viraston on ilmoitettava hakijalle puutteista. Jos puutteita ei korjata viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.
- 8. Yhdellä hakemuksella voidaan hakea kahden tai useamman tavaramerkin luovutuksen rekisteröintiä edellyttäen, että rekisteröity haltija ja luovutuksensaaja ovat jokaisessa tapauksessa samat.
- 9. Edellä olevia 5–8 kohtaa sovelletaan myös EU-tavaramerkkihakemuksiin.

10. Jos kyseessä on osittainen luovutus, alkuperäisen rekisteröinnin osalta vireillä olevien, tavaramerkin alkuperäisen haltijan tekemien hakemusten katsotaan koskevan sekä kantarekisteröintiä että uutta rekisteröintiä. Jos tällainen hakemus on maksullinen ja alkuperäinen haltija on maksanut tarvittavat maksut, uusi haltija ei ole velvollinen maksamaan lisämaksuja kyseisestä hakemuksesta.
11. Luovutuksensaaja ei voi käyttää hyödykseen EU-tavaramerkin rekisteröinnistä johtuvia oikeuksia ennen kuin luovutus on merkitty rekisteriin.
12. Jos viraston suhteen on noudatettava määräaikoja, luovutuksensaaja voi tehdä virastolle tähän tarkoitukseen säädetyt ilmoitukset heti sen jälkeen, kun virasto on vastaanottanut luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.
13. Kaikki asiakirjat, jotka on annettava tiedoksi EU-tavaramerkin haltijalle 98 artiklan mukaisesti, osoitetaan haltijaksi rekisteröidylle henkilölle.

21 artikla

Asiamiehen nimiin rekisteröidyn tavaramerkin siirtäminen

1. Jos EU-tavaramerkki on rekisteröity kyseisen tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan lupaa, tällä on oikeus vaatia EU-tavaramerkin siirtoa itselleen, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

2. Haltija voi esittää siirtopyynnön tämän artiklan 1 kohdan nojalla seuraaville:
 - a) virastolle 60 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla mitättömyysvaatimuksen sijaan;
 - b) 123 artiklassa tarkoitettulle Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevälle tuomioistuimelle, jäljempänä 'EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin', 128 artiklan 1 kohtaan perustuvan mitättömyyttä koskevan vastakanteen sijaan.

22 artikla

Esineoikeudet

1. EU-tavaramerkki voidaan yrityksestä riippumatta antaa pantiksi tai se voi olla muun esineoikeuden kohteena.
2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitettut oikeudet tai kyseisten oikeuksien luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.
3. Edellä 2 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.

23 artikla

Pakkotäytäntöönpano

1. EU-tavaramerkkiin voidaan soveltaa pakkotäytäntöönpanotoimenpiteitä.

2. EU-tavaramerkin pakkotäytäntöönpanomenettelyn osalta yksinomainen toimivalta kuuluu 19 artiklan mukaisesti määritellyn jäsenvaltion tuomioistuimille ja viranomaisille.
3. Osapuolen pyynnöstä pakkotäytäntöönpano merkitään rekisteriin ja julkaistaan.
4. Edellä 3 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.

24 artikla

Maksukyvyttömyysmenettely

1. EU-tavaramerkki voi olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena vain siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella velallisen pääintressien keskus sijaitsee.

Jos velallinen on kuitenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY¹ määritelty vakuutusyritys tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/24/EY² määritelty luottolaitos, EU-tavaramerkki voi olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena vain siinä jäsenvaltiossa, jossa yritys tai laitos on saanut toimiluvan.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335 17.12.2009, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

2. Jos on kyse EU-tavaramerkin yhteisomistuksesta, 1 kohtaa sovelletaan yhteisomistajan osuuteen.
3. Jos EU-tavaramerkki sisältyy maksukyvyttömyysmenettelyyn, tätä koskeva merkintä on tehtävä rekisteriin ja julkaistava 116 artiklassa tarkoitetussa Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä.

25 artikla

Käyttölupa

1. EU-tavaramerkkiin voidaan antaa käyttölupa, joka koskee joitakin tai kaikkia tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ja koko unionin aluetta tai sen jotakin osaa. Käyttölupa voi olla yksinomainen tai rajoitettu käyttölupa.
2. EU-tavaramerkin haltija voi vedota tavaramerkin antamaan oikeussuojaan sellaista käyttöluvan haltijaa vastaan, joka rikkoo:
 - a) sopimuksen kesto;
 - b) rekisteröinnin suojaamaa muotoa, jollaisena merkkiä saa käyttää;
 - c) käyttöluvan kattamien tavaroiden tai palvelujen laajuutta;
 - d) tavaramerkin käyttöaluetta; tai
 - e) käyttöluvan haltijan valmistamien tavaroiden tai tarjoamien palvelujen laatua koskevaa käyttölupasopimuksen ehtoa.

3. Käyttöluvan haltija voi aloittaa oikeudelliset toimenpiteet EU-tavaramerkkiä koskevan loukkauksen vuoksi ainoastaan tavaramerkin haltijan suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta käyttölupasopimuksen ehtojen soveltamista. Yksinomaisen käyttöluvan haltija voi kuitenkin aloittaa oikeudelliset toimenpiteet, jos tavaramerkin haltija ei virallisen ilmoituksen saatuaan itse ryhdy toimiin loukkauksen suhteen kohtuullisessa ajassa.
4. Käyttöluvan haltijat ovat oikeutettuja yhtymään EU-tavaramerkin haltijan aloittamaan loukkausta koskevaan oikeudelliseen toimenpiteeseen saadakseen korvauksen kärsimistään haitoista.
5. Yhden osapuolen pyynnöstä EU-tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan saaminen tai luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.
6. Edellä olevan 5 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.

26 artikla

Menettely käyttöluvien ja muiden oikeuksien merkitsemiseksi rekisteriin

1. Edellä olevaa 20 artiklan 5 ja 6 kohtaa ja niiden nojalla annettuja sääntöjä sekä 20 artiklan 8 kohtaa on sovellettava soveltuvin osin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun esineoikeuden tai esineoikeuden luovutuksen, 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pakkotäytäntöönpanon ja 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysmenettelyyn sisällyttämisen merkitsemisessä rekisteriin sekä 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun käyttöluvan tai käyttöluvan luovutuksen merkitsemisessä rekisteriin seuraavin edellytyksin:
 - a) luovutuksen kohteena olevien tavaroiden ja palvelujen yksilöimistä koskevaa vaatimusta ei sovelleta esineoikeuden, pakkotäytäntöönpanon tai maksukyvyttömyysmenettelyn rekisteröintiä koskevaan hakemukseen;
 - b) luovutuksen todistavia asiakirjoja koskevaa vaatimusta ei sovelleta, kun EU-tavaramerkin omistaja on tehnyt hakemuksen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien rekisteröintihakemusta pidetään tehtynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu.
3. Käyttöluvan rekisteröintiä koskeva hakemus voi sisältää pyynnön merkitä käyttölupa rekisteriin yhtenä tai useampina seuraavista:
 - a) yksinoikeudella myönnetty käyttölupa;
 - b) alakäyttölupa, jos käyttöluvan antaa sellainen haltija, jonka käyttölupa on merkitty rekisteriin;

- c) käyttöluja, joka koskee ainoastaan osaa niistä tavaroista tai palveluista, joita varten tavaramerkki on rekisteröity;
- d) käyttöluja, joka on rajoitettu koskemaan osaa unionista;
- e) määräaikainen käyttöluja.

Jos esitetään pyyntö merkitä käyttöluja ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdassa luetelluksi käyttöluvaksi, käyttöluvan rekisteröintiä koskevassa hakemuksessa on mainittava tavarat ja palvelut, se osa unionista ja ajanjakso, joita varten käyttöluja myönnetään.

- 4. Jos 22–25 artiklassa, tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa ja muissa tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä sovellettavissa säännöissä säädetyt rekisteröintiin sovellettavat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettamassa määräajassa, virasto hylkää rekisteröintihakemuksen.
- 5. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin EU-tavaramerkkihakemuksiin.

27 artikla

Oikeusvaikutukset suhteessa kolmansiin osapuoliin

- 1. Edellä 20, 22 ja 25 artiklassa tarkoitetuilla EU-tavaramerkkiä koskevilla oikeustoimilla on oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin kaikissa jäsenvaltioissa vasta, kun ne on merkitty rekisteriin. Tällaisella toimella on kuitenkin ennen merkintää oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, jotka ovat saaneet oikeuden tavaramerkkiin tämän toimen jälkeen, mutta jotka kuitenkin tiesivät siitä näitä oikeuksia hankkiessaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sellaiseen henkilöön, joka saa EU-tavaramerkin tai oikeuden EU-tavaramerkkiin koko yrityksen luovutuksen tai muun yleisseuraannon kautta.
3. Edellä 23 artiklassa tarkoitettujen oikeustoimien oikeusvaikutuksiin suhteessa kolmansiin osapuoliin sovelletaan 19 artiklan mukaisesti määritellyn jäsenvaltion oikeutta.
4. Kunnes jäsenvaltioiden väliset yhteiset konkurssia koskevat säännökset tulevat voimaan, konkurssimenettelyn tai vastaavaan menettelyn voimassaoloon kolmansiin osapuoliin nähden sovelletaan sen jäsenvaltion oikeutta, jossa tällainen menettely ensimmäisenä aloitetaan kansallisen lain tai asiaan sovellettavien yleissopimusten perusteella.

28 artikla

EU-tavaramerkkihakemus omistusoikeuden kohteena

Sovelletaan 19–27 artiklaa EU-tavaramerkkihakemuksiin.

29 artikla

Menettely, jota noudatetaan käyttöluvista ja muista oikeuksista rekisteriin tehdyn merkinnän poistamisessa tai muuttamisessa

1. Rekisteröinti, joka on tehty 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti, poistetaan tai sitä muutetaan jonkin asianomaisen pyynnöstä.

2. Hakemuksen on sisällettävä asianomaisen EU-tavaramerkin rekisteröintinumero ja tiedot oikeudesta, jonka rekisteröinnin poistamista tai muuttamista haetaan.
3. Hakemusta käyttöluvan, esineoikeuden tai täytäntöönpanotoimenpiteen poistamisesta pidetään jätettynä vasta, kun vaadittu maksu on suoritettu.
4. Hakemukseen on liitettävä asiakirjat, joista ilmenee, että rekisteröityä oikeutta ei enää ole tai että käyttöluvan tai muun oikeuden haltija suostuu rekisteröinnin poistamiseen tai muuttamiseen.
5. Jos vaatimukset rekisteröinnin poistamiseksi tai muuttamiseksi eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettamassa määräajassa, virasto hylkää rekisteröinnin poistamista tai muuttamista koskevan hakemuksen.
6. Tämän artiklan 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin 26 artiklan 5 kohdan mukaisiin tiedostoihin tehtäviin merkintöihin.

III LUKU

EU-TAVARAMERKKIHAKEMUS

1 JAKSO

HAKEMUKSEN JÄTTÄMINEN JA EDELLYTYKSET, JOTKA SEN ON TÄYTETTÄVÄ

30 artikla

Hakemusten jättäminen

1. EU-tavaramerkkihakemus jätetään virastolle.
2. Virasto lähettää hakijalle viipymättä vastaanottoilmoituksen, joka sisältää ainakin merkin hakemusnumeron ja kuvauksen, merkin selityksen tai muun tunnistetiedon, sekä tiedot asiakirjojen lajista, lukumäärästä ja vastaanottopäivästä. Kyseinen ilmoitus voidaan antaa sähköisesti.

31 artikla

Edellytykset, jotka hakemuksen on täytettävä

1. EU-tavaramerkkihakemuksessa on oltava:
 - a) EU-tavaramerkin rekisteröintihakemus;

- b) tiedot hakijan yksilöimiseksi;
 - c) luettelo tavaroista tai palveluista, joita varten rekisteröintiä haetaan;
 - d) merkin kuvaus, joka täyttää 4 artiklan b alakohdassa vahvistetut vaatimukset.
2. EU-tavaramerkkihakemuksesta maksetaan hakemusmaksu, joka kattaa yhden tavara- tai palveluluokan, ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu kutakin ensimmäisen luokan ylittävää tavara- ja palveluluokkaa kohti ja tarvittaessa tutkimusmaksu.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi EU-tavaramerkkihakemuksen on täytettävä tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädettyt muodolliset vaatimukset. Jos kyseisten edellytysten mukaan tavaramerkki on esitettävä sähköisesti, viraston pääjohtaja voi määrittää tällaisen sähköisen tiedoston formaatit ja enimmäiskoon.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa määritetään yksityiskohdat, jotka sisällytetään hakemukseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Hakemispäivä

EU-tavaramerkin hakemispäivä on päivä, jona hakija jättää 31 artiklan 1 kohdassa täsmennetyt tiedot sisältävät asiakirjat virastolle sillä edellytyksellä, että hakemusmaksu maksetaan yhden kuukauden kuluessa edellä mainittujen asiakirjojen esittämisestä.

33 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen ja luokitus

1. Tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haetaan, on luokiteltava tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän, jäljempänä 'Nizzan luokitus', mukaisesti.
2. Hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuoja haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää haetun suojan laajuuden.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä tai muita yleisiä termejä edellyttäen, että ne ovat vaadittujen tässä artiklassa esitettyjen selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevien vaatimusten mukaisia.
4. Virasto hylkää hakemuksen epäselvien ja epätasällisten merkintöjen tai termien osalta, jos hakija ei ehdota hyväksyttävää sanamuotoa viraston tätä varten vahvistaman ajanjakson kuluessa.
5. Yleisten termien, mukaan lukien Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeet, on tulkittava kattavan kaikki nimikkeen tai termin kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Tällaisten termien tai nimikkeiden käytön ei saa tulkita sisältävän sellaisia tavaroita tai palveluja koskevaa vaatimusta, joita ei voida ymmärtää tässä merkityksessä.

6. Jos hakija pyytää rekisteröintiä useampaa kuin yhtä luokkaa varten, hakijan on ryhmiteltävä tavarat ja palvelut Nizzan luokituksen luokkien mukaan siten, että kutakin ryhmää edeltää sen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu, ja esitettävä ne luokkien mukaisessa järjestyksessä.
7. Tavaroita ja palveluja ei saa pitää samankaltaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen samassa luokassa. Tavaroita ja palveluita ei saa pitää erilaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen eri luokissa.
8. Sellaisten ennen 22 päivää kesäkuuta 2012 haettujen EU-tavaramerkkien, jotka on rekisteröity koko Nizzan luokituksen luokkaotsikon osalta, haltijat voivat ilmoittaa, että heidän aikomuksensa hakemispäivänä oli ollut hakea suojaa myös muille kuin kyseisen luokan otsikon kirjaimellisen merkityksen kattamille tavaroille tai palveluille, edellyttäen, että tällä tavoin nimetyt tavarat tai palvelut sisältyvät kyseisen luokan aakkoselliseen luetteloon hakemispäivänä voimassa olevassa Nizzan luokitusversiossa.

Ilmoitus on jätettävä virastolle viimeistään 24 päivänä syyskuuta 2016, ja siinä on esitettävä selkeästi, täsmällisesti ja eritellen muut kuin ne haltijan alkuperäisen tarkoituksen kattamat tavarat ja palvelut, jotka luokkaotsikon nimikkeiden kirjaimellinen merkitys kattaa selkeästi. Virasto toteuttaa aiheelliset toimenpiteet rekisterin muuttamiseksi tämän mukaisesti. Mahdollisuus tehdä ilmoitus tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei vaikuta 18 artiklan, 47 artiklan 2 kohdan, 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 64 artiklan 2 kohdan soveltamiseen.

EU-tavaramerkkien, joita koskevaa ilmoitusta ei ole jätetty toisessa alakohdassa tarkoitetun jakson aikana, on katsottava kattavan kyseisen jakson päättymisen jälkeen vain kyseisen luokan otsikkoon sisältyvien nimikkeiden kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut.

9. Jos rekisteriin tehdään muutoksia, EU-tavaramerkin 9 artiklan nojalla tuottamat yksinoikeudet eivät estä kolmatta osapuolta käyttämästä tavaramerkkiä edelleen tavaroita tai palveluja varten, jos ja siltä osin kuin tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten:

- a) alkoi ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia; ja
- b) ei loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.

Rekisteriin kirjattujen tavaroiden tai palvelujen luettelon muuttaminen ei myöskään anna EU-tavaramerkin haltijalle oikeutta vastustaa myöhempää tavaramerkkiä tai hakea sen julistamista mitättömäksi, jos ja siltä osin kuin

- a) myöhempi tavaramerkki oli joko käytössä tai tavaramerkistä oli tehty rekisteröinti-hakemus tavaroita tai palveluja varten, ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia; ja
- b) tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten ei loukannut eikä olisi loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.

2 JAKSO

ETUOIKEUS

34 artikla

Etuoikeus

1. Henkilöllä, joka on asianmukaisesti jättänyt tavaramerkkihakemuksen valtiossa tai valtiolle, joka on Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön perustamis-sopimuksen osapuoli, tai sillä, jolle tämän henkilön oikeudet ovat siirtyneet, on etuoikeus jättää EU-tavaramerkkihakemus saman tavaramerkin osalta ja samoja tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten tätä merkkiä on haettu tai jotka sisältyvät niihin, kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisen hakemuksen jättämispäivästä.
2. Etuoikeuteen oikeuttavat kaikki hakemukset, joilla on säännönmukaisen kansallisen hakemuksen jättämistä vastaava vaikutus sen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa se on jätetty, tai kahden- tai monenvälisen sopimusten mukaan.
3. Säännönmukaisella kansallisella hakemuksella tarkoitetaan hakemuksen jättämistä, joka on riittävä hakemispäivän toteamiseksi, ottamatta huomioon hakemuksen myöhempää kohtaloa.

4. Ensimmäisenä hakemuksena, jonka hakemispäivä on etuoikeutta koskevan määräajan alkamispäivä, pidetään myöhempää hakemusta, joka on jätetty samasta tavaramerkistä samoja tavaroita tai palveluja varten ja samassa valtiossa tai samalle valtiolle kuin aikaisempi ensimmäinen hakemus, jos aikaisempi hakemus on viimeistään myöhemmän hakemuksen hakemispäivänä peruutettu, jätetty silleen tai hylätty saattamatta sitä yleisesti tarkastettavaksi ja jättämättä voimaan mitään oikeuksia ja jos se ei vielä ole ollut perusteena etuoikeuden vaatimiselle. Aikaisempi hakemus ei tällöin voi enää olla perusteena etuoikeuden vaatimiselle.

5. Jos ensimmäinen hakemus on jätetty valtiossa, joka ei ole Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuoli, 1–4 kohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan siltä osin kuin kyseinen valtio julkistetun toteamuksen mukaisesti myöntää virastolle jätetyn ensimmäisen hakemuksen perusteella etuoikeuden, joka on tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukainen ja jolla on vastaavat vaikutukset. Pääjohtaja pyytää tarvittaessa komissiota harkitsemaan sen selvittämistä, myöntääkö ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu valtio kyseisenkaltaisen vastavuoroisen kohtelun. Jos komissio toteaa, että ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu vastavuoroinen kohtelu myönnetään, se julkaisee asiasta tiedonannon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6. Edellä oleva 5 kohta tulee voimaan sinä päivänä, jona *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistaan tiedonanto kyseisen vastavuoroisen kohtelun myöntämisestä, jollei tiedonannossa anneta aikaisempaa voimaantulopäivää. Se lakkaa olemasta voimassa sinä päivänä, jona komission tiedonanto vastavuoroisen kohtelun myöntämisen lakkaamisesta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jollei tiedonannossa anneta aikaisempaa päivämäärää.
7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut tiedonannot julkaistaan myös viraston virallisessa lehdessä.

35 artikla

Etuoikeuden vaatiminen

1. Etuoikeusvaatimukset on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkihakemuksen kanssa, ja niissä on mainittava aikaisemman hakemuksen päiväys, numero ja maa. Etuoikeusvaatimusten perusteena olevat asiakirjat on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään asiakirjat, jotka on esitettävä aikaisempaan hakemukseen perustuvan etuoikeuden vaatimiseksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Pääjohtaja voi määrätä, että asiakirjojen, jotka hakijan on toimitettava etuoikeusvaatimuksen perusteeksi, ei tarvitse sisältää kaikkia asiakirjoja, jotka edellytetään 2 kohdan mukaisesti annettujen sääntöjen nojalla, edellyttäen, että virasto voi saada vaaditut tiedot muista lähteistä.

36 artikla

Etuoikeuden vaikutus

Etuoikeuden vaikutuksesta etuoikeuspäivää pidetään EU-tavaramerkin hakemispäivänä määritettäessä oikeuksien aiemmuutta.

37 artikla

Kansallisen hakemuksen jättämisen merkitys

EU-tavaramerkkihakemus, jolle on hyväksytty hakemispäivä, vastaa jäsenvaltioissa jätettyä säännönmukaista kansallista hakemusta, ottaen tarvittaessa huomioon vaatimukset EU-tavaramerkin etuoikeudesta.

3 JAKSO

NÄYTTELYÄ KOSKEVA ETUOIKEUS

38 artikla

Näyttelyä koskeva etuoikeus

1. Jos EU-tavaramerkin haltija on esitellyt hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä tavaroita tai palveluja Pariisissa 22 päivänä marraskuuta 1928 allekirjoitetun ja viimeksi 30 päivänä marraskuuta 1972 muutetun, kansainvälisiä näyttelyjä koskevan yleissopimuksen mukaisessa virallisessa tai virallisesti tunnustetussa kansainvälisessä näyttelyssä, haltija voi, jos hän jättää hakemuksen kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä esiteltyjen tavaroiden tai palvelujen ensimmäisestä esittelyajankohdasta, vaatia kyseisestä päivästä lähtien 36 artiklan mukaista etuoikeutta. Etuoikeusvaatimus on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkihakemuksen kanssa.
2. Hakijan, joka haluaa vaatia 1 kohdan mukaisesti etuoikeutta, on toimitettava todisteet siitä, että tavarat tai palvelut on asetettu näytteille hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä.
3. Näyttelyä koskevan etuoikeuden myöntäminen jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ei pidennä 34 artiklassa säädettyä etuoikeutta koskevaa määräaikaa.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään sen todistusaineiston tyyppi ja yksityiskohtaiset tiedot, joka on esitettävä näytteillepanoa koskevan etuoikeuden vaatimiseksi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

KANSALLISEEN TAVARAMERKKIIN PERUSTUVA AIEMMUUS

39 artikla

Kansalliseen tavaramerkkiin perustuvan aiemmuuden vaatiminen

EU-tavaramerkkiä haettaessa tai hakemuksen jättämisen jälkeen

1. Jäsenvaltiossa tai Benelux-alueella rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin, mukaan lukien aikaisempi kansainvälisesti, jäsenvaltiossa vaikuttavalla tavalla rekisteröity tavaramerkki, haltija, joka jättää hakemuksen samasta tavaramerkistä, joka on tarkoitus rekisteröidä EU-tavaramerkkinä samoja tavaroita tai palveluja varten, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, tai joihin se sisältyy, voi vaatia EU-tavaramerkille aiemmuutta aikaisempaan tavaramerkkiin perustuen sen jäsenvaltion osalta, jossa tai jota varten se on rekisteröity.
2. Aiemmuusvaatimukset on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkihakemuksen kanssa tai kahden kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä, ja niihin on sisällyttävä jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa tai joita varten tavaramerkki on rekisteröity, asiaankuuluvan rekisteröinnin numero ja hakemispäivä sekä tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity. Jos hakemuksessa vaaditaan aiemmuutta yhden tai useamman rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin perusteella, aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa jättöpäivästä. Jos hakija haluaa vaatia aiemmuutta hakemuksen jättämisen jälkeen, aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on toimitettava virastolle kolmen kuukauden kuluessa aiemmuusvaatimuksen vastaanottamisesta.

3. Aiemmuuden ainoa vaikutus tämän asetuksen mukaan on, että jos EU-tavaramerkin haltija luopuu aiemmasta tavaramerkistä tai antaa sen lakata, hänellä olevat oikeudet pysyvät voimassa samoin, kuin jos aikaisempi tavaramerkki olisi edelleen rekisteröity.
4. EU-tavaramerkille vaadittu aiemmuus lakkaa, jos aikaisempi tavaramerkki, josta aiemmuutta on vaadittu, julistetaan mitättömäksi tai menetetään. Jos aikaisempi tavaramerkki menetetään, aiemmuus lakkaa edellyttäen, että menettäminen tulee voimaan ennen EU-tavaramerkin hakemispäivää tai etuoikeuspäivää.
5. Virasto ilmoittaa voimassa olevasta aiemmuusvaatimuksesta Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastolle tai kyseisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään asiakirjat, jotka on esitettävä kansallisen tavaramerkin tai jäsenvaltiossa vaikuttavien kansainvälisten sopimusten mukaisesti rekisteröidyn tavaramerkin aiemmuuden vaatimiseksi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
7. Pääjohtaja voi määrätä, että asiakirjojen, jotka hakijan on toimitettava aiemmuusvaatimuksen perusteeksi, ei tarvitse sisältää kaikkia asiakirjoja, jotka edellytetään 6 kohdan mukaisesti annettujen sääntöjen nojalla, edellyttäen, että virasto voi saada vaaditut tiedot muista lähteistä.

40 artikla

Kansalliseen tavaramerkkiin perustuvan aiemmuuden vaatiminen

EU-tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen

1. EU-tavaramerkin haltija, joka on saman aikaisemman jäsenvaltiossa, myös Benelux-alueella, rekisteröidyn tavaramerkin tai saman aikaisemman kansainvälisesti ja jäsenvaltiossa vaikuttavalla tavalla rekisteröidyn tavaramerkin haltija, voi vaatia aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvaa aiemmuutta samojen tavaroiden tai palvelujen osalta kuin ne, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, tai joihin ne sisältyvät, sen jäsenvaltion osalta, jossa tai jota varten tavaramerkki on rekisteröity.
2. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla esitettyihin aiemmuusvaatimuksiin on sisällyttävä EU-tavaramerkin numero, sen haltijan nimi ja osoite, jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa tai joita varten aiempi tavaramerkki on rekisteröity, asiaankuuluvan rekisteröinnin numero ja hakemispäivä, tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity ja ne joiden osalta aiemmuutta vaaditaan, sekä perusteena olevat asiakirjat, kuten 39 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä esitetään.
3. Jos aiemmuuden vaatimiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteista EU-tavaramerkin haltijalle. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää vaatimuksen.
4. Sovelletaan 39 artiklan 3, 4, 5 ja 7 kohtaa.

IV LUKU

REKISTERÖINTIMENETTELY

1 JAKSO

HAKEMUKSEN TUTKIMINEN

41 artikla

Hakemuksen jättämisen edellytysten tutkiminen

1. Virasto tutkii:
 - a) täyttääkö EU-tavaramerkkihakemus edellytykset sille, että hakemukselle voidaan hyväksyä 32 artiklan mukainen hakemispäivä;
 - b) onko EU-tavaramerkkihakemus 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ja vaatimusten mukainen;
 - c) onko luokkamaksut tarvittaessa suoritettu säädetyssä määräajassa.
2. Jos EU-tavaramerkkihakemus ei täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteellisuudet tai maksujen laiminlyönnin kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Jos 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa todettuja puutteellisuuksia tai maksujen laiminlyöntiä ei ole asetetussa määräajassa korjattu, hakemusta ei käsitellä EU-tavaramerkkihakemuksena. Jos hakija toimii viraston kehotuksen mukaisesti, se hyväksyy hakemispäiväksi päivän, jona hakija on korjannut todetut puutteellisuudet tai todetun maksujen laiminlyönnin.
4. Jos 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa todettuja puutteellisuuksia ei ole säädettyssä määräajassa korjattu, virasto hylkää hakemuksen.
5. Jos 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa todettua maksujen laiminlyöntiä ei ole säädettyssä määräajassa korjattu, hakemus katsotaan peruutetuksi, jollei selvästi ilmene mitä tavara- tai palveluluokkia varten suoritettu maksu on tarkoitettu. Jollei suoritettujen luokkamaksujen kohdentumista voida muutoin määritellä, virasto ottaa luokat huomioon siinä järjestyksessä, kuin ne on esitetty luokituksessa. Hakemusta pidetään peruutettuna niiden luokkien osalta, joiden luokkamaksuja ei ole maksettu tai ei ole maksettu kokonaan.
6. Etuoikeuden vaatimista koskevien säännösten noudattamatta jättäminen aiheuttaa hakemuksen osalta etuoikeuden menettämisen.
7. Kansalliseen tavaramerkkiin perustuvan aiemmuuden vaatimista koskevien edellytysten täyttämättä jättäminen aiheuttaa sen, että aiemmuutta ei voida enää vaatia tämän hakemuksen osalta.
8. Jos 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämättä jääminen koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, virasto hylkää hakemuksen, tai etuoikeus taikka aiemmuutta koskeva oikeus menetetään ainoastaan näiden tavaroiden ja palvelujen osalta.

42 artikla

Rekisteröinnin ehdottomien esteiden tutkiminen

1. Jos tavaramerkkiä ei 7 artiklan nojalla voida rekisteröidä kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkkiä haetaan, hakemus hylätään näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.
2. Hakemus voidaan hylätä vasta, kun hakijalle on varattu tilaisuus peruuttaa hakemuksensa tai muuttaa sitä tai esittää huomautuksensa. Tätä varten virasto ilmoittaa hakijalle rekisteröinnin hylkäysperusteet ja täsmentää ajan, jonka kuluessa tämä voi peruuttaa hakemuksen tai muuttaa sitä tai esittää huomautuksensa. Jos hakija ei poista rekisteröinnin hylkäysperusteita, virasto hylkää rekisteröinnin kokonaan tai osittain.

2 JAKSO

TUTKIMUS

43 artikla

Tutkimuskertomus

1. Virasto laatii EU-tavaramerkin hakijan hakemusta jättäessä esittämästä pyynnöstä Euroopan unionin tutkimuskertomuksen, jäljempänä 'EU:n tutkimuskertomus', jossa mainitaan ne aikaisemmat EU-tavaramerkit tai EU-tavaramerkkihakemukset, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin rekisteröinnin esteenä.

2. Jos hakija pyytää EU-tavaramerkkihakemuksen jättäessään, että jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot laativat tutkimuskertomuksen ja jos asianmukainen tutkimusmaksu on suoritettu hakemusmaksun maksamiselle asetetussa määräajassa, virasto toimittaa EU-tavaramerkkihakemuksen jäljennöksen viipymättä jokaisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle, joka on ilmoittanut virastolle päätöksestään suorittaa oman tavaramerkkirekisterinsä osalta EU-tavaramerkkihakemusten tutkimuksen.
3. Jokainen 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirasto toimittaa tutkimuskertomuksen, jossa joko mainitaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisissä jäsenvaltioissa vaikuttavat aikaisemmat kansalliset tavaramerkit tai aikaisemmat kansallisia tavaramerkkejä koskevat hakemukset tai kansainvälisten sopimusten mukaisesti rekisteröidyt tavaramerkit, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin rekisteröinnin esteenä, tai todetaan, ettei tutkimuksessa ole havaittu mitään tällaisia oikeuksia.
4. Sen jälkeen kun virasto on kuullut 153 artiklassa säädettyä hallintoneuvostoa, jäljempänä 'hallintoneuvosto', se vahvistaa kertomusten sisällön ja niitä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.
5. Virasto maksaa tietyn summan jokaiselle teollisoikeuksien keskusvirastolle jokaisesta 3 kohdan mukaisesti toimitetusta tutkimuskertomuksesta. Tämän jokaiselle teollisoikeuksien keskusvirastolle samansuuruisen summan vahvistaa budjettikomitea, jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöllä tekemällä päätöksellä.

6. Virasto toimittaa EU-tavaramerkin hakijalle pyydetyn EU:n tutkimuskertomuksen ja kaikki pyydetyt ja vastaanotetut kansalliset tutkimuskertomukset.
7. EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisen jälkeen virasto ilmoittaa kaikkien EU:n tutkimuskertomuksessa mainittujen aikaisempien EU-tavaramerkkien haltijoille tai EU-tavaramerkin hakijoille EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisesta. Viimeksi mainittu seikka pätee riippumatta siitä, onko hakija pyytänyt, että hänelle lähetetään EU:n tutkimuskertomus, jollei aikaisemman rekisteröinnin haltija tai hakemuksen esittäjä pyydä, ettei hänelle lähetetä ilmoitusta.

3 JAKSO

HAKEMUKSEN JULKAISEMINEN

44 artikla

Hakemuksen julkaiseminen

1. Jos edellytykset, jotka EU-tavaramerkkihakemuksen on täytettävä, täyttyvät, hakemus on 46 artiklan soveltamiseksi julkaistava siltä osin kuin sitä ei ole hylätty 42 artiklan mukaisesti. Hakemuksen julkaiseminen ei vaikuta tietoihin, jotka on jo muutoin asetettu yleisön saataville tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten mukaisesti.
2. Jos hakemus hylätään julkaisemisen jälkeen 42 artiklan mukaisesti, hylkäystä koskeva päätös julkaistaan sen tullessa lopulliseksi.

3. Jos hakemuksen julkaiseminen sisältää virastosta johtuvan virheen, virasto oikaisee virheen omasta aloitteestaan tai hakijan pyynnöstä ja julkaisee oikaisun.

Hakijan pyytäessä oikaisua sovelletaan soveltuvin osin 49 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.
4. Jäljempänä olevaa 46 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös silloin, kun oikaisu koskee tavara- ja palveluluetteloa tai tavaramerkin kuvausta.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään julkaistavan hakemuksen sisällön pakollisista yksityiskohdista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

KOLMANSIEN OSAPUOLIEN HUOMAUTUKSET JA VÄITE

45 artikla

Kolmansien osapuolien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi toimittaa virastolle kirjallisia huomautuksia, joissa ilmoitetaan 5 ja 7 artiklassa mainituista perusteista ne, joiden perusteella tavaramerkkiä ei saisi rekisteröidä viran puolesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla henkilöillä ja ryhmittymillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa viraston menettelyssä.

2. Kolmansien osapuolien huomautukset on toimitettava ennen väitejakson päättymistä tai, jos tavaramerkkiä vastaan on tehty väite, ennen väitettä koskevan lopullisen päätöksen tekemistä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu huomautusten esittäminen ei vaikuta viraston oikeuteen aloittaa ehdottomien perusteiden tutkiminen tarvittaessa uudelleen omasta aloitteestaan milloin tahansa ennen rekisteröintiä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut huomautukset on annettava tiedoksi hakijalle, joka voi ottaa kantaa niihin.

46 artikla

Väite

1. Tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voi tehdä väiteilmoituksen kolmen kuukauden kuluessa EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisesta sillä perusteella, että tavaramerkin rekisteröinti 8 artiklan mukaisesti olisi hylättävä:
 - a) 8 artiklan 1 ja 5 kohdan tapauksissa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien haltijat sekä näiden tavaramerkkien haltijoiden oikeuttamat käyttöluvan haltijat;
 - b) 8 artiklan 3 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen tavaramerkkien haltijat;
 - c) 8 artiklan 4 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien tai merkkien haltijat sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan näitä oikeuksia käyttämään valtuutetut henkilöt;
 - d) henkilö, jolla on asiaankuuluvan unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden nojalla oikeus 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin oikeuksiin.

2. Väiteilmoitus tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voidaan tehdä myös 1 kohdassa vahvistetuin edellytyksin 49 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti muutettua hakemusta julkaistaessa.
3. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.
4. Väitteentekijä voi viraston asettamassa määräajassa esittää seikkoja, todisteita ja huomautuksia väitteensä tueksi.

47 artikla

Väitteen tutkiminen

1. Tutkiessaan väitettä virasto pyytää, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa toisten osapuolten tai sen itsensä ilmoituksia koskevia huomautuksia.
2. Väitteen tehneen aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on hakijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin väite perustuu, tai että on olemassa perustellut syyt käyttämättä jättämiseen, jos tähän päivään mennessä aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään. Jos aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin siten, että käyttö jäsenvaltiossa, jossa aikaisempi kansallinen tavaramerkki on suojattu, vastaa käyttöä unionissa.
4. Virasto voi kehottaa osapuolia tekemään sovinnon, kun se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.
5. Jos väitteen tutkiminen johtaa siihen, että tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkkiä haetaan, hakemus hylätään kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Päinvastaisessa tapauksessa väite hylätään.
6. Hakemuksen hylkäystä koskeva päätös julkaistaan sen ollessa lopullinen.

48 artikla

Toimivallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 46 ja 47 artiklassa esitetyn väitteen tekemistä ja tutkimista koskevan menettelyn yksityiskohdat.

5 JAKSO

HAKEMUKSEN PERUUTTAMINEN, RAJOITTAMINEN, MUUTTAMINEN JA JAKAMINEN

49 artikla

Hakemuksen peruuttaminen, rajoittaminen ja muuttaminen

1. Hakija voi milloin tahansa peruuttaa EU-tavaramerkkihakemuksensa tai rajoittaa sen sisältämien tavaroiden tai palvelujen luettelo. Jos hakemus on jo julkaistu, myös peruutus tai rajoittaminen julkaistaan.
2. Muutoin EU-tavaramerkkihakemusta ei voida hakijan pyynnöstä muuttaa kuin hakijan nimen ja osoitteen, virheellisten ilmaisujen tai kirjoitusvirheiden tai ilmeisten virheiden korjaamiseksi, jos tällainen korjaus ei vaikuta huomattavasti tavaramerkkiin tai laajenna tavaroiden tai palvelujen luettelo. Jos muutokset koskevat tavaramerkin kuvausta tai tavara- tai palveluluettelo ja jos nämä muutokset tehdään hakemuksen julkaisemisen jälkeen, hakemus julkaistaan muutettuna.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään hakemuksen muuttamista koskevan menettelyn yksityiskohdat.

50 artikla
Hakemuksen jakaminen

1. Hakija voi jakaa hakemuksen ilmoittamalla, että osasta alkuperäiseen hakemukseen sisältyvistä tavaroista tai palveluista tehdään yksi tai useampi jaettu hakemus. Jaetun hakemuksen mukaiset tavarat tai palvelut eivät voi olla päällekkäisiä niiden tavaroiden tai palvelujen kanssa, jotka jäävät alkuperäiseen hakemukseen tai jotka sisältyvät muihin jaettuihin hakemuksiin.
2. Jakamista koskevaa ilmoitusta ei hyväksytä:
 - a) jos siinä tapauksessa, että alkuperäistä hakemusta vastaan on tehty väite, kyseinen ilmoitus johtaa väitteen kohteena olevien tavaroiden tai palveluiden jakamiseen, ennen kuin väiteosaston päätös on lopullinen tai kunnes väitemenettely on saatettu muulla tavoin päätökseen;
 - b) ennen kuin virasto on hyväksynyt 32 artiklassa tarkoitetun hakemispäivän ja 46 artiklan 1 kohdassa säädetyn väitejakson aikana.
3. Jakamista koskevasta ilmoituksesta peritään maksu. Ilmoitusta ei katsota tehdyksi ennen kuin maksu on suoritettu.
4. Jos virasto katsoo, että 1 kohdassa ja 9 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä säädetyt vaatimukset eivät täyty, se kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet viraston asettaman määräajan kuluessa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto hylkää jakamista koskevan ilmoituksen.

5. Jakaminen tulee voimaan sinä päivänä, jona se merkitään viraston säilyttämiin alkuperäistä hakemusta koskeviin tiedostoihin.
6. Ennen sitä päivää, jona virasto on vastaanottanut jakamista koskevan ilmoituksen, esitetyt pyynnöt ja hakemukset sekä suoritettut maksut, jotka koskevat alkuperäistä hakemusta, katsotaan tehdyiksi tai suoritetuiksi myös jaetun hakemuksen tai jaettujen hakemusten osalta. Ennen jakamista koskevan ilmoituksen vastaanottopäivää alkuperäisestä hakemuksesta asianmukaisesti suoritettuja maksuja ei palauteta.
7. Alkuperäisen hakemuksen jättämispäivä sekä etuoikeus- ja aiemmuuspäivä säilyvät samoina jaetussa hakemuksessa.
8. Jos jakamisilmoitus koskee hakemusta, joka on jo julkaistu 44 artiklan nojalla, jakaminen on julkaistava. Jaettu hakemus on julkaistava. Julkaiseminen ei aloita uutta väiteaikaa.
9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään
 - a) yksityiskohdat, jotka sisällytetään 1 kohdan nojalla tehdyn hakemuksen jakamista koskevaan ilmoitukseen;
 - b) tiedot siitä, miten hakemuksen jakamista koskeva ilmoitus käsitellään varmistaen, että jaetusta hakemuksesta luodaan erilliset tiedostot, mukaan lukien uusi hakemusnumero;

c) tiedot, jotka sisällytetään 8 kohdan mukaiseen jaetun hakemuksen julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 JAKSO

REKISTERÖINTI

51 artikla

Rekisteröinti

1. Jos hakemus täyttää tämän asetuksen vaatimukset ja jollei 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa ole annettu väiteilmoitusta tai jos tehty väite on lopullisesti käsitelty peruutuksen, hylkäämisen tai muun syyn takia, tavaramerkki ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot merkitään rekisteriin. Rekisteröinti on julkaistava.
2. Virasto antaa rekisteröintitodistuksen. Todistus voidaan antaa sähköisesti. Virasto antaa todistuksesta oikeaksi todistettuja tai muita kuin oikeaksi todistettuja jäljennöksiä maksua vastaan, jos tällaisia jäljennöksiä annetaan muuten kuin sähköisesti.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun rekisteröintitodistuksen yksityiskohtainen sisältö ja muoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

EU-TAVARAMERKIN VOIMASSAOLOAIKA, UUDISTAMINEN, MUUTTAMINEN JA JAKAMINEN

52 artikla

Rekisteröinnin kesto

EU-tavaramerkin rekisteröinnin kesto on 10 vuotta alkaen hakemispäivästä. Rekisteröinti voidaan uudistaa 53 artiklan mukaisesti kymmenen vuoden jaksoissa.

53 artikla

Uudistaminen

1. EU-tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan EU-tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä, jos maksut on suoritettu.
2. Virasto ilmoittaa EU-tavaramerkin haltijalle ja kaikille EU-tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta vähintään kuusi kuukautta ennen tätä umpeutumista. Virasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu eikä se vaikuta rekisteröinnin voimassaolon päättymiseen.

3. Uudistamishakemus on esitettävä kuuden kuukauden kuluessa ennen rekisteröinnin voimassaolon päättymistä. Edellä mainitun määräajan kuluessa on maksettava myös uudistamisesta perittävä perusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu kustakin ensimmäisen tavara- tai palveluluokan ylittävästä tavara- tai palveluluokasta. Muussa tapauksessa hakemus voidaan esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa rekisteröinnin voimassaolon päättymisestä edellyttäen, että kyseisen lisämääräajan kuluessa maksetaan lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai uudistamishakemuksen myöhäisestä esittämisestä.
4. Uudistamishakemuksen on sisällettävä:
- a) uudistamista hakevan henkilön nimi;
 - b) uudistettavan EU-tavaramerkin rekisteröintinumero;
 - c) jos uudistamista haetaan vain osalle rekisteriin merkityistä tavaroista ja palveluista, maininta niistä luokista tai niistä tavaroista ja palveluista, joiden osalta haetaan uudistamista, tai niistä luokista tai niistä tavaroista ja palveluista, joiden osalta ei haeta uudistamista, ryhmiteltynä Nizzan luokituksen luokkien mukaiseen järjestykseen siten, että ennen kutakin ryhmää ilmoitetaan sen kyseisen luokituksen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu ja esitettynä kyseisen luokituksen luokkien mukaisessa järjestyksessä.

Jos 3 kohdassa tarkoitettu maksu on suoritettu, se katsotaan uudistamishakemukseksi edellyttäen, että se sisältää kaikki maksun tarkoituksen osoittamiseen tarvittavat tiedot.

5. Jos hakemus esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Jos suoritettavat maksut eivät riitä kattamaan kaikkia niitä tavara- ja palveluluokkia, joihin uudistamishakemus kohdistuu, rekisteröinti on uusittava, jos on selvää, mitkä luokat maksujen on tarkoitettu kattavan. Muiden perusteiden puuttuessa virasto ottaa luokat huomioon luokituksen mukaisessa järjestyksessä.
6. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään.
7. Jos uudistamishakemus esitetään 3 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, mutta muut tässä artiklassa säädettyt uudistamista koskevat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle havaituista puutteista.
8. Jos uudistamishakemusta ei jätetä tai se jätetään 3 kohdassa säädetyn määräajan jälkeen tai jos maksuja ei suoriteta tai ne suoritetaan vasta kyseisen määräajan jälkeen tai jos 7 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei ole korjattu kyseisen määräajan kuluessa, virasto päättää, että rekisteröinnin voimassaolo on päättynyt ja ilmoittaa siitä EU-tavaramerkin haltijalle. Kun päätöksestä on tullut lopullinen, virasto poistaa tavaramerkin rekisteristä. Poistaminen tulee voimaan rekisteröinnin voimassaolon päättymispäivää seuraavana päivänä. Jos uudistamismaksut on maksettu mutta rekisteröintiä ei uudisteta, maksut palautetaan.
9. Yhdellä hakemuksella voidaan hakea kahden tai useamman tavaramerkin uudistamista maksamalla kutakin tavaramerkkiä koskevat maksut edellyttäen, että haltijat tai edustajat ovat jokaisessa tapauksessa samat.

54 artikla
Muuttaminen

1. Rekisterissä olevaa EU-tavaramerkkiä ei muuteta rekisteröinnin keston eikä sen uudistamisen aikana.
2. Jos EU-tavaramerkki kuitenkin sisältää haltijan nimen ja osoitteen, muutokset, jotka eivät huomattavasti vaikuta tavaramerkin tunnistamiseen, sellaisena kuin se on alun perin rekisteröity, voidaan haltijan pyynnöstä rekisteröidä.
3. Muuttamista koskevassa pyynnössä on esitettävä tavaramerkin muutettava kohta ja kyseinen kohta muutettuna.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään muuttamista koskevan pyynnön yksityiskohtaiset tiedot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Pyyntö katsotaan tehdyksi vasta, kun maksu on suoritettu. Jos maksua ei ole maksettu tai sitä ei ole maksettu kokonaan, virasto ilmoittaa tästä hakijalle. Yhdellä pyynnöllä voidaan hakea saman kohdan muuttamista saman haltijan kahdessa tai useammassa rekisteröinnissä. Vaadittava maksu on suoritettava jokaisesta muutettavasta rekisteröinnistä. Jos rekisteröinnin muuttamiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteesta hakijalle. Jos puutetta ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää pyynnön.

5. Muutoksen rekisteröinnin julkaisemisen on sisällettävä muutetun EU-tavaramerkin kuvaus. Kolmannet osapuolet, joiden oikeuksiin muutoksella voi olla vaikutusta, voivat kiistää sen rekisteröinnin kolmen kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Muutoksen rekisteröinnin julkaisemiseen sovelletaan 46 ja 47 artiklaa sekä 48 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

55 artikla

Nimen- tai osoitteenmuutos

1. EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä merkitään rekisteriin EU-tavaramerkin haltijan nimen- tai osoitteenmuutos, joka ei ole 54 artiklan 2 kohdan mukainen EU-tavaramerkin muutos eikä johdu EU-tavaramerkin täydellisestä tai osittaisesta luovutuksesta.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen nimen- tai osoitteenmuutosta koskevan pyynnön yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Yhdellä pyynnöllä voidaan hakea nimen- tai osoitteenmuutosta saman haltijan kahdessa tai useammassa rekisteröinnissä.
3. Jos muutoksen merkitsemiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteesta EU-tavaramerkin haltijalle. Jos puutetta ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää pyynnön.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös rekisteriin merkityn edustajan nimen tai osoitteen muuttamiseen.
5. Edellä olevia 1–4 kohtaa sovelletaan EU-tavaramerkkihakemuksiin. Muutos merkitään viraston ylläpitämiin EU-tavaramerkkihakemuksia koskeviin tiedostoihin.

56 artikla

Rekisteröinnin jakaminen

1. EU-tavaramerkin haltija voi jakaa rekisteröinnin ilmoittamalla, että osasta alkuperäiseen rekisteröintiin sisältyvistä tavaroista tai palveluista tehdään yksi tai useampi jaettu rekisteröinti. Jaetun rekisteröinnin kattamat tavarat tai palvelut eivät voi olla päällekkäisiä niiden tavaroiden tai palvelujen kanssa, jotka jäävät alkuperäiseen rekisteröintiin tai jotka sisältyvät muihin jaettuihin rekisteröinteihin.
2. Jakamista koskevaa ilmoitusta ei hyväksytä:
 - a) jos siinä tapauksessa, että alkuperäisestä rekisteröinnistä on esitetty virastolle menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus, kyseinen ilmoitus johtaa menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vaatimuksen kohteena olevien tavaroiden tai palveluiden jakamiseen, ennen kuin mitättömyysoaston päätös on lopullinen tai kunnes menettely on saatettu muulla tavoin päätökseen;

- b) jos siinä tapauksessa, että EU-tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne, kyseinen ilmoitus johtaa vastakanteen kohteena olevien tavaroiden tai palvelujen jakamiseen, ennen kuin EU-tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen päätöstä koskeva merkintä on tehty rekisteriin 128 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
3. Jos 1 kohdassa ja 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten nojalla säädettyjä vaatimuksia ei täytetä tai luettelon sisältämät tavarat ja palvelut, jotka muodostavat jaetun rekisteröinnin, ovat päällekkäisiä alkuperäiseen rekisteröintiin jäävien tavaroiden ja palveluiden kanssa, virasto pyytää EU-tavaramerkin haltijaa korjaamaan puutteet asettamassaan määräajassa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto hylkää jakamista koskevan ilmoituksen.
4. Jakamista koskevasta ilmoituksesta peritään maksu. Ilmoitusta ei katsota tehdyksi ennen kuin maksu on suoritettu.
5. Jakaminen tulee voimaan sinä päivänä, jona se merkitään rekisteriin.
6. Ennen sitä päivää, jona virasto on vastaanottanut jakamista koskevan ilmoituksen, esitetyt pyynnöt ja hakemukset sekä suoritettut maksut, jotka koskevat alkuperäistä rekisteröintiä, katsotaan tehdyiksi tai suoritetuiksi myös jaetun rekisteröinnin tai jaettujen rekisteröintien osalta. Ennen jakamista koskevan ilmoituksen vastaanottopäivää alkuperäisestä rekisteröinnistä asianmukaisesti suoritettuja maksuja ei palauteta.
7. Alkuperäisen rekisteröinnin hakemispäivä sekä etuoikeus- ja aiemmuuspäivät säilyvät samoina jaetussa rekisteröinnissä.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:
- a) yksityiskohdat, jotka sisällytetään 1 kohdan mukaisen hakemuksen jakamista koskevaan ilmoitukseen;
 - b) tiedot siitä, miten rekisteröinnin jakamista koskeva ilmoitus käsitellään varmistaen, että jaetusta rekisteröinnistä luodaan erilliset tiedostot, mukaan lukien uusi rekisteröintinumero.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

LUOPUMINEN, MENETTÄMINEN JA MITÄTTÖMYYS

1 JAKSO

LUOPUMINEN

57 artikla

Luopuminen

1. EU-tavaramerkistä voidaan luopua kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Tavaramerkin haltija ilmoittaa luopumisesta kirjallisesti virastolle. Luopuminen on voimassa vasta sen jälkeen, kun se on merkitty rekisteriin. Sen EU-tavaramerkistä luopumisen ehtona, josta ilmoitetaan virastolle sen jälkeen, kun kyseisestä tavaramerkistä on esitetty 63 artiklan 1 kohdan mukainen menettämiskaava, on menettämiskaavan lopullinen hylkääminen tai peruuttaminen.
3. Luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan rekisteriin merkityn EU-tavaramerkin koskevan oikeuden haltijan suostumuksella. Jos käyttöluva on rekisteröity, luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan, jos EU-tavaramerkin haltija todistaa ilmoittaneensa luopumisaikomuksestaan käyttöluvan haltijalle. Luopumista koskeva merkintä tehdään kolmen kuukauden määräajan päätyttyä siitä päivästä, jona tavaramerkin haltija todistaa virastolle ilmoittaneensa käyttöluvan haltijalle luopumisaikomuksestaan, tai ennen kyseisen määräajan päättymistä heti, kun hän on osoittanut virastolle, että käyttöluvan haltija on antanut suostumuksensa.
4. Jos vaatimukset luopumisesta eivät täyty, virasto ilmoittaa puutteista ilmoituksen tekijälle. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto ei merkitse luopumista rekisteriin.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdan mukaisen luopumista koskevan ilmoituksen yksityiskohtainen sisältö ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kolmannen osapuolen suostumuksen vahvistamiseksi vaadittavat asiakirjat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO

MENETTÄMISPERUSTEET

58 artikla

Menettämisperusteet

1. EU-tavaramerkin haltijan julistetaan menettäneen oikeutensa virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:
 - a) viiden vuoden yhtäjaksoisen jakson kuluessa tavaramerkkiä ei ole unionissa otettu tosiasialliseen käyttöön tavaroille tai palveluille, joita varten se on rekisteröity, eikä käyttämättä jättämiselle ole pätevää syytä; EU-tavaramerkin haltijan oikeuksia ei kuitenkaan saa vaatia menetettäväksi, jos tavaramerkkiä on ryhdytty tosiasiallisesti käyttämään tai alettu uudestaan käyttää viiden vuoden määräajan päättymisen jälkeen mutta ennen menettämisvaatimuksen tai vastakanteen tekemistä; käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista menettämistä koskevan vaatimuksen tai vastakanteen tekemistä edeltäneen, aikaisintaan viiden vuoden yhtäjaksoisen käyttämättä jättämisen määräajan päättyessä alkaneen kolmen kuukauden määräajan kuluessa ei kuitenkaan oteta huomioon, jos käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista koskeviin valmisteluihin on ryhdytty vasta haltijan saatua tiedon siitä, että menettämistä koskeva vaatimus tai vastakanne voidaan tehdä;

- b) tavaramerkistä on sen haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity;
 - c) tavaramerkki on käytön seurauksena, kun tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on käyttänyt tavaramerkkiä, tullut harhaanjohtavaksi, erityisesti tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, niille tavaroille tai palveluille, joita varten se on rekisteröity.
2. Jos menettämisperusteet koskevat ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, haltijan julistetaan menettäneen oikeutensa ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

3 JAKSO

MITÄTTÖMYYSPERUSTEET

59 artikla

Ehdottomat mitättömyysperusteet

1. EU-tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:
- a) EU-tavaramerkki on rekisteröity 7 artiklan säännösten vastaisesti;
 - b) hakija on jättänyt tavaramerkkihakemuksen vilpillisessä mielessä.

2. Jos EU-tavaramerkki on rekisteröity 7 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan vastaisesti, sitä ei kuitenkaan voida julistaa mitättömäksi, jos se on rekisteröinnin jälkeen käytön seurauksena tullut erottamiskykyiseksi niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.
3. Jos mitättömyysperuste koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, tavaramerkki voidaan julistaa mitättömäksi ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

60 artikla

Suhteelliset mitättömyysperusteet

1. EU-tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauksanteeseen kohdistuvalla vastakanteella:
 - a) jos on olemassa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu aikaisempi tavaramerkki ja jos mainitun artiklan 1 tai 5 kohdassa esitetyt edellytykset täytetään;
 - b) jos on olemassa 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavaramerkki ja jos mainitussa kohdassa esitetyt edellytykset täytetään;
 - c) jos on olemassa 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu aikaisempi oikeus ja jos mainitussa kohdassa esitetyt edellytykset täytetään;
 - d) jos on olemassa 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu aikaisempi alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ja jos kyseisessä kohdassa esitetyt edellytykset täytetään.

Kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen edellytysten on täytettävä EU-tavaramerkin hakemispäivänä tai etuoikeuspäivänä.

2. EU-tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkaukanteeseen kohdistuvalla vastakanteella myös, jos sen käyttö voidaan kieltää muun aikaisemman oikeuden perusteella unionin lainsäädännön tai suojaa sääntelevän kansallisen oikeuden mukaisesti ja erityisesti seuraavien oikeuksien perusteella:
 - a) nimeä koskeva oikeus;
 - b) kuvaa koskeva oikeus;
 - c) tekijänoikeus;
 - d) teollisoikeus.
3. EU-tavaramerkkiä ei voida julistaa mitättömäksi, jos 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeuden haltija antaa nimenomaisen suostumuksensa tämän tavaramerkin rekisteröinnille ennen mitättömyysvaatimuksen tai vastakanteen esittämistä.
4. Jonkin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeuden haltija, joka on aikaisemmin vaatinut EU-tavaramerkin mitätöimistä tai esittänyt loukkaukanteeseen kohdistuvan vastakanteen, ei voi esittää uutta mitättömyysvaatimusta tai loukkaukanteeseen kohdistuvaa vastakannetta jonkin muun tällaisen oikeuden osalta, johon hän olisi voinut vedota ensimmäisessä vaatimuksessaan.
5. Sovelletaan 59 artiklan 3 kohtaa.

61 artikla

Käytön sallimisesta johtuvat rajoitukset

1. Jos EU-tavaramerkin haltija on unionissa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän EU-tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää EU-tavamerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.
2. Jos 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemman kansallisen tavaramerkin tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun muun aikaisemman merkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän EU-tavaramerkin käytön jäsenvaltiossa, jossa tämä aikaisempi tavamerkki tai muu aikaisempi merkki on suojattu, tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin tai muun aikaisemman merkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää tavamerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.
3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myöhemmän EU-tavaramerkin haltija ei voi kieltää aikaisemman oikeuden käyttämistä, vaikka tähän oikeuteen ei enää voitaisi vedota myöhempää EU- tavamerkkiä vastaan.

4 JAKSO

MENETTÄMISEN JA MITÄTTÖMYYDEN VAIKUTUKSET

62 artikla

Menettämisen ja mitättömyyden vaikutukset

1. EU-tavaramerkillä ei katsota olleen, menettämiskaavan tai vastakanteen tekemispäivästä alkaen, tässä asetuksessa tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin haltijan on julistettu menettäneen oikeutensa. Päätöksessä voidaan toisen osapuolen pyynnöstä vahvistaa aikaisempi päivä, jona jokin menettämisperuste on ilmennyt.
2. EU-tavaramerkillä ei katsota alun perin olleen tässä asetuksessa tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin tavaramerkki on julistettu mitättömäksi.
3. Jollei joko tavaramerkin haltijan rikkomuksesta tai vilpillisyydestä johtuvia vahingonkorvauskanteita tai perusteetonta etua koskevista kansallisista säännöksistä muuta johdu, tavaramerkin menettämisen tai mitättömyyden taannehtiva vaikutus ei vaikuta:
 - a) loukkausta koskeviin lainvoimaisiin päätöksiin, jotka on pantu täytäntöön ennen menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa päätöstä;
 - b) ennen menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa päätöstä tehtyihin sopimuksiin, siltä osin kuin ne on pantu täytäntöön ennen tätä päätöstä; sopimuksen perusteella suoritettujen maksujen palauttamista voidaan kuitenkin, siltä osin kuin olosuhteiden mukaan on perusteltua, vaatia kohtuullisuuden perusteella.

5 JAKSO

MENETTÄMISTÄ JA MITÄTTÖMYYYTTÄ KOSKEVA MENETTELY VIRASTOSSA

63 artikla

Menettämisen- tai mitättömyysvaatimus

1. EU-tavaramerkkiä koskevan menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen voi esittää virastolle:
 - a) 58 ja 59 artiklassa määritellyissä tapauksissa jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä, joka tähän sovellettavan lainsäädännön mukaan voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä;
 - b) 60 artiklan 1 kohdassa määritellyissä tapauksissa 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt;
 - c) 60 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tapauksissa mainitussa säännöksessä tarkoitetut aikaisempien oikeuksien haltijat tai unionin lainsäädännön tai kyseisen jäsenvaltion oikeuden mukaan näitä oikeuksia käyttämään oikeutetut henkilöt.

2. Vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta maksun suorittamisen jälkeen.
3. Menettämisen- tai mitättömyysvaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos samaa asiaa ja syytä koskevasta ja samojen osapuolien välisestä vaatimuksesta on jo joko viraston tai 123 artiklassa tarkoitetun EU-tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen antama ratkaisu ja viraston tai kyseisen tuomioistuimen kyseisestä vaatimuksesta tekemä päätös on tullut lainvoimaiseksi.

64 artikla

Vaatimuksen tutkiminen

1. Tutkiessaan menettämisen- tai mitättömyysvaatimusta virasto pyytää, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa sen itsensä niille osoittamia ilmoituksia tai muiden osapuolien tiedonantoja koskevia huomautuksia.

2. Mitättömyysmenettelyssä osapuolena olevan, aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että mitättömyysvaatimuksen tekopäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan vaatimus perustuu, tai että käyttämättä jättämiselle on pätevät perusteet, jos tähän päivään mennessä aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Lisäksi, jos aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta EU-tavaramerkkihakemuksen hakemispäivänä tai EU-tavaramerkkihakemuksen etuoikeuspäivänä, aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on toimitettava todisteet siitä, että 47 artiklan 2 kohdassa esitetyt edellytykset oli mainittuna päivänä täytetty. Jos näitä todisteita ei esitetä, mitättömyysvaatimus hylätään. Jos aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.
3. Tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin siten, että käyttö jäsenvaltiossa, jossa aikaisempi kansallinen tavaramerkki on suojattu, vastaa käyttöä unionissa.
4. Virasto voi kehottaa osapuolia tekemään sovinnon, kun se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.

5. Jos menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen tutkiminen johtaa siihen, että tavaramerkkiä ei olisi pitänyt rekisteröidä kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palveluiden osalta, joita varten se on rekisteröity, EU-tavaramerkin haltijan oikeudet julistetaan menetetyiksi tai tavaramerkki julistetaan mitättömäksi kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Päinvastaisessa tapauksessa menettämis- tai mitättömyysvaatimus hylätään.
6. Merkintä viraston päätöksestä, joka koskee menettämis- tai mitättömyysvaatimusta, tehdään rekisteriin päätöksen ollessa lopullinen.

65 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 63 ja 64 artiklassa tarkoitettujen EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevien menettelyjen sekä 21 artiklassa tarkoitetun asiamiehen nimiin rekisteröidyn EU-tavaramerkin siirtämisen yksityiskohdat.

VII LUKU

VALITUSMENETTELY

66 artikla

Päätökset, joista voidaan valittaa

1. Jäljempänä 159 artiklan a–d alakohdassa ja tilanteen mukaan mainitun artiklan f alakohdassa lueteltujen viraston päätöksentekuelinten päätöksistä voidaan valittaa. Kyseiset päätökset tulevat voimaan vasta 68 artiklassa tarkoitetun valitusajan päätyttyä. Valituksella on lykkäävä vaikutus.
2. Päätöksestä, joka ei päättä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan valittaa vasta lopullisen päätöksen yhteydessä, jollei mainittua päätöstä koske erillinen valitus.

67 artikla

Henkilöt, jotka voivat valittaa ja olla osapuolina menettelyssä

Päätökseen johtaneen menettelyn osapuoli, jolle päätös on vastainen, voi valittaa tästä päätöksestä. Muut mainitun menettelyn osapuolet ovat valitusmenettelyn laillisia osapuolia.

68 artikla

Määräaika ja muoto

1. Valitus on tehtävä kirjallisesti virastolle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi. Valitus katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu. Valitus on tehtävä sillä kielellä, jota on käytetty valituksen kohteena olevan päätöksen käsittelykielenä. Valituksen perusteet sisältävä kirjelmä on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi.
2. *Inter partes* -menettelyissä vastaaja voi vastauksessaan esittää vaatimuksia, joiden tarkoituksena on kiistetyn päätöksen mitätöiminen tai uudelleenmuotoilu valituksessa mainitsemattomilta osin. Tällaiset vaatimukset tulevat aiheettomiksi, jos valittaja peruuttaa valituksensa.

69 artikla

Päätösten uudelleentarkastelu ex parte -tapauksissa

1. Jos valituksen tehnyt osapuoli on menettelyn ainoa osapuoli ja jos valituksen aiheena olevan päätöksen tehnyt viranomainen katsoo, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu, viranomaisen on oikaistava päätöksensä.
2. Jos päätöstä ei oikaista kuukauden kuluessa valituksen perustelujen vastaanottamisesta, valitus on viipymättä lähetettävä valituslautakuntaan, eikä siihen saa liittää sen asiasisältöä koskevia huomautuksia.

70 artikla

Valituksen tutkiminen

1. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, voidaanko se hyväksyä.
2. Tutkiessaan valitusta valituslautakunta kehottaa, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa sen itsensä niille osoittamia ilmoituksia tai muiden osapuolien tiedonantoja koskevia huomautuksia.

71 artikla

Valitusta koskeva päätös

1. Tutkittuaan valituksen hyväksyttävyyden valituslautakunta tekee päätöksen valituksesta. Lautakunta voi joko käyttää kiistetyn päätöksen tehneen osaston toimivaltaa tai palauttaa asian tälle osastolle edelleen päätettäväksi.
2. Jos valituslautakunta palauttaa asian edelleen päätettäväksi valituksenalaisen päätöksen tehneelle osastolle, tätä osastoa sitovat valituslautakunnan päätöksen perusteet ja asiaratkaisu, jos tosiseikat ovat samat.
3. Valituslautakunnan päätökset tulevat voimaan vasta 72 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä tai, jos asia on tämän ajan kuluessa saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän toimen tai unionin tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä alkaen.

72 artikla

Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakuntien tekemät valituksia koskevat päätökset voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.
2. Kanteen perusteena voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö.
3. Unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta kumota kanteen kohteena oleva päätös tai muuttaa sitä.
4. Kannetta voi ajaa kuka tahansa valituslautakunnan menettelyn osapuolista, joille päätös on vastainen.
5. Kanne on nostettava unionin yleisessä tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona valituslautakunnan päätös on annettu tiedoksi.
6. Virasto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet unionin yleisen tuomioistuimen tuomion tai, jos siihen on haettu muutosta, unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi.

73 artikla
Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) 68 artiklassa tarkoitetun valituksen muodollinen sisältö ja menettely, jota noudatetaan valituksen tekemisessä ja käsittelemisessä;
- b) 71 artiklassa tarkoitettujen valituslautakunnan päätösten muodollinen sisältö ja muoto;
- c) 68 artiklassa tarkoitetun valitusmaksun korvaaminen.

VIII LUKU
EUROOPAN UNIONIN YHTEISÖMERKKEJÄ JA
TARKASTUSMERKKEJÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO
EU-YHTEISÖMERKIT

74 artikla

EU-yhteisömerkit

1. Euroopan unionin yhteisömerkinä, jäljempänä 'EU-yhteisömerkki', voi olla EU-tavaramerkki, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa haltijana olevan yhteenliittymän jäsenten tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista. EU-yhteisömerkkihakemuksen voivat jättää valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien tai kauppiaiden yhteenliittymät, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus omissa nimissään hankkia kaikenlaisia oikeuksia ja tehdä kaikenlaisia sitoumuksia, olla osapuolena sopimuksissa tai muissa oikeustoimissa ja esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, samoin kuin julkisoikeudelliset oikeushenkilöt.

2. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna EU-yhteisömerkkinä voi olla merkki tai merkintä, jota voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää. EU-yhteisömerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään kolmansia osapuolia käyttämästä näitä merkkejä tai merkintöjä elinkeinotoiminnassa, jos tämä käyttö on hyvän liiketavan mukaista; erityisesti, tällaista tavaramerkkiä ei voida käyttää kolmansia osapuolia vastaan, jos näillä on oikeus käyttää maantieteellistä nimitystä.
3. I–VII ja IX–XIV lukua sovelletaan EU-yhteisömerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä.

75 artikla

EU-yhteisömerkin käyttömääräykset

1. EU-yhteisömerkin hakijan on esitettävä käyttömääräykset kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä.
2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, yhteenliittymään liittymisen edellytykset sekä, siltä osin kuin ne ovat olemassa, merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset. Edellä 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun merkin käyttömääräyksissä on hyväksyttävä merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäseneksi jokainen henkilö, jonka tavaroiden tai palvelujen maantieteellinen alkuperä on kyseisellä alueella.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräysten yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

76 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 41 ja 42 artiklassa säädettyjen EU-tavaramerkin hylkäämisperusteiden lisäksi EU-yhteisömerkkihakemus hylätään, jos 74 tai 75 artiklan säännöksiä ei täytetä tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.
2. EU-yhteisömerkkihakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin yhteisömerkiltä.
3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

77 artikla

Kolmansien osapuolien huomautukset

Kun virastolle esitetään EU-yhteisömerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 45 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella EU-yhteisömerkkihakemus olisi hylättävä 76 artiklan nojalla.

78 artikla
Merkin käyttö

EU-yhteisömerkkiä käyttämään oikeutetun henkilön merkin käyttö täyttää tämän asetuksen säännökset, jos muut tässä asetuksessa EU-tavaramerkin käytölle säädetyt edellytykset täytetään.

79 artikla
EU-yhteisömerkin käyttömääräysten muuttaminen

1. EU-yhteisömerkin haltijan on ilmoitettava virastolle muutetuista käyttömääräyksistä.
2. Muutosta ei mainita rekisterissä, jos muutetut käyttömääräykset eivät täytä 75 artiklan vaatimuksia tai sisältävät 76 artiklassa tarkoitetun hylkäysperusteen.
3. Muutetuista käyttömääräyksistä voidaan myös esittää 77 artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia.
4. Tätä asetusta sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

80 artikla

Loukkaukanteen ajaminen

1. Käyttöluvan haltijoiden oikeuksia koskevia 25 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus käyttää EU-yhteisömerkkiä.
2. EU-yhteisömerkin haltija voi niiden henkilöiden puolesta, joilla on oikeus merkin käyttämiseen, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

81 artikla

Menettämisperusteet

Edellä 58 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi EU-yhteisömerkin haltijan todetaan menettäneen oikeutensa virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkaukanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:

- a) haltija ei toteuta sopivia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;

- b) tapa, jolla haltija on käyttänyt merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) käyttömääräysten muutos on mainittu rekisterissä vastoin 79 artiklan 2 kohdan säännöksiä, jollei merkin haltija täytä näillä säännöksillä vahvistettuja vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

82 artikla

Mitättömyysperusteet

Edellä 59 ja 60 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi EU-yhteisömerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos merkki on rekisteröity 76 artiklan säännösten vastaisesti, jollei merkin haltija täytä näillä säännöksillä vahvistettuja vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

2 JAKSO

EU-TARKASTUSMERKIT

83 artikla

EU-tarkastusmerkit

1. EU-tarkastusmerkki on EU-tavaramerkki, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta, maantieteellistä alkuperää lukuun ottamatta, tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla.
2. Kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, mukaan lukien julkisoikeudelliset laitokset, viranomaiset ja elimet, voivat jättää EU-tarkastusmerkkihakemuksen edellyttäen, että tällainen luonnollinen tai oikeushenkilö ei harjoita liiketoimintaa, johon liittyy varmennettujen tavaroiden tai palvelujen tarjoaminen.
3. I–VII ja IX–XIV lukua sovelletaan EU-tarkastusmerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä.

84 artikla

EU-tarkastusmerkin käyttömääräykset

1. EU-tarkastusmerkin hakijan on toimitettava EU-tarkastusmerkin käyttömääräykset kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä.

2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, ominaisuudet, jotka merkillä on tarkoitus varmentaa, se, kuinka varmentavan elimen on tarkoitus testata kyseisiä ominaisuuksia ja valvoa merkin käyttöä. Kyseisissä määräyksissä ilmaistaan myös merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yksityiskohdat, jotka on sisällytettävä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin määräyksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

85 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 41 ja 42 artiklassa säädettyjen EU-tavaramerkkihakemuksen hylkäämisperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkkihakemus hylätään, jos 83 ja 84 artiklan säännöksiä ei noudateta tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.
2. EU-tarkastusmerkkihakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin tarkastusmerkiltä.
3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdan vaatimukset.

86 artikla

Kolmansien osapuolten huomautukset

Jos virastolle esitetään EU-tarkastusmerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 45 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella EU-tarkastusmerkkihakemus olisi hylättävä 85 artiklan nojalla.

87 artikla

EU-tarkastusmerkin käyttö

Edellä 84 artiklassa tarkoitettujen EU-tarkastusmerkin käyttömääräysten nojalla EU-tarkastusmerkkiä käyttämään oikeutetun henkilön merkin käyttö täyttää tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, jos muut tässä asetuksessa EU-tavaramerkin käytölle säädetyt edellytykset täyttyvät.

88 artikla

EU-tarkastusmerkin käyttömääräysten muuttaminen

1. EU-tarkastusmerkin haltijan on ilmoitettava virastolle muutetuista käyttömääräyksistä.
2. Muutoksia ei mainita rekisterissä, jos muutetut käyttömääräykset eivät täytä 84 artiklan vaatimuksia tai sisältävät jonkin 85 artiklassa tarkoitetuista hylkäämisperusteista.

3. Muutetuista käyttömääräyksistä voidaan myös esittää 86 artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia.
4. Tätä asetusta sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

89 artikla

Luovutus

Sen estämättä, mitä 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, EU-tarkastusmerkki voidaan luovuttaa vain 83 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävälle henkilölle.

90 artikla

Henkilöt, joilla on oikeus loukkauskanteen ajamiseen

1. Vain EU-tarkastusmerkin haltijalla tai tämän nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten valtuuttamalla henkilöllä on oikeus loukkauskanteen ajamiseen.
2. EU-tarkastusmerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on oikeus merkin käyttämiseen, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

91 artikla

Menettämisperusteet

Edellä 58 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkin haltijan oikeudet kumotaan virastolle tehdystä vaatimuksesta tai loukkauskanteeseen kohdistuvan vastakanteen perusteella, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) haltija ei täytä enää 83 artiklan 2 kohdan vaatimuksia;
- b) haltija ei toteuta kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen EU-tarkastusmerkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;
- c) tapa, jolla haltija on käyttänyt EU-tarkastusmerkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 85 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) käyttömääräysten muutos on vastoin 88 artiklan 2 kohtaa mainittu rekisterissä, paitsi jos EU-tarkastusmerkin haltija tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin täyttää kyseisen artiklan mukaiset vaatimukset.

92 artikla

Mitättömyysperusteet

Edellä 59 ja 60 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkki, joka on rekisteröity 85 artiklan säännösten vastaisesti, on julistettava mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkaukanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, paitsi jos EU-tarkastusmerkin haltija tekemällä muutoksen käyttömääräyksiin täyttää 85 artiklan mukaiset vaatimukset.

93 artikla

Muuntaminen

EU-tarkastusmerkkihakemuksen tai rekisteröidyn EU-tarkastusmerkin muuntamista ei saa tehdä, jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä takuu- tai tarkastusmerkkien rekisteröinnistä direktiivin (EU) 2015/2436 28 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 139 artiklan 2 kohdan soveltamista.

IX LUKU

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

94 artikla

Viraston päätökset ja tiedonannot

1. Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua vain sellaisiin syihin tai todisteisiin, joihin asianomaiset osapuolet ovat voineet ottaa kantaa. Jos virastossa pidetään suullinen käsittely, päätös voidaan antaa suullisesti. Myöhemmin päätös annetaan kirjallisena osapuolille.
2. Kaikissa viraston päätöksissä, tiedonannoissa ja ilmoituksissa on mainittava vastaava viraston osasto tai yksikkö sekä asiasta vastaavien virkailijoiden nimet. Päätökset, tiedonannot ja ilmoitukset varustetaan joko virkailijan tai virkailijoiden allekirjoituksella tai allekirjoituksen sijasta painetulla tai leimatulla viraston sinetillä. Pääjohtajan päätöksellä voidaan viraston osasto tai yksikkö sekä vastuullisten virkailijoiden nimet ilmoittaa muulla tavoin tai käyttää muuta tunnistetta kuin sinettiä, kun viraston päätöksiä, tiedonantoja tai ilmoituksia lähetetään telekopiolaitteen tai muun teknisen viestintävälineen välityksellä.

3. Viraston päätöksiin, joista voidaan valittaa, on liitettävä kirjallinen ilmoitus, että valitus tehdään virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksiantamisesta. Tiedonannossa on myös kerrottava osapuolille 66, 67 ja 68 artiklassa vahvistetuista säännöksistä. Osapuolet eivät saa vedota siihen, että viraston puolesta ei ole ilmoitettu valitusmenettelyn mahdollisuudesta.

95 artikla

Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta

1. Menettelyssä virasto tutkii tosiseikat viran puolesta; rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin. Edellä olevan 59 artiklan mukaisessa mitättömyysmenettelyssä viraston on rajattava tutkimuksensa osapuolten esittämiin perusteisiin ja väitteisiin.
2. Virasto voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja tai todisteita, joihin osapuolet eivät ole vedonneet tai joita ne eivät ole esittäneet ajoissa.

96 artikla

Suullinen menettely

1. Virasto käyttää suullista menettelyä joko viran puolesta tai jonkin menettelyn osapuolen pyynnöstä, jos se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.
2. Suullinen menettely, joka käydään tutkijoiden edessä, väiteosastossa ja rekisterinpidosta vastuussa olevassa osastossa, ei ole julkinen.

3. Suullinen menettely, mukaan lukien päätöksen julistaminen, on julkinen mitättömyysosastossa ja valituslautakunnissa, jollei asianomainen viranomainen toisin päättävä tapauksessa, jossa julkisuus voisi aiheuttaa erityisesti jollekin menettelyn osapuolelle vakavaa ja epäoikeudenmukaista haittaa.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään suullista menettelyä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, mukaan lukien 146 artiklan mukaista kielten käyttämisestä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

97 artikla

Asian selvittäminen

1. Virastossa toimitettavissa menettelyissä voidaan asian selvittämiseksi toteuttaa seuraavat toimet:
 - a) osapuolten kuuleminen;
 - b) tietojen pyytäminen;
 - c) asiakirjojen ja todistuskappaleiden esittäminen;
 - d) todistajien kuuleminen;
 - e) asiantuntijalausunnat;
 - f) valaehdot tai juhlalliset kirjalliset vakuutukset taikka sen valtion lainsäädännön, jossa ne on tehty, mukaan vaikutukseltaan vastaavat kirjalliset vakuutukset.

2. Kyseinen osasto voi antaa jollekin jäsenelleen tehtäväksi esitettyjen todisteiden tutkimisen.
3. Jos virasto pitää tarpeellisena, että jokin osapuoli, todistaja tai asiantuntija antaa suullisen todistuksen, se kutsuu kyseisen henkilön saapumaan kuultavaksi. Sellaisessa kutsussa asetettu määräaika on vähintään yksi kuukausi, jollei sovita lyhyemmästä määräajasta.
4. Osapuolille ilmoitetaan todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta virastossa. Näillä on oikeus olla läsnä ja tehdä kysymyksiä todistajalle tai asiantuntijalle.
5. Pääjohtaja määrittää maksettavien kulujen määrät, mukaan lukien ennakot, tässä artiklassa tarkoitettua asian selvittämistä aiheutuvien kulujen osalta.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään asian selvittämistä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

98 artikla

Tiedoksianto

1. Virasto ilmoittaa viran puolesta asianosaisille päätöksistä ja kutsuista saapua kuultavaksi sekä ilmoituksista ja muista tiedonannoista, jotka ovat alkuna määräajoille tai joista on ilmoitettava asianosaisille muiden tämän asetuksen säännösten nojalla tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten nojalla tai joista pääjohtaja on määrännyt ilmoitettavan.

2. Pääjohtaja voi määrittää, mitkä muut asiakirjat kuin päätökset, joihin sovelletaan määräaikoja valitukselle ja kutsuille saapua kuultavaksi, on annettava tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus.
3. Tiedoksianto voidaan suorittaa eri tavoin, myös sähköisesti. Pääjohtaja määrittää sähköisen tiedoksiannon yksityiskohdat.
4. Jos tiedoksianto on suoritettava julkisena kuulutuksena, pääjohtajan on määritettävä, kuinka julkinen kuulutus on annettava, ja vahvistettava päivä, jona kuukauden määräaika, jonka päättyessä asiakirja on katsottava tiedoksiannetuksi, alkaa.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tiedoksiantoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

99 artikla

Oikeuksien menettämisestä ilmoittaminen

Jos virasto toteaa, että tämä asetus tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyt säädökset aiheuttavat oikeuksien menetyksiä ilman, että asiasta olisi tehty päätös, se ilmoittaa tästä asianomaiselle henkilölle 98 artiklan mukaisesti. Kyseinen henkilö voi pyytää päätöksen tekemistä asiasta kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta, jos hän katsoo, että viraston toteamus on väärä. Virasto tekee tällaisen päätöksen ainoastaan, jos se on eri mieltä päätöstä pyytävän henkilön kanssa. Muussa tapauksessa se muuttaa toteamustaan ja ilmoittaa siitä päätöstä pyytävälle henkilölle.

100 artikla
Tiedonannot virastolle

1. Tiedonannot virastolle voidaan toimittaa käyttäen sähköisiä viestintävälineitä. Pääjohtaja määrittää, missä laajuudessa ja minkä teknisten edellytysten mukaisesti tiedonannot voidaan toimittaa sähköisesti.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään niitä viestintävälineitä koskevat säännöt, mukaan lukien sähköiset viestintävälineet, joita viraston menettelyssä osapuolina olevien on käytettävä, sekä virastosta saatavat lomakkeet.

101 artikla
Määräajat

1. Määräajat vahvistetaan täysinä vuosina, kuukausina, viikkoina tai päivinä. Määräaikojen laskeminen aloitetaan tapahtumaa seuraavana päivänä. Määräaikojen pituus on vähintään yksi kuukausi ja enintään kuusi kuukautta.
2. Pääjohtaja määrittää ennen kunkin kalenterivuoden alkua päivät, joina virasto ei ole avoinna asiakirjojen vastaanottamista varten, tai päivät, joina tavanomainen postinjakelu ei toimi tiloissa, joissa virasto sijaitsee.
3. Pääjohtaja määrittää keskeytyksen keston, kun on kyse postinjakelun yleisestä keskeytyksestä jäsenvaltiossa, jossa virasto sijaitsee, tai kun viraston yhteys hyväksytyihin sähköisiin viestintävälineisiin on tosiasiallisesti katkennut.

4. Jos poikkeukselliset tapahtumat, kuten luonnonmullistukset tai lakot, keskeyttävät menettelyn osapuolten asianmukaisen viestinnän virastolle tai viraston viestinnän menettelyn osapuolille taikka häiritsevät sitä, pääjohtaja voi määrätä, että kaikkia määräaikoja, jotka muutoin päättyisivät tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden alkamispäivänä, jonka pääjohtaja vahvistaa, tai sen jälkeen, jatketaan hänen vahvistamaansa päättymispäivään saakka niiden menettelyn osapuolten osalta, joilla on asuinpaikka tai rekisteröity toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai joiden nimeämän edustajan ammatillinen kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa. Määrätessään kyseistä päivää pääjohtajan on arvioitava, milloin poikkeukselliset tapahtumat päättyvät. Jos tapahtuma vaikuttaa viraston kotipaikkaan, pääjohtajan määräyksessä on täsmennettävä, että määräystä sovelletaan menettelyn kaikkiin osapuoliin.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään määräaikojen laskemista ja kestoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot.

102 artikla

Virheiden ja ilmeisten laiminlyöntien korjaaminen

1. Virasto korjaa omasta aloitteestaan tai osapuolen pyynnöstä kaikki kieli- tai kirjoitusvirheet sekä ilmeiset laiminlyönnit viraston päätöksissä tai sen syyksi katsottavat tekniset virheet EU-tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa.
2. Jos haltija pyytää EU-tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa tapahtuneiden virheiden korjaamista, sovelletaan soveltuvin osin 55 artiklaa.
3. Virasto julkaisee EU-tavaramerkin rekisteröinnissä ja rekisteröinnin julkaisemisessa tapahtuneiden virheiden korjaamiset.

103 artikla

Päätösten kumoaminen

1. Jos virasto on tehnyt sellaisen rekisterimerkinnän tai päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan virheen, virasto poistaa kyseisen merkinnän tai kumoaa päätöksen. Jos menettelyssä on yksi ainoa osapuoli ja merkintä tai toimi vaikuttaa tämän oikeuksiin, poistaminen tai kumoaminen suoritetaan siinäkin tapauksessa, että virhe ei ollut asianomaiselle osapuolelle ilmeinen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun poistamisen tai kumoamisen suorittaa omasta aloitteestaan tai jonkin menettelyssä osapuolena olevan pyynnöstä viranomainen, joka merkinnän tai päätöksen on tehnyt. Rekisteriin tehdyn merkinnän poistaminen tai päätöksen kumoaminen suoritetaan vuoden kuluessa päivästä, jona rekisterimerkintä tai päätös on tehty, sen jälkeen, kun menettelyn osapuolia sekä rekisteriin merkittyjä, kyseisten EU-tavaramerkin mahdollisia oikeudenhaltijoita on kuultu. Virasto pitää kirjaa tällaisista poistamisista tai kumoamisista.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään päätöksen kumoamista tai rekisteriin tehdyn merkinnän poistamista koskeva menettely.
4. Tämä artikla ei rajoita osapuolten oikeuksia valittaa 66 ja 72 artiklan nojalla eikä mahdollisuutta korjata 102 artiklan mukaisesti virheet ja ilmeiset laiminlyönnit. Jos virheen sisältävästä viraston päätöksestä on valitettu, valitusmenettely on katsottava jääneen vaille kohdetta viraston kumottua päätöksensä tämän artiklan 1 kohdan nojalla. Jälkimmäisessä tapauksessa valittajalle korvataan valitusmaksu.

104 artikla

Menetetyn määräajan palauttaminen

1. EU-tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaika viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.
2. Pyyntö on esitettävä kirjallisena kahden kuukauden määräajassa noudattamatta jättämisen perusteen lakattua. Suorittamatta jätetty toimi on suoritettava tässä määräajassa. Pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan siinä tapauksessa, että se esitetään vuoden kuluessa sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu. Jos rekisteröintihakemusta ei ole uudistettu tai uudistamismaksua ei ole maksettu, 53 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetty kuuden kuukauden lisämääräaika vähennetään mainitusta vuoden määräajasta.
3. Pyyntö on perusteltava ja siinä on esitettävä tosiseikat ja sen tukena olevat perustelut. Pyyntö katsotaan esitetyksi vasta, kun menetetyn määräajan palauttamista koskeva maksu on suoritettu.
4. Viranomaisen, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tekee pyyntöä koskevan päätöksen.
5. Tätä artiklaa ei sovelleta 2 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa eikä 105 artiklassa säädettyihin määräaikoihin.

6. Jos EU-tavaramerkin hakijalle tai haltijalle palautetaan tämän oikeudet, tämä ei voi vedota oikeuksiinsa kolmatta osapuolta vastaan, joka on hyvässä uskossa pitänyt tavaroita kaupan tai on toimittanut palveluja samalla tai samankaltaisella merkillä kuin EU-tavaramerkkihakemuksen tai EU-tavaramerkkioikeuksien menettämisen ja tämän oikeuden palauttamista koskevan maininnan julkaisemisen välisenä aikana.
7. Kolmas osapuoli, joka voi käyttää hyödykseen 6 kohdan säännöksiä, voi kolmantena vaatia EU-tavaramerkin hakijalle tai haltijalle oikeudet palauttavan päätöksen ottamista uudelleen käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa alkaen oikeuden palauttamista koskevan maininnan julkaisemisesta.
8. Tämä artikla ei rajoita jäsenvaltion oikeutta palauttaa tässä asetuksessa säädettyjä menetettyjä määräaikoja, joita on noudatettava kyseisen valtion viranomaisten suhteen.

105 artikla

Menettelyn jatkaminen

1. EU-tavaramerkin hakija tai haltija tai muu virastossa käytävän menettelyn osapuoli, joka ei ole noudattanut määräaikaan viraston suhteen, voi pyytää menettelyn jatkamista sillä edellytyksellä, että suorittamatta jätetty toimi on suoritettu pyynnön ajankohtana. Pyyntö menettelyn jatkamisesta otetaan tutkittavaksi ainoastaan siinä tapauksessa, että se esitetään kahden kuukauden kuluessa sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu. Pyyntöä ei katsota tehdyksi ennen kuin menettelyn jatkamista koskeva maksu on suoritettu.

2. Tätä artiklaa ei sovelleta 32 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdassa, 41 artiklan 2 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 53 artiklan 3 kohdassa, 68 artiklassa, 72 artiklan 5 kohdassa, 104 artiklan 2 kohdassa tai 139 artiklassa asetettuihin määräaikoihin eikä tämän artiklan 1 kohdassa asetettuihin määräaikoihin tai määräaikaan, johon mennessä 39 artiklan mukainen aiemmuusvaatimus on esitettävä hakemuksen jättämisen jälkeen.
3. Osasto, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tekee pyyntöä koskevan päätöksen.
4. Jos virasto hyväksyy pyynnön, määräajan noudattamatta jättämisen seurausten katsotaan jääneen toteutumatta. Jos kyseisen määräajan umpeutumisen ja menettelyn jatkamista koskevan pyynnön välisenä aikana on tehty päätös, osasto, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tarkastelee päätöstä uudelleen ja, jos suorittamatta jätetyn toimen saattaminen loppuun on riittävä toimenpide, tekee erilaisen päätöksen. Jos virasto uudelleentarkastelun jälkeen katsoo, että alkuperäistä päätöstä ei ole tarpeen muuttaa, se vahvistaa tämän päätöksen kirjallisesti.
5. Siinä tapauksessa, että virasto hylkää pyynnön, maksu palautetaan.

106 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Menettely virastossa keskeytetään seuraavissa tapauksissa:
 - a) EU-tavaramerkin hakija tai haltija tai kansallisen oikeuden mukaan tätä edustamaan oikeutettu henkilö kuolee tai tulee oikeuskelvottomaksi. Jos tällainen kuolema tai oikeuskelvottomuus ei vaikuta 120 artiklan mukaisesti nimetyn edustajan valtuuksiin, menettely keskeytetään ainoastaan sellaisen edustajan pyynnöstä;

- b) EU-tavaramerkin hakija tai haltija on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetusta menettelystä johtuvista oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa;
 - c) EU-tavaramerkin hakijan tai haltijan edustaja kuolee, tulee oikeuskelvottomaksi tai on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetusta menettelystä johtuvista oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa.
2. Menettelyä virastossa jatketaan heti, kun sen henkilön henkilöllisyys on varmistettu, jolla on valtuudet jatkaa menettelyä.
 3. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään käsittelyn jatkamista virastossa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

107 artikla

Viittaus yleisiin periaatteisiin

Jos tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä ei säädetä menettelystä, virasto ottaa huomioon jäsenvaltioissa asiassa yleisesti hyväksytyt periaatteet.

108 artikla

Taloudellisten velvoitteiden päättyminen

1. Viraston oikeus vaatia maksujen suorittamista vanhenee neljän vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maksu tuli suoritettavaksi.
2. Oikeudet virastoa vastaan maksujen tai liikaa perittyjen maksujen palauttamisen osalta vanhenevat neljän vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona oikeus on syntynyt.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetty määräaika keskeytyy 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa kehotukseen suorittaa maksu ja 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa kirjalliseen pyyntöön tähän oikeuteen vetoamiseksi. Tämä määräaika alkaa uudelleen keskeytymispäivästä; se päättyy viimeistään kuuden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona se alun perin alkoi, jollei tähän oikeuteen vetoamiseksi ole aloitettu oikeudenkäyntiä; tällöin määräaika päättyy aikaisintaan vuoden kuluttua alkaen päivästä, jona päätös tuli lainvoimaiseksi.

2 JAKSO

KULUT

109 artikla

Kulujen jakaminen

1. Väite-, menettämis-, mitättömyys- tai valitusmenettelyn hävinnyt osapuoli vastaa toisen osapuolen kuluista. Hävinnyt osapuoli vastaa myös kaikista toiselle osapuolelle aiheutuneista välttämättömistä menettelyyn liittyvistä kuluista, mukaan lukien matka- ja oleskelukulut sekä 120 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan palkkio, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttävässä täytäntöönpanoasetuksessa kullekin maksuluokalle vahvistettujen määrien rajoissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 146 artiklan 7 kohdan soveltamista. Hävinneen osapuolen vastattavaksi tulevat kulut rajoitetaan toiselle osapuolelle aiheutuneisiin maksuihin väitteestä, EU-tavaramerkin menettämistä tai mitättömyysvaatimuksesta ja valituksesta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään voittaneelle osapuolelle tosiasiallisesti aiheutuneiden, menettelyille välttämättömien kulujen enimmäismäärät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Vahvistaessaan nämä määrät matka- ja oleskelukulujen osalta komissio ottaa huomioon osapuolen, edustajan, todistajan tai asiantuntijan asuinpaikan tai ammatillisen kotipaikan sekä suullisen menettelyn pitopaikan välisen etäisyyden, menettelyn vaiheen, jona kulut ovat aiheutuneet, sekä siltä osin kuin on kyse 120 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustuksen kuluista, tarpeen varmistaa, että toinen osapuoli ei voi taktisista syistä käyttää väärin velvoitetta vastata kuluista. Oleskelukulut lasketaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68¹ vahvistettujen unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä "henkilöstösäännöt", ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä "palvelussuhteen ehdot", mukaisesti.

Hävinnyt osapuoli vastaa ainoastaan yhden vastapuolen ja tarvittaessa ainoastaan yhden edustajan kuluista.

3. Kuitenkin siltä osin kuin molemmat osapuolet häviävät yhdessä tai useammassa pääkohdassa tai siltä osin kuin on kohtuullista, väite- tai mitättömyysoasto tai valituslautakunta päättää toisenlaisesta kulujen jakamisesta.

¹ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

4. Osapuoli, joka päättää menettelyn peruuttamalla EU-tavaramerkkihakemuksen, väitteen, menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vaatimuksen tai kanteen taikka jättämällä EU-tavaramerkin uudistamatta tai luopumalla siitä, vastaa toisen osapuolen maksuista sekä kuluista 1 ja 3 kohdassa säädetyin edellytyksin.
5. Jos tapauksessa ei tehdä päätöstä, väiteosasto, mitättömyysoosasto tai valituslautakunta päättävät kuluista harkintansa mukaan.
6. Jos osapuolet sopivat väiteosastossa, mitättömyysoosastossa tai valituslautakunnassa 1-5 kohdasta poikkeavasta kulujen korvaamisesta, kyseinen osasto ottaa tämän sopimuksen huomioon.
7. Väiteosasto tai mitättömyysoosasto taikka valituslautakunta vahvistaa tämän artiklan 1-6 kohdan nojalla korvattavien kulujen määrän, jos maksettavat kulut käsittävät ainoastaan virastolle suoritettut maksut ja edustuksesta koituneet kulut. Muissa tapauksissa valituslautakunnan kanslia tai väiteosaston tai mitättömyysoosaston henkilöstöön kuuluva henkilö vahvistaa pyynnöstä korvattavien kulujen määrän. Pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona pyynnön aiheena olevan kulujen vahvistamispäätöksen katsotaan olevan lopullinen, ja siihen on liitettävä lasku sekä todisteet. Jäljempänä olevan 120 artiklan 1 kohdan mukaisen edustuksen kulujen osalta riittää edustajan vakuutus kulujen aiheutumisesta. Muiden kulujen osalta riittää niiden uskottavuuden todentaminen. Jos kulujen määrä vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti, edustuksesta aiheutuvat kulut määrätään korvattaviksi tasolla, joka vahvistetaan täytäntöönpanosäädöksessä, joka hyväksytään tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ja riippumatta siitä, ovatko ne tosiasiallisesti aiheutuneet.

8. Kulujen vahvistamista koskevaa päätöstä, jossa vahvistetaan sen perusteena olevat syyt, voidaan tarkistaa väiteosaston tai mitättömyysoseaston taikka valituslautakunnan päätöksellä pyynnöstä, joka esitetään yhden kuukauden kuluessa kulujen määräämistä korvattaviksi koskevan ilmoituksen päivämäärästä. Pyyntö katsotaan esitetyksi vasta, kun kulujen määrän tarkistamisesta säädetty maksu on suoritettu. Tapauksen mukaan väiteosasto, mitättömyysoseasto tai valituslautakunta tekee päätöksen kulujen vahvistamista koskevan päätöksen tarkistamista koskevasta pyynnöstä ilman suullista käsittelyä.

110 artikla

Kulujen määrän vahvistamista koskevien päätösten täytäntöönpano

1. Kaikki viraston tekemät kulujen määrän vahvistamista koskevat lopulliset päätökset ovat täytäntöönpanokelpoisia.
2. Täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi viranomainen, joka on vastuussa 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen oikeaperäisyyden tutkimisesta, ja ilmoitettava kyseisen viranomaisen yhteystiedot virastolle, unionin tuomioistuimelle ja komissiolle. Päätöstä koskeva täytäntöönpanomääräys on liitettävä kyseisen viranomaisen päätökseen tutkimatta muuta kuin päätöksen oikeaperäisyyden.

3. Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen lainsäädännön mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.
4. Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain unionin tuomioistuimen päätöksellä. Kyseisen maan tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön oikeassa järjestyksessä.

3 JAKSO

TIEDOTTAMINEN YLEISÖLLE JA JÄSENVALTIOIDEN VIRANOMAISILLE

111 artikla

EU-tavaramerkkirekisteri

1. Virasto pitää EU-tavaramerkkirekisteriä ja pitää sen ajan tasalla.
2. Rekisteriin merkitään EU-tavaramerkkihakemuksiin ja rekisteröinteihin liittyvät seuraavat tiedot:
 - a) hakemispäivä;
 - b) hakemuksen arkistnumero;
 - c) hakemuksen julkaisupäivä;

- d) hakijan nimi ja osoite;
- e) edustajan nimi ja toimipaikka, jos tämä on muu kuin 119 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu edustaja;
- f) merkin kuvaus, jossa ilmaistaan sen tyyppi, ja tarvittaessa merkin selitys;
- g) tavaroiden ja palvelujen nimet;
- h) tiedot 35 artiklan mukaisesti tehdyistä etuoikeutta koskevista vaatimuksista;
- i) tiedot 38 artiklan mukaisesti tehdyistä näytteillepanoa koskevaa etuoikeutta koskevista vaatimuksista;
- j) tiedot 39 artiklassa tarkoitetuista, rekisteröityyn aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvista aiemmuutta koskevista vaatimuksista;
- k) lausuma siitä, että merkki on käytössä tullut erottamiskykyiseksi 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- l) maininta siitä, että merkki on yhteisömerkki;
- m) maininta siitä, että merkki on tarkastusmerkki;
- n) hakemuksen kieli ja toinen kieli, jonka hakija on ilmoittanut hakemuksessaan 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- o) merkin rekisteröintipäivä ja rekisteröintinumero;
- p) lausuma siitä, että hakemus on seurausta tämän asetuksen 204 artiklan mukaisesta unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuttamisesta, sekä Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärä tai Madridin pöytäkirjan 3 *ter* artiklan 2 kohdan nojalla kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehdyn unioniin kohdistuneen alueellisen laajentamisen kirjaamispäivä sekä tarvittaessa kansainvälisen rekisteröinnin etuoikeuspäivä.

3. Rekisteriin merkitään myös seuraavat tiedot sekä jokaisen tiedon kirjaamispäivä:

- a) muutokset, jotka koskevat EU-tavaramerkin haltijan nimeä, osoitetta tai kansalaisuutta taikka sen valtion vaihtuminen, jossa haltijalla on kotipaikka tai liike;
- b) muutokset, jotka koskevat edustajan nimeä ja toimipaikkaa, tämän ollessa muu kuin 119 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu edustaja;
- c) jos nimitetään uusi edustaja, tämän uuden edustajan nimi ja toimipaikka;
- d) tavaramerkin muutokset 49 ja 54 artiklan mukaisesti ja virheiden korjaukset;
- e) maininta yhteisömerkin käyttömääräysten muutoksista 79 artiklan mukaisesti;

- f) tiedot 39 artiklassa tarkoitetuista, rekisteröityyn aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvista aiemmuutta koskevista vaatimuksista 40 artiklan mukaisesti;
- g) täydelliset tai osittaiset luovutukset 20 artiklan mukaisesti;
- h) esineoikeuden syntyminen tai luovutus 22 artiklan mukaisesti sekä esineoikeuden laji;
- i) pakkotäytäntöönpanot 23 artiklan mukaisesti ja maksukyvyttömyysmenettelyt 24 artiklan mukaisesti;
- j) käyttöluvan antaminen tai luovutus 25 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa käyttöluvan laatu;
- k) rekisteröinnin uudistaminen 53 artiklan mukaisesti, päivämäärä, jona uudistaminen tulee voimaan, ja mahdolliset rajoitukset 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- l) merkintä rekisteröinnin voimassaolon päättymisen määrittämisestä 53 artiklan mukaisesti;
- m) tavaramerkin haltijan ilmoitukset hakemuksen peruuttamisesta 49 artiklan mukaisesti tai merkistä luopumisesta 57 artiklan mukaisesti;
- n) 46 artiklan mukaisen väitteen, 63 artiklan mukaisen vaatimuksen tai 128 artiklan 4 kohdan mukaisen menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen tai 68 artiklan mukaisen valituksen esittämispäivä ja sitä koskevat tiedot;
- o) väitettä, vaatimusta tai vastakannetta 64 artiklan 6 kohdan tai 128 artiklan 6 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti tai valitusta 71 artiklan mukaisesti koskevan päätöksen päivämäärä ja sisältö;

- p) merkinnät muuntamista koskevan pyynnön vastaanottamisesta 140 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- q) tämän artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisen rekisteriin merkityn edustajan poistaminen;
- r) kansallisen tavaramerkin aiemmuuden kumoaminen;
- s) tämän kohdan h, i ja j alakohdassa mainittujen tietojen muuttaminen tai poistaminen rekisteristä;
- t) EU-tavaramerkin korvaaminen kansainvälisellä rekisteröinnillä 197 artiklan mukaisesti;
- u) EU-tavaramerkkihakemukseen perustuvien kansainvälisten rekisteröintien päivämäärä ja numero, kun hakemus on rekisteröity EU-tavaramerkkinä 185 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- v) EU-tavaramerkkiin perustuvien kansainvälisten rekisteröintien päivämäärä ja numero 185 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- w) hakemuksen jakaminen 50 artiklan nojalla ja rekisteröinnin jakaminen 56 artiklan mukaisesti sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot jaetun rekisteröinnin osalta ja alkuperäiseen rekisteröintiin, sellaisena kuin se on muutettuna, sisältyvä luettelo tavaroista ja palveluista;

- x) päätöksen kumoaminen tai rekisterimerkinnän poistaminen 103 artiklan mukaisesti, kun kumoaminen tai poistaminen koskee päätöstä tai merkintää, joka on julkaistu.
 - y) maininta EU-tarkastusmerkin käyttömääräysten muutoksista 88 artiklan mukaisesti.
4. Pääjohtaja voi päättää muiden kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa mainittujen tietojen merkitsemisestä rekisteriin, jollei 149 artiklan 4 kohdasta muuta johdu.
 5. Rekisteri voi olla sähköisessä muodossa. Virasto kerää, järjestää, julkistaa ja tallentaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja, mukaan lukien henkilötiedot, 8 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten. Virasto pitää rekisterin helposti julkisesti tarkastettavissa.
 6. EU-tavaramerkin haltijalle ilmoitetaan kaikista rekisteriin merkityistä muutoksista.
 7. Virasto toimittaa oikeaksi todistettuja tai todistamattomia rekisteriotteita pyynnöstä ja maksua vastaan.
 8. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa merkinnöissä olevia tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, käsitellään seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) hakemusten ja/tai rekisteröintien hallinnointi tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä kuvatulla tavalla;

- b) julkisen rekisterin pito viranomaisten ja talouden toimijoiden tiedoksi ja näiden suorittamaa tarkastusta varten, jotta ne voivat käyttää niille tällä asetuksella annettuja oikeuksia ja saada tietoa kolmansien osapuolten aiemmista oikeuksista; ja
 - c) kertomusten ja tilastojen laatiminen, jotta virasto voi toimia optimaalisesti ja parantaa järjestelmän toimivuutta.
9. Kaikki 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa merkinnöissä olevat tiedot, henkilötiedot mukaan lukien, katsotaan julkisiksi, ja ne voivat olla kolmansien osapuolten saatavilla. Oikeusvarmuuden vuoksi rekisterin merkinnät säilytetään määräämättömän ajan.

112 artikla

Tietokanta

1. Sen lisäksi, että virastolla on velvollisuus pitää 111 artiklassa tarkoitettua tavaramerkki-rekisteriä, se kerää ja tallentaa sähköiseen tietokantaan kaikki hakijoiden tai tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten mukaisten menettelyjen muiden osapuolten toimittamat tiedot.
2. Sähköisessä tietokannassa voi olla muitakin henkilötietoja kuin 111 artiklan mukaisessa rekisterissä olevia henkilötietoja, siinä laajuudessa kuin kyseiset tiedot vaaditaan tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä. Näitä tietoja kerätään, tallennetaan ja käsitellään seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) hakemusten ja/tai rekisteröintien hallinnointi tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä kuvatulla tavalla;

- b) tarvittavien tietojen hankkiminen asianomaisen menettelyn toteuttamiseksi helpommin ja tehokkaammin;
 - c) viestintä hakijoiden ja menettelyn muiden osapuolten kanssa;
 - d) kertomusten ja tilastojen laatiminen, jotta virasto voi toimia optimaalisesti ja parantaa järjestelmän toimivuutta.
3. Pääjohtaja määrittää sähköiseen tietokantaan pääsyn edellytykset sekä tavan, jolla sen sisältö, lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja mutta mukaan lukien 111 artiklassa luetellut tiedot, saatetaan saataville koneellisesti luettavassa muodossa, mukaan lukien tästä veloittavat maksut.
4. Pääsy 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilötietoihin on rajoitettu eikä tällaisia tietoja saateta julkisesti saataville, jollei asianomainen osapuoli ole antanut nimenomaista suostumustaan.
5. Tiedot säilytetään määräämättömän ajan. Asianomainen osapuoli voi kuitenkin pyytää henkilötietojen poistamista tietokannasta 18 kuukauden kuluttua EU-tavaramerkin voimassaolon lakkaamisesta tai asianomaisen *inter partes* -menettelyn päättymisestä. Kyseisellä osapuolella on oikeus aina saada virheelliset tiedot korjatuiksi.

113 artikla

Päätösten saatavuus verkossa

1. Avoimuuden ja ennakoitavuuden vuoksi viraston päätökset ovat saatavilla verkossa suuren yleisön tiedoksi ja konsultointia varten. Päätöksen antamiseen johtaneessa menettelyssä mukana olleet osapuolet voivat pyytää päätökseen sisältyvien henkilötietojen poistamista.

2. Virasto voi yleisen tietoisuuden lisäämiseksi teollis- ja tekijänoikeuksista ja käytäntöjen lähentämiseksi tarjota verkon kautta pääsyn viraston tehtäviin liittyviin kansallisten ja Euroopan unionin tuomioistuinten tuomioihin. Virasto noudattaa henkilötietojen osalta alkuperäiseen julkaisemiseen liittyviä ehtoja.

114 artikla

Julkinen nähtävilläolo

1. EU-tavaramerkkihakemuksiin liittyvät asiakirjat, joita ei vielä ole julkaistu, voidaan asettaa julkisesti nähtäville ainoastaan hakijan suostumuksella.
2. Jokainen, joka pystyy todistamaan, että EU-tavaramerkin hakija on ilmoittanut vetoavansa tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen siihen kuuluviin oikeuksiin häntä vastaan, voi tarkastaa asiakirjat ennen hakemuksen julkaisemista ja ilman hakijan suostumusta.
3. EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisen jälkeen tämän hakemuksen ja sitä seuraavan tavaramerkin asiakirjat voidaan pyynnöstä asettaa julkisesti nähtäville.
4. Jos asiakirjat asetetaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti julkisesti nähtäville, 169 artiklan mukaiseen esteellisyyteen tai jääväämiseen liittyvät asiakirjat, päätös- ja lausuntoehdotukset ja kaikki muut sisäiset asiakirjat, joita on käytetty päätösten ja lausuntojen valmistelussa, sekä ne asiakirjojen osat, jotka asianomainen osapuoli on erityisesti halunnut pitää luottamuksellisina ennen asiakirjojen asettamista julkisesti nähtäville koskevan pyynnön esittämistä, voidaan jättää asettamatta julkisesti nähtäville, paitsi jos asiakirjojen tällaisten osien nähtäville asettaminen on sitä pyytävän osapuolen laillisten oikeuksien kannalta perusteltua.

5. EU-tavaramerkkihakemusten ja rekisteröityjen EU-tavaramerkkien asiakirjoista asetetaan nähtäville alkuperäiskappale tai sen jäljennökset tai teknisesti tallennetut tiedostot, jos asiakirjat on tallennettu tällä tavoin. Pääjohtaja määrittää tavan, jolla asiakirjat asetetaan julkisesti nähtäville.
6. Jos asiakirjojen nähtäville asettaminen tapahtuu 7 kohdan mukaisesti, pyyntöä asiakirjojen nähtäville asettamiseksi pidetään esitettynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu. Maksua ei peritä teknisesti tallennettujen tiedostojen sähköisestä nähtäville asettamisesta.
7. Asiakirjat asetetaan nähtäville viraston tiloissa. Pyynnöstä asiakirjat voidaan asettaa nähtäville antamalla asiakirjoista jäljennöksiä. Tällaisten jäljennösten antamisesta peritään maksu. Virasto antaa pyynnöstä myös oikeaksi todistettuja tai muita kuin oikeaksi todistettuja jäljennöksiä EU-tavaramerkkihakemuksesta maksua vastaan.
8. Viraston säilyttämät asiakirjat, jotka koskevat unionin nimeäviä kansainvälisiä rekisteröintejä, voidaan asettaa pyynnöstä julkisesti nähtäville 190 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua julkaisupäivästä tämän artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
9. Edellä 4 kohdassa säädetyn rajoituksen virasto voi pyynnöstä toimittaa maksua vastaan tietoja EU-tavaramerkkihakemukseen tai rekisteröityyn EU-tavaramerkkiin liittyvistä asiakirjoista. Virasto voi kuitenkin asettaa nähtäville koko asiakirjan, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi annettavien tietojen määrän takia.

115 artikla
Asiakirjojen säilyttäminen

1. Virasto säilyttää EU-tavaramerkkihakemukseen tai EU-tavaramerkin rekisteröintiin liittyviä menettelyjä koskevat asiakirjat. Pääjohtaja määrää, missä muodossa asiakirjat on säilytettävä.
2. Jos asiakirjat säilytetään sähköisessä muodossa, sähköiset asiakirjat tai niiden varmuuskopiot on säilytettävä toistaiseksi. Menettelyn osapuolten jättämät alkuperäiset asiakirjat, jotka ovat sähköisten asiakirjojen perusta, hävitetään tietyn ajan kuluessa niiden saapumisesta virastoon, mistä päättää pääjohtaja.
3. Jos ja siinä laajuudessa kuin asiakirjoja tai niiden osia säilytetään muussa kuin sähköisessä muodossa, asiakirjoihin sisältyvät osat ja todisteet on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan sen vuoden lopusta lukien, jona hakemus hylättiin tai peruutettiin tai se katsottiin peruutetuksi, EU-tavaramerkin rekisteröinnin voimassaolo päättyi kokonaisuudessaan 53 artiklan mukaisesti, täydellinen luopuminen EU-tavaramerkistä rekisteröitiin 57 artiklan mukaisesti tai EU-tavaramerkki poistettiin kokonaan rekisteristä 64 artiklan 6 kohdan tai 128 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

116 artikla
Säännölliset julkaisut

1. Virasto julkaisee säännöllisesti:
 - a) Euroopan unionin tavaramerkkilehteä, joka sisältää hakemusten ja rekisteriin tehtyjen merkintöjen julkaisut sekä muut EU-tavaramerkkihakemuksia tai EU-tavaramerkkien rekisteröintejä koskevat tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä;
 - b) viraston virallista lehteä, joka sisältää pääjohtajan antamat yleiset tiedonannot ja tiedot sekä kaikki muut tätä asetusta ja sen soveltamista koskevat tiedot.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut julkaisut voivat olla sähköisessä muodossa.

2. Euroopan unionin tavaramerkkilehti on julkaistava pääjohtajan määräämällä tavalla ja määräämin väliajoin.
3. Viraston virallinen lehti julkaistaan viraston kielillä. Pääjohtaja voi kuitenkin määrätä, että tietyt tiedot on julkaistava viraston virallisessa lehdessä unionin virallisilla kielillä.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:
 - a) päivämäärä, jota pidetään Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä julkaisemisen päivämääränä;

- b) niiden tavaramerkin rekisteröintiä koskevien merkintöjen julkaisutapa, jotka eivät sisällä muutoksia hakemuksen julkaisuun verrattuna;
- c) muodot, joilla viraston virallisen lehden painokset voidaan saattaa yleisön saataville.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

117 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Jollei tässä asetuksessa tai kansallisissa lainsäädännöissä toisin säädetä, virasto ja jäsenvaltioiden tuomioistuimet tai muut toimivaltaiset viranomaiset avustavat pyynnöstä toisiaan vastavuoroisesti toimittamalla tietoja tai asiakirjoja. Jos virasto toimittaa asiakirjoja tuomioistuimille, virallisille syyttäjille tai teollisoikeuksien keskusvirastoille, tähän toimittamiseen ei sovelleta 114 artiklassa säädettyjä rajoituksia.
2. Virasto ei peri maksuja tietojen toimittamisesta tai asiakirjojen asettamisesta tarkasteltaviksi.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset järjestelyt siitä, miten virasto ja jäsenvaltioiden viranomaiset vaihtavat tietoja keskenään ja asettavat asiakirjoja tarkasteltaviksi, ottaen huomioon rajoitukset, joita sovelletaan EU-tavaramerkkihakemusten tai rekisteröintien julkiseen nähtävillä oloon 114 artiklan mukaisesti, kun siihen annetaan mahdollisuus kolmansille osapuolille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

118 artikla
Julkaisujen vaihto

1. Virasto ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot toimittavat pyynnöstä toisilleen omiin tarpeisiinsa ja vastikkeetta yhden tai useamman jäljennöksen omista vastaavista julkaisuistaan.
2. Virasto voi tehdä julkaisujen vaihtoa tai lähettämistä koskevia sopimuksia.

4 JAKSO

EDUSTUS

119 artikla
Edustusta koskevat yleiset periaatteet

1. Jollei 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, kenelläkään ei ole pakko olla edustajaa virastossa.
2. Luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joilla ei ole kotipaikkaa tai ammatillista kotipaikkaa tai todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä Euroopan talousalueella, on oltava edustaja virastossa 120 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa menettelyissä, lukuun ottamatta menettelyä, jota noudatetaan EU-tavaramerkkihakemusta jätettäessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

3. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joilla on kotipaikka tai todellinen ja toiminnassa oleva teollinen tai kaupallinen liike Euroopan talousalueella, voivat toimia virastossa työntekijän välityksellä. Tässä kohdassa tarkoitettu oikeushenkilön työntekijä voi myös toimia muiden oikeushenkilöiden puolesta, joilla on taloudellisia yhteyksiä tähän henkilöön, vaikka näillä muilla oikeushenkilöillä ei olisi kotipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä Euroopan talousalueella. Tässä kohdassa tarkoitettujen työntekijöiden, jotka edustavat henkilöitä, on viraston tai tapauksen mukaan menettelyn osapuolen pyynnöstä esitettävä allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään tiedostoihin.
4. Kun useampi hakija tai useampi kolmas osapuoli toimii yhdessä, heille nimetään yhteinen edustaja.

120 artikla

Ammattimainen edustus

1. Luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä voi virastossa edustaa ainoastaan:
 - a) jonkin Euroopan talousalueen jäsenvaltion alueella toimintaa harjoittamaan oikeutettu oikeusalalla toimiva henkilö, jonka ammatillinen kotipaikka on Euroopan talousalueella, siltä osin kuin tämä voi toimia kyseisessä valtiossa edustajana tavaramerkkiasioissa;

- b) hyväksytty edustaja, joka on merkitty viraston tätä tarkoitusta varten pitämään luetteloon.

Virastossa toimivien edustajien on esitettävä viraston pyynnöstä tai tarvittaessa menettelyn toisen osapuolen pyynnöstä allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään tiedostoihin.

2. Ammattimaisten edustajien luetteloon voidaan merkitä luonnollinen henkilö, jolla:

- a) on jonkin Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisuus;
- b) on ammatillinen kotipaikka tai työpaikka Euroopan talousalueella;
- c) on oikeus edustaa luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä tavaramerkkiasioissa Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai Euroopan talousalueen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa. Jos kyseisessä valtiossa edustus-oikeuden vaatimuksena ei ole erityistä ammatillista pätevyyttä, luetteloon merkitsemistä anovien henkilöiden, jotka toimivat Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai kyseisissä teollisoikeuksien keskusvirastoissa tavaramerkkiasioissa, on pitänyt tavanomaisesti toimia täten vähintään viiden vuoden ajan. Tästä ammatin harjoittamista koskevasta edellytyksestä vapautetaan kuitenkin henkilöt, joiden ammatillinen pätevyys luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden edustamiseksi tavaramerkkiasioissa Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai kyseisissä teollisoikeuksien keskusvirastoissa on virallisesti tunnustettu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

3. Merkintä tehdään hakemuksesta, johon on liitettävä kyseisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusviraston antama 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämistä koskeva todistus.
4. Pääjohtaja voi myöntää poikkeuksen
 - a) 2 kohdan c alakohdan toisessa virkkeessä säädetystä vaatimuksesta, jos hakija toimittaa todisteet siitä, että hän on hankkinut vaadittavan pätevyyden muulla tavalla;
 - b) 2 kohdan a alakohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos on kyse erittäin pätevistä ammattiharjoittajista, edellyttäen, että 2 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.
5. Henkilö voidaan poistaa ammattimaisten edustajien luettelosta omasta pyynnöstään tai kun hän ei enää kykene toimimaan edustajana. Ammattimaisten edustajien luetteloon tehdyt muutokset julkaistaan viraston virallisessa lehdessä.

121 artikla
Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään:

- a) edellytykset ja menettely 119 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen edustajan nimeämiseksi;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut työntekijät ja 120 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hyväksytyt edustajat jättävät virastolle allekirjoitetun valtakirjan edustuksen hoitamiseksi, sekä kyseisen valtakirjan sisältö;
- c) olosuhteet, joissa henkilö voidaan poistaa 120 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta ammattimaisten edustajien luettelosta.

X LUKU
TOIMIVALTA JA MENETTELY
EU-TAVARAMERKKEJÄ KOSKEVISSA
OIKEUDELLISISSA TOIMENPITEISSÄ

1 JAKSO

TUOMIOISTUIMEN TOIMIVALTAA SEKÄ TUOMIOIDEN TUNNUSTAMISTA JA
TÄYTÄNTÖÖNPANOJA SIVIILI- JA KAUPPAOIKEUDEN ALALLA KOSKEVIEN UNIONIN
SÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN

122 artikla

*Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa
siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevien unionin sääntöjen soveltaminen*

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, EU-tavaramerkkiä koskeviin menettelyihin ja EU-tavaramerkkihakemuksiin sekä EU-tavaramerkkien tai kansallisten tavaramerkkien perusteella käytäviin, samanaikaisia tai toisiaan seuraavia kanteita koskeviin menettelyihin sovelletaan unionin sääntöjä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla.
2. Jäljempänä 124 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvien menettelyjen osalta:
 - a) ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1215/2012 4 artiklaa, 6 artiklaa, 7 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohtaa ja 35 artiklaa;

- b) sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1215/2012 25 ja 26 artiklaa tämän asetuksen 125 artiklan 4 kohdassa säädetyissä rajoissa;
 - c) asetuksen (EY) N:o 1215/2012 II luvun säännöksiä, joita sovelletaan henkilöihin, joilla on kotipaikka jäsenvaltiossa, sovelletaan myös henkilöihin, joilla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, mutta joilla on siellä liike.
3. Tässä asetuksessa olevat viittaukset asetukseen (EU) N:o 1215/2012 kattavat tarvittaessa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 19 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen.

2 JAKSO

LOUKKAUSTA JA EU-TAVARAMERKKIEN VOIMASSAOLOA KOSKEVAT RIIDAT

123 artikla

EU-tavaramerkkejä käsittelevät tuomioistuimet

1. Jäsenvaltiot nimeävät alueellaan mahdollisimman rajoitetun määrän kansallisia ensimmäisen ja toisen oikeusasteen tuomioistuimia, joiden tehtävänä on hoitaa niille tällä asetuksella osoitetut tehtävät.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle muutokset, jotka on tehty EU-tavaramerkkejä käsittelevien tuomioistuinten luetteloon, jonka jäsenvaltio on toimittanut komissiolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koskien kyseisten tuomioistuinten määrää, nimityksiä tai alueellista toimivaltaa.
3. Komissio ilmoittaa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot jäsenvaltioille ja julkaisee ne *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

124 artikla

Loukkausta ja voimassaoloa koskeva toimivalta

EU-tavaramerkkejä käsittelevillä tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta:

- a) kaikissa loukkauskanteissa ja – jos kansallinen laki ne sallii – EU-tavaramerkin loukkauksen uhkaa koskevissa kanteissa;
- b) vahvistuskanteissa, jotka koskevat sitä, että loukkausta ei ole tapahtunut, jos kansallinen laki ne sallii;
- c) kanteissa, jotka ovat seurausta 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimista;
- d) 128 artiklassa tarkoitetuissa EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevissa vastakanteissa.

125 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Jollei tämän asetuksen säännöksistä sekä 122 artiklan nojalla sovellettavista asetuksen (EU) N:o 1215/2012 säännöksistä muuta johdu, 124 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvat menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka tai, jos tällä ei ole kotipaikkaa jossakin jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on liike.
2. Jos vastaajalla ei ole kotipaikkaa eikä liikettä jäsenvaltion alueella, nämä menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella kantajalla on kotipaikka tai, jos tällä ei ole kotipaikkaa jossakin jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on liike.
3. Jollei vastaajalla eikä kantajalla ole tällaista kotipaikkaa tai liikettä, nämä menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella viraston kotipaikka sijaitsee.
4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään:
 - a) asetuksen (EU) N:o 1215/2001 25 artiklaa sovelletaan, jos osapuolet sopivat, että jokin toinen EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on toimivaltainen;
 - b) asetuksen (EU) N:o 1215/2001 26 artiklaa sovelletaan, jos vastaaja saapuu muuhun EU-tavaramerkkejä käsittelevään tuomioistuimeen.

5. Edellä 124 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvat menettelyt, lukuun ottamatta vahvistuskanteita, jotka koskevat sitä, että EU-tavaramerkin loukkausta ei ole tapahtunut, voidaan myös käydä sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella loukkaustoimi on tapahtunut tai jonka alueella 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimi on tapahtunut.

126 artikla

Toimivallan laajuus

1. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jonka toimivalta perustuu 125 artiklan 1–4 kohtaan, on toimivaltainen tekemään ratkaisun:
 - a) jäsenvaltion alueella tapahtuneen loukkaustoimen tai uhanneen loukkaustoimen osalta;
 - b) jäsenvaltion alueella tapahtuneen 11 artiklan 2 kohdan tarkoitetun toimen osalta.
2. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jonka toimivalta perustuu 125 artiklan 5 kohtaan, on toimivaltainen tekemään ratkaisun ainoastaan sen jäsenvaltion alueella tapahtuneen loukkaustoimen tai uhanneen loukkaustoimen osalta, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.

127 artikla

Pätevyysolettamus — asiaperustetta koskevat väitteet

1. EU-tavaramerkkejä käsittelevät tuomioistuimet pitävät EU-tavaramerkkiä pätevänä, jollei vastaaja kiistä sen pätevyyttä menettämistä tai mitättömyyttä koskevalla vastakanteella.

2. EU-tavaramerkin pätevyyttä ei voi kiistää vahvistuskanteella, joka koskee sitä, että EU-tavaramerkin loukkausta ei ole tapahtunut.
3. Edellä 124 artiklan a ja c kohdassa tarkoitettujen kanteiden osalta EU-tavaramerkin menettämistä koskeva väite, joka esitetään muulla tavoin kuin vastakanteen muodossa, voidaan ottaa tutkittavaksi, jos vastaaja vetoaa siihen, että EU-tavaramerkki voidaan kumota, koska merkki ei ollut tosiasiallisessa käytössä, kun loukkauskanne nostettiin.

128 artikla

Vastakanne

1. Menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne voi perustua ainoastaan tässä asetuksessa säädettyihin menettämistä tai mitättömyysperusteisiin.
2. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin hylkää menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen, jos viraston tekemästä päätöksestä samojen osapuolien välisestä samaa asiaa koskevasta ja samoin perustein nostetusta kanteesta on jo tullut lopullinen.
3. Jos vastakanne esitetään riita-asiassa, jossa tavaramerkin haltija ei ole jo osapuolena, tälle on ilmoitettava asiasta ja tämä voi olla riita-asiassa väliintulijana kansallisessa laissa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

4. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jolle EU-tavaramerkkiä koskeva menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne esitetään, ei saa aloittaa vastakanteen tutkimista, ennen kuin joko asianomainen osapuoli tai tuomioistuin on ilmoittanut virastolle päivämäärän, jona vastakanne esitettiin. Virasto kirjaa tämän tiedon rekisteriin. Jos EU-tavaramerkin menettämistä tai mitättömyysvaatimus oli jo esitetty virastolle ennen vastakanteen esittämistä, viraston on ilmoitettava siitä tuomioistuimelle, joka 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti lykkää asian käsittelyä, kunnes vaatimusta koskeva päätös on lopullinen tai vaatimus peruutetaan.
5. Sovelletaan 64 artiklan 2–5 kohtaa.
6. Jos EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on tehnyt lainvoimaiseksi tulleen päätöksen EU-tavaramerkkiä koskevasta menettämistä tai mitättömäksi julistamista koskevasta vastakanteesta, tuomioistuimen tai kansallisen menettelyn muun osapuolen on toimitettava viipymättä jäljennös päätöksestä virastolle. Virasto tai muu asianomainen osapuoli voi pyytää tietoja tällaisesta toimittamisesta. Virasto merkitsee rekisteriin maininnan päätöksestä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet päätöksen operatiivisen osan noudattamiseksi.
7. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, joka käsittelee menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa vastakannetta, voi keskeyttää asian käsittelyn EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä ja kuultuaan muita osapuolia ja kehottaa vastaajaa esittämään virastolle menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen antamassaan määräajassa. Jos tätä kannetta ei esitetä annetussa määräajassa, menettelyä jatketaan; vastakanne katsotaan peruutetuksi. Sovelletaan 132 artiklan 3 kohtaa.

129 artikla
Sovellettava oikeus

1. EU-tavaramerkkejä käsittelevät tuomioistuimet soveltavat tämän asetuksen säännöksiä.
2. Tavaramerkkikysymyksissä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, asiaan kuuluva EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin soveltaa asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä.
3. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin soveltaa sen jäsenvaltion kansallista tavaramerkkiä koskeviin samankaltaisiin kanteisiin sovellettavia menettelysääntöjä, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.

130 artikla
Seuraamukset

1. Jos EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin toteaa, että vastaaja on loukannut tai ollut vaarassa loukata EU-tavaramerkkiä, se antaa määräyksen, joka kieltää vastaajaa jatkamasta toimia, jotka loukkaavat tai ovat vaarassa loukata EU-tavaramerkkiä, jollei erityiset syyt edellytä toimimista toisin. Tuomioistuin toteuttaa myös kansallisen lain mukaisesti aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä kieltoa noudatetaan.
2. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin voi myös käyttää sovellettavan lainsäädännön mukaisesti saatavilla olevia toimenpiteitä tai määräyksiä, jotka se katsoo tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella aiheellisiksi.

131 artikla

Väliaikaiset ja suojaavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltion laissa säädettyjen kansallista tavaramerkkiä koskevien väliaikaisten ja suojaavien toimenpiteiden toteuttamista voidaan pyytää EU-tavaramerkin osalta tai EU-tavaramerkkihakemuksen osalta kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimilta, mukaan lukien EU-tavaramerkkejä käsittelevät tuomioistuimet, vaikka tämän asetuksen mukaisesti toisen jäsenvaltion EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on asian osalta toimivaltainen.
2. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jonka toimivalta perustuu 125 artiklan 1, 2, 3 tai 4 kohtaan, on toimivaltainen määräämään väliaikaisia ja suojaavia toimenpiteitä, joita, jollei asetuksen (EU) N:o 1215/2012 III luvun mukaisesti tunnustamis- ja täytäntöönpanomenettelyistä muuta johdu, sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä toimivalta ei kuulu millekään muulle tuomioistuimelle.

132 artikla

Asiaa koskevat erityiset säännöt

1. Jollei menettelyn jatkamiseen ole erityisiä syitä, 124 artiklassa tarkoitettua kannetta, lukuun ottamatta vahvistuskanteita, jotka koskevat sitä, että loukkausta ei ole tapahtunut, käsittelevä EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin keskeyttää asian käsittelyn omasta aloitteestaan kuultuaan osapuolia tai jonkin osapuolen hakemuksesta ja kuultuaan muita osapuolia, jos EU-tavaramerkin pätevyys on jo valituksen kohteena toisessa EU-tavaramerkkejä käsittelevässä tuomioistuimessa vastakanteen perusteella tai jos menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jo esitetty virastolle.

2. Jollei menettelyn jatkamiseen ole erityisiä syitä, menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa vaatimusta käsittelevä virasto keskeyttää asian käsittelyn omasta aloitteestaan kuultuaan osapuolia tai jonkin osapuolen hakemuksesta ja kuultuaan muita osapuolia, jos EU-tavaramerkin pätevyys on jo valituksen kohteena toisessa EU-tavaramerkkejä käsittelevässä tuomioistuimessa vastakanteen perusteella. Jos jokin EU-tavaramerkkejä käsittelevässä tuomioistuimessa vireillä olevan menettelyn osapuolista kuitenkin sitä pyytää, tuomioistuin voi kuultuaan menettelyn muita osapuolia keskeyttää menettelyn. Tässä tapauksessa virasto jatkaa menettelyä.
3. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, joka keskeyttää asian käsittelyn, voi määrätä keskeytyksen ajaksi väliaikaisia ja suojaavia toimenpiteitä.

133 artikla

EU-tavaramerkkejä käsittelevien

toisen oikeusasteen tuomioistuinten toimivalta — vetoaminen ylempään oikeusasteeseen

1. EU-tavaramerkkejä käsittelevien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten 124 artiklassa tarkoitetuista vaatimuksista ja kanteista johtuvissa menettelyissä tekemistä päätöksistä voidaan valittaa EU-tavaramerkkejä käsitteleviin toisen oikeusasteen tuomioistuihin.
2. Edellytykset valitukselle EU-tavaramerkkejä käsitteleviin toisen oikeusasteen tuomioistuihin määritetään sen jäsenvaltion kansallisessa laissa, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.
3. Kansallisia säännöksiä asian saattamisesta edelleen ylemmän oikeusasteen käsiteltäväksi sovelletaan EU-tavaramerkkejä käsittelevien toisen oikeusasteen tuomioistuinten päätöksiin.

3 JAKSO

MUUT EU-TAVARAMERKKEJÄ KOSKEVAT RIITA-ASIAT

134 artikla

Muiden tuomioistuinten kuin EU-tavaramerkkejä käsittelevien tuomioistuinten toimivaltaa koskevat täydentävät säännökset

1. Jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia 122 artiklan 1 kohdan mukaisesti, muut kuin 124 artiklassa tarkoitetut kanteet käsitellään tuomioistuimissa, jotka olisivat alueellisesti ja asiallisesti toimivaltaisia, jos kyseessä olisi kyseisessä valtiossa rekisteröityjä kansallisia tavaramerkkejä koskevat kanteet.
2. Jos 122 artiklan 1 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan perusteella mikään tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan jotakin muuta kuin 124 artiklassa tarkoitettua kannetta, joka koskee EU-tavaramerkkiä, tämä kanne voidaan käsitellä sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa viraston kotipaikka sijaitsee.

135 artikla

Kansallisen tuomioistuimen velvoite

Kansallisen tuomioistuimen, joka käsittelee muuta kuin 124 artiklassa tarkoitettua kannetta, joka koskee EU-tavaramerkkiä, on pidettävä tätä EU-tavaramerkkiä päteväenä.

XI LUKU

VAIKUTUKSET JÄSENVALTIOIDEN OIKEUTEEN

1 JAKSO

USEISIIN TAVARAMERKKEIHIN PERUSTUVAT SIVIILIKANTEET

136 artikla

EU-tavaramerkkeihin ja kansallisiin tavaramerkkeihin perustuvat samanaikaiset ja toisiaan seuraavat siviilikanteet

1. Jos loukkauskanteet samojen osapuolien välillä perustuvat samoihin seikkoihin ja niitä käsitellään eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, toisessa EU-tavaramerkin perusteella ja toisessa kansallisen tavaramerkin perusteella:
 - a) tuomioistuimen, jossa asia on jälkimmäisenä otettu käsittelyyn, on viran puolesta luovuttava käsittelystä sen tuomioistuimen hyväksi, jonka käsittelyyn asia on ensin tuotu, jos kyseiset tavaramerkit ovat samoja ja koskevat samoja tavaroita tai palveluja. Tuomioistuin, jonka olisi luovuttava käsittelystä, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos toisen tuomioistuimen toimivalta on valituksenalainen;
 - b) tuomioistuin, jossa asia on jälkimmäisenä otettu käsittelyyn, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos kyseiset tavaramerkit ovat samoja ja koskevat samankaltaisia tavaroita tai palveluja sekä jos kyseiset tavaramerkit ovat samankaltaisia ja koskevat samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja.

2. EU-tavaramerkkiin perustuvaa loukkauskannetta käsittelevä tuomioistuin hylkää kanteen, jos lopullinen oikeuden päätös pääasiasta on tehty samojen seikkojen perusteella, samojen osapuolien välillä perustuen samaan kansalliseen tavaramerkkiin, joka koskee samoja tavaroita ja palveluja.
3. Kansalliseen tavaramerkkiin perustuvaa loukkauskannetta käsittelevä tuomioistuin hylkää kanteen, jos lopullinen oikeuden päätös pääasiasta on tehty samojen seikkojen perusteella, samojen osapuolien välillä perustuen samaan EU-tavaramerkkiin, joka koskee samoja tavaroita ja palveluja.
4. Väliaikaisiin ja suojaaviin toimenpiteisiin ei sovelleta 1, 2 ja 3 kohtaa.

2 JAKSO
KANSALLISEN OIKEUDEN SOVELTAMINEN EU-TAVARAMERKIN
KÄYTÖN KIELTÄMISEKSI

137 artikla

EU-tavaramerkkien käytön kieltäminen

1. Jollei toisin säädetä, tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden oikeuteen perustuvaa olemassa olevaa oikeutta nostaa 8 artiklan tai 60 artiklan 2 kohdan mukaisten aikaisempien oikeuksien loukkaamista koskeva kanne suhteessa myöhemmän EU-tavaramerkin käyttöön. Edellä 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen aikaisempien oikeuksien loukkaamista koskevaa kannetta ei kuitenkaan voida nostaa, jos aikaisemman oikeuden haltija ei voi enää 61 artiklan 2 kohdan nojalla vaatia EU-tavaramerkin mitättömyyttä.
2. Jollei toisin säädetä, tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion siviili-, hallinto- tai rikosoikeuteen perustuvaa tai unionin oikeuden säännöksiin perustuvaa olemassa olevaa oikeutta nostaa kanne, jonka tarkoituksena on kieltää EU-tavaramerkin käyttö siltä osin kuin kyseisen jäsenvaltion oikeuteen tai unionin oikeuteen voidaan vedota kansallisen merkin käytön kieltämiseksi.

138 artikla

Paikallisesti vaikuttavat aikaisemmat oikeudet

1. Paikallisesti vaikuttavan aikaisemman oikeuden haltija voi kieltää EU-tavaramerkin käytön alueella, jossa kyseinen oikeus on suojattu siltä osin kuin kyseisen jäsenvaltion oikeus sen sallii.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen lakkaa, jos aikaisemman oikeuden haltija on sallinut EU-tavaramerkin käytön alueella, jossa kyseinen oikeus on suojattu, viiden peräkkäisen vuoden ajan tietoisena tästä käytöstä, jollei EU-tavaramerkkihakemusta ole jätetty vilpillisessä mielessä.
3. EU-tavaramerkin haltija ei saa kieltää 1 kohdassa tarkoitetun oikeuden käyttöä, vaikka tähän oikeuteen ei enää voida vedota EU-tavaramerkkiä vastaan.

3 JAKSO

MUUNTAMINEN KANSALLISTA TAVARAMERKKIÄ KOSKEVAKSI HAKEMUKSEKSI

139 artikla

Pyyntö ryhtyä kansalliseen menettelyyn

1. EU-tavaramerkin hakija tai haltija voi pyytää hakemuksensa tai EU-tavaramerkinsä muuntamista kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi:
 - a) siltä osin kuin EU-tavaramerkkihakemus on hylätty, peruutettu tai katsottu peruutetuksi;
 - b) siltä osin kuin EU-tavaramerkin vaikutus lakkaa.
2. Muuntamista ei tapahdu:
 - a) jos EU-tavaramerkin haltija on menettänyt oikeutensa kyseisen merkin käyttämättä jättämisen vuoksi, jollei EU-tavaramerkkiä ole käytetty siinä jäsenvaltiossa, jonka osalta muuttamista on pyydetty, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön tarkoittamien tosiasiallisen käytön edellytysten mukaisesti;
 - b) suojan hankkimiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa viraston tai kansallisen tuomioistuimen päätöksen mukaan EU-tavaramerkkihakemuksen tai EU-tavaramerkin rekisteröinnin hylkäämiselle, menettämislle tai mitättömyydelle on peruste.

3. Hakemuksen tai EU-tavaramerkin muuntamisesta johtuvassa kansallista tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa voidaan kyseisessä jäsenvaltiossa hyödyntää tälle hakemukselle tai tavaramerkille hyväksytty hakemispäivä tai etuoikeuspäivä ja tarvittaessa tämän valtion 39 artiklan tai 40 artiklan mukaisesti vaadittu tavaramerkin aiemmuus.
4. Siinä tapauksessa, että EU-tavaramerkkihakemus katsotaan peruutetuksi, virasto lähettää hakijalle tiedonannon kolmen kuukauden määräajasta, jonka kuluessa muuntamista koskeva pyyntö voidaan esittää ja joka alkaa tämän tiedonannon ajankohdasta.
5. Jos EU-tavaramerkkihakemus peruutetaan tai jos EU-tavaramerkin vaikutus lakkaa luopumista koskevan merkinnän tekemisen tai rekisteröinnin uudistamatta jättämisen vuoksi, muuntamista koskeva pyyntö on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona EU-tavaramerkkihakemus on peruutettu tai EU-tavaramerkin vaikutus on lakannut.
6. Jos EU-tavaramerkkihakemus hylätään viraston päätöksellä tai EU-tavaramerkin vaikutus lakkaa viraston tai EU-tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen päätöksen johdosta, muuntamista koskeva pyyntö on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona kyseinen päätös on tullut lainvoimaiseksi.
7. Edellä olevan 37 artiklan säännöksen vaikutus lakkaa, jos pyyntöä ei ole esitetty asetetussa määräajassa.

140 artikla

Muuntamista koskevan pyynnön esittäminen, julkaiseminen ja edelleen toimittaminen

1. Muuntamista koskeva pyyntö esitetään virastolle 139 artiklan 4, 5 tai 6 kohdan mukaisessa asiaankuuluvassa määräajassa, ja siinä on esitettävä 139 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukainen muuntamisperuste, jäsenvaltiot, joiden osalta muuntamista pyydetään, sekä tavarat ja palvelut, joita muuntaminen koskee. Jos muuntamista pyydetään rekisteröinnin uudistamatta jättämisen jälkeen, 139 artiklan 5 kohdassa säädetty kolmen kuukauden määräaika alkaa sen päivän jälkeisenä päivänä, jolloin uudistamishakemus voidaan 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti viimeistään jättää. Muuntamista koskeva pyyntö katsotaan esitetyksi vasta, kun muuntamismaksu on suoritettu.
2. Kun muuntamista koskeva pyyntö koskee EU-tavaramerkkihakemusta, joka on jo julkaistu, tai jos muuntamista koskeva pyyntö koskee EU-tavaramerkkiä, tällaisen pyynnön vastaanottaminen merkitään rekisteriin ja muuntamista koskeva pyyntö julkaistaan.

3. Virasto tarkastaa, onko pyydetty muuntaminen tämän asetuksen edellytysten ja erityisesti 139 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukainen ja täyttääkö se tämän artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä määritetyt muodolliset edellytykset. Jos pyyntöä koskevat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää muuntamista koskevan pyynnön. Tapauksissa, joihin sovelletaan 139 artiklan 2 kohtaa, virasto hylkää muuntamista koskevan pyynnön puutteellisena vain niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa muuntaminen on kyseisen säännöksen mukaan poissuljettu. Jos muuntamismaksua ei ole suoritettu kolmen kuukauden määräajan kuluessa 139 artiklan 4, 5 tai 6 kohdan mukaisesti, virasto ilmoittaa hakijalle, että muuntamista koskevan pyynnön katsotaan jääneen tekemättä.
4. Jos virasto tai EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on hylännyt EU-tavaramerkkihakemuksen tai julistanut EU-tavaramerkin mitättömäksi jäsenvaltion kieleen perustuvien ehdottomien perusteiden, muuntaminen ei ole mahdollista 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti missään jäsenvaltiossa, jossa kyseinen kieli on yksi virallisista kielistä. Jos virasto tai EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on hylännyt EU-tavaramerkkihakemuksen tai julistanut EU-tavaramerkin mitättömäksi ehdottomien perusteiden, jotka koskevat koko unionia, tai aikaisemman EU-tavaramerkin taikka unionin muun teollisoikeuden vuoksi, muuntaminen ei ole mahdollista 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti missään jäsenvaltiossa.
5. Jos muuntamista koskeva pyyntö täyttää tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset, virasto toimittaa muuntamista koskevan pyynnön ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tiedot niiden jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirasto mukaan lukien, joiden osalta pyyntö on todettu hyväksyttäväksi. Virasto ilmoittaa toimittamispäivän hakijalle.

6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:
- a) 1 kohdan mukaisen, EU-tavaramerkkihakemuksen tai rekisteröidyn EU-tavaramerkin muuntamista kansalliseksi tavaramerkkihakemukseksi koskevan pyynnön yksityiskohtainen sisältö;
 - b) tiedot, jotka sisällytetään 2 kohdan mukaiseen muuntamista koskevan pyynnön julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

141 artikla

Muuntamisen muotovaatimukset

1. Teollisoikeuksien keskusvirasto, jolle muuntamista koskeva pyyntö toimitetaan, voi saada virastolta kaikki pyyntöä koskevat lisätiedot, jotka se tarvitsee tehdäkseen päätöksen muuntamisen tuloksena saatavasta kansallisesta tavaramerkistä.
2. EU-tavaramerkkihakemukseen tai EU-tavaramerkkiin, joka on toimitettu edelleen 140 artiklan mukaisesti, ei voida soveltaa muotovaatimusten osalta kansallisen lain nojalla muita kuin tässä asetuksessa tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä edellytyksiä tai lisäedellytyksiä.
3. Teollisoikeuksien keskusvirasto, jolle pyyntö toimitetaan, voi vähintään kahden kuukauden määräajassa vaatia hakijaa:
 - a) suorittamaan kansallisen hakemusmaksun;

- b) toimittamaan käännöksen pyynnöstä ja liiteasiakirjoista jollakin kyseisen valtion virallisella kielellä;
- c) ilmoittamaan osoitteen, josta hakijan tavoittaa kyseisessä valtiossa;
- d) toimittamaan kyseisen valtion täsmentämä määrä tavaramerkin kuvauksia.

XII LUKU

VIRASTO

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

142 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on unionin virasto. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin mahdollinen kansallisessa lainsäädännössä oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus; se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

143 artikla
Henkilökunta

1. Viraston henkilökuntaan sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja ja näiden säännösten täytäntöönpanoasetuksia, jotka on annettu unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 166 artiklan soveltamista valituslautakunnan jäseniin.
2. Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.

144 artikla
Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

145 artikla
Vastuu

1. Viraston sopimusoikeudellinen vastuu määräytyy sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Muun kuin sopimusoikeudellisen vastuun perusteella virasto korvaa toimielintensä ja palveluksessaan olevien tehtäväänsä suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.
4. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.
5. Viraston palveluksessa olevien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai heitä koskevissa palvelussuhteen ehdoissa.

146 artikla

Kielet

1. EU-tavaramerkkihakemukset jätetään jollakin unionin virallisella kielellä.
2. Viraston kielet ovat englanti, espanja, italia, ranska ja saksa.
3. Hakijan on ilmoitettava toinen kieli, joka on viraston kieli ja jonka hän hyväksyy mahdollisessa menettelyssä käytettäväksi kieleksi väite-, menettämis- ja peruuttamis-menettelyissä.

Jos hakemus on jätetty kielellä, joka ei ole viraston kieli, viraston on huolehdittava 31 artiklan 1 kohdassa kuvaillun hakemuksen kääntämisestä hakijan ilmoittamalle kielelle.

4. Jos EU-tavaramerkin hakija on ainoa osapuoli viraston menettelyssä, menettelyn kieli on EU-tavaramerkkihakemusta jätettäessä käytetty kieli. Jos hakemus on jätetty muulla kuin jollakin viraston kielellä, virasto voi lähettää kirjallisia tiedonantoja hakijalle tämän hakemuksessa ilmoittamalla toisella kielellä.
5. Väite ja menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jätettävä jollakin viraston kielellä.
6. Rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:
 - a) mikä tahansa EU-tavaramerkkihakemukseen liittyvä hakemus tai ilmoitus saadaan jättää kielellä, jota käytetään kyseistä EU-tavaramerkkihakemusta jätettäessä tai hakijan hakemuksessaan osoittamalla toisella kielellä;
 - b) mikä tahansa rekisteröityyn EU-tavaramerkkiin liittyvä hakemus tai ilmoitus voidaan jättää jollakin viraston kielistä.

Jos hakemus kuitenkin jätetään käyttäen jotakin 100 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viraston laatimaa lomaketta, tällaisia lomakkeita voidaan käyttää millä tahansa unionin virallisista kielistä, jos lomake täytetään jollakin viraston kielistä tekstiosien osalta.

7. Jos väiteilmoitukseen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevaan vaatimukseen 5 kohdan mukaisesti valittu kieli on tavaramerkkihakemuksen kieli tai toinen tätä hakemusta jätettäessä ilmoitettu kieli, tämä kieli on menettelyssä käytettävä kieli.

Jos väiteilmoitukseen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevaan vaatimukseen 5 kohdan mukaisesti valittu kieli ei ole tavaramerkkihakemuksen kieli eikä toinen tätä hakemusta jätettäessä ilmoitettu kieli, väitteen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vaatimuksen esittäjän on omalla kustannuksellaan toimitettava asiakirjasta käännös joko tavaramerkkihakemuksen kielellä, jos se on jokin viraston kielistä, tai toisella tavaramerkkihakemusta jätettäessä ilmoitetulla kielellä. Käännös on toimitettava yhden kuukauden kuluessa väiteajan päättymisestä tai päivästä, jona menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jätetty. Kielestä, jolle asiakirja on käännetty, tulee siten menettelyssä käytettävä kieli.

8. Väite-, menettämis-, mitättömyys- ja valitusmenettelyn osapuolet voivat sopia jonkun muun unionin virallisen kielen käyttämisestä menettelyssä.
9. Osapuolet voivat käyttää mitä tahansa viraston kieltä kirjallisissa menettelyissä virastossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 8 kohdan soveltamista ja jollei asiasta muuta säädetä. Jos valittu kieli ei ole menettelyn kieli, osapuolen on toimitettava käännös sille kielelle yhden kuukauden kuluessa alkuperäisen asiakirjan jättämisestä. Jos EU-tavaramerkin hakija on ainoa osapuoli menettelyssä virastossa ja jos EU-tavaramerkkihakemuksen kieli ei ole jokin viraston kielistä, käännös voidaan jättää myös hakijan hakemuksessa ilmoittamalla toisella kielellä.

10. Pääjohtaja määrää, millä tavalla käännökset todistetaan oikeiksi.
11. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:
 - a) se, missä määrin täydentävät asiakirjat, joita käytetään kirjallisissa menettelyissä virastossa, voidaan jättää millä tahansa unionin kielellä, ja tarve toimittaa käännös;
 - b) virastolle jätettäviä käännöksiä koskevat vaadittavat normit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

147 artikla

Julkaiseminen ja merkinnät rekisteriin

1. EU-tavaramerkkihakemus, sellaisena kuin se kuvaillaan 31 artiklan 1 kohdassa, ja kaikki muut tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyssä säädöksessä, julkaistaan kaikilla unionin virallisilla kielillä.
2. Kaikki rekisterin merkinnät tehdään kaikilla unionin virallisilla kielillä.
3. Epäselvissä tapauksissa, sillä viraston kielellä, jolla EU-tavaramerkkihakemus on tehty, laadittu teksti on todistusvoimainen. Jos hakemus on jätetty muulla unionin virallisella kielellä kuin jollakin viraston kielellä, hakijan ilmoittamalla toisella kielellä laadittu teksti on todistusvoimainen.

148 artikla
Käännöspalvelut

Viraston toiminnalle tarpeellisista käännöspalveluista huolehtii Euroopan unionin toimielinten käännöskeskus.

149 artikla
Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001¹.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
3. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan soveltamiseksi, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa mainitun sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
4. Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001².

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

150 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuussääntöihin, jotka vahvistetaan komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443¹ ja 2015/444². Turvallisuutta koskevien periaatteiden soveltaminen kattaa muun muassa kyseisenkaltaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.

2 JAKSO

VIRASTON TEHTÄVÄT JA

LÄHENTÄMISEN EDISTÄMISTÄ KOSKEVA YHTEISTYÖ

151 artikla

Viraston tehtävät

1. Virastolla on seuraavat tehtävät:
 - a) tässä asetuksessa perustettavan EU-tavaramerkkijärjestelmän hallinto ja edistäminen;

¹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

² Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

- b) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 6/2002¹ perustetun Euroopan unionin mallijärjestelmän hallinto ja edistäminen;
 - c) käytäntöjen ja käytettävien välineiden lähentämisen edistäminen tavaramerkkien ja mallien aloilla yhteistyössä jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto, kanssa;
 - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 386/2012² tarkoitetut tehtävät;
 - e) sille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/28/EU³ nojalla annetut tehtävät.
2. Virasto tekee yhteistyötä instituutioiden, viranomaisten, elinten, teollisoikeusvirastojen, kansainvälisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa hoitaessaan sille 1 kohdassa annettuja tehtäviä.
3. Virasto voi tarjota vapaaehtoisia sovittelupalveluja auttaakseen osapuolia pääsemään sovintoratkaisuun.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2001, yhteisömallista (EYVL L 3, 5.1.2002, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 386/2012, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien antamisesta sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit), mukaan luettuna julkisen ja yksityisen sektorin edustajien kutsuminen koolle teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisena seurantakeskuksena (EUVL L 129, 16.5.2012, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/28/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, orpoteosten tietyistä sallituista käyttötarkoituksista (EUVL L 299, 27.10.2012, s. 5).

152 artikla

Käytäntöjen ja välineiden lähentämistä edistävä yhteistyö

1. Virasto ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto tekevät yhteistyötä toistensa kanssa edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä tavaramerkkien ja mallien alalla.

Tämä yhteistyö kattaa erityisesti seuraavat toimialat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista:

- a) yhteisten tutkintastandardien kehittäminen;
- b) yhteisten tai toisiinsa yhdistettyjen tietokantojen ja portaalien luominen unionin-laajuisia konsultaatio-, tutkinta- ja luokittelutarkoituksia varten;
- c) datan ja tietojen jatkuva antaminen ja vaihto, mukaan lukien niiden syöttäminen b alakohdassa tarkoitettuihin tietokantoihin ja portaaleihin;
- d) yhteisten standardien ja käytäntöjen käyttöönotto menettelyjen ja järjestelmien yhteentoimivuuden varmistamiseksi koko unionissa ja menettelyjen ja järjestelmien johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi;
- e) teollisoikeuksia ja -menettelyjä koskevien tietojen vaihto, mukaan lukien neuvontapalveluille ja tiedotuskeskuksille annettava keskinäinen tuki;
- f) teknisen asiantuntemuksen ja tuen vaihto a–e alakohdassa tarkoitetuilla aloilla.

2. Pääjohtajan ehdotuksen perusteella hallintoneuvosto määrittelee ja koordinoi unionin ja jäsenvaltioiden edun mukaisia hankkeita 1 ja 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla ja pyytää jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoja ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virastoa osallistumaan näihin hankkeisiin.

Hankemääritelmässä on esitettävä kunkin hankkeeseen osallistuvan jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston ja viraston velvoitteet ja vastualueet. Virasto kuulee käyttäjien edustajia erityisesti hankkeiden määrittelyvaiheessa ja niiden tulosten arviointivaiheessa.

3. Jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto voivat olla osallistumatta yhteistyöhön, rajoittaa yhteistyötään tai keskeyttää väliaikaisesti yhteistyönsä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa hankkeissa.

Soveltaessaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto esittävät virastolle kirjallisen lausuman, jossa selvitetään niiden päätöksen syyt.

4. Päätettyään osallistua tiettyihin hankkeisiin jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston on, rajoittamatta 3 kohdan soveltamista, osallistuttava tehokkaasti 2 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin ja varmistettava, että hankkeita kehitetään, ne toimivat, ne ovat yhteentoimivia ja ne pidetään ajan tasalla.

5. Virasto antaa taloudellista tukea 2 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin, siltä osin kuin se on 4 kohtaa sovellettaessa tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto voivat osallistua kyseisiin hankkeisiin tehokkaasti. Taloudellinen tuki voidaan myöntää avustuksina ja luontoissuorituksina. Rahoituksen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia viraston vuosituloista. Avustusten saajina ovat jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto. Avustukset voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöjä virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 966/2012¹ ja komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 1268/2012² sisältyvien avustusmenettelyperiaatteiden mukaisesti.
6. Virasto ja jäsenvaltioiden asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät vapaaehtoisuuden pohjalta yhteistyötä toistensa kanssa edistääkseen tietoisuutta tavaramerkkijärjestelmästä ja väärentämisen torjunnasta. Yhteistyöhön kuuluu hankkeita, joiden tarkoituksena on erityisesti panna täytäntöön vahvistettuja standardeja ja käytäntöjä sekä järjestää koulutustoimintaa. Tällaisten hankkeiden rahoitustuki on osa 5 kohdassa tarkoitettua rahoituksen kokonaismäärää. Edellä olevia 2–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

² Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

3 JAKSO

HALLINTONEUVOSTO

153 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Vaikuttamatta talousarviokomitealle 6 jaksossa annettuihin tehtäviin hallintoneuvostolla on seuraavat tehtävät:
 - a) se hyväksyy viraston tulevan vuoden vuotuisen työohjelman pääjohtajan 157 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja ottaen huomioon komission lausunnon ja toimittaa hyväksytyyn vuotuisen työohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
 - b) se hyväksyy viraston monivuotisen strategisen ohjelman, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, pääjohtajan 157 artiklan 4 kohdan e alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja ottaen huomioon komission lausunnon pääjohtajan ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan välisen näkemystenvaihdon jälkeen ja toimittaa hyväksytyyn monivuotisen strategisen ohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;

- c) se hyväksyy viraston vuosikertomuksen pääjohtajan 157 artiklan 4 kohdan g alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja toimittaa hyväksytyin vuosikertomuksen edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- d) se hyväksyy viraston monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman pääjohtajan 157 artiklan 4 kohdan h alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella;
- e) se käyttää sille 152 artiklan 2 kohdan nojalla annettuja valtuuksia;
- f) se käyttää sille 172 artiklan 5 kohdan nojalla annettuja valtuuksia;
- g) se hyväksyy säännöt eturistiriitien ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta virastossa;
- h) se käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön osalta henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa työsopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia ("nimittävän viranomaisen toimivalta");
- i) se vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- j) se laatii 158 artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdokasluettelot;

- k) se varmistaa 210 artiklassa tarkoitettuihin sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvien tulosten ja suositusten riittävän seurannan;
- l) sitä kuullaan ennen virastossa suoritettavaa tutkintaa koskevien ohjeiden antamista sekä muissa tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa;
- m) se voi esittää lausuntoja ja tietopyyntöjä pääjohtajalle ja komissiolle katsoessaan sen tarpeelliseksi.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 142 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa kyseinen toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää.

Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

154 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta, kaksi edustajaa komissiosta ja yksi edustaja Euroopan parlamentista sekä näiden varajäsenet.
2. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita työjärjestyksensä ehdoin.

155 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja on viran puolesta puheenjohtajan sijainen tämän ollessa estynyt.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudeksi toimikaudeksi. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

156 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, jollei hallintoneuvosto toisin päätä.
3. Hallintoneuvosto kokoontuu sääntömääräiseen kokoukseen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta tai komission tai jäsenvaltioiden kolmasosan pyynnöstä.
4. Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.
5. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka hallintoneuvosto on 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 155 artiklan 1 kohdan ja 158 artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin sen jäsenten kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksissa kullakin jäsenellä on yksi ääni.
6. Hallintoneuvosto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan kokouksiinsa.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristötehtävistä.

4 JAKSO

PÄÄJOHTAJA

157 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Pääjohtaja johtaa virastoa. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle.
2. Vaikuttamatta komission, hallintoneuvoston ja talousarviokomitean valtuuksiin pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti eikä pyydä eikä ota vastaan ohjeita hallituksilta tai muilta elimiltä.
3. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.
4. Pääjohtajalla on erityisesti seuraavat tehtävät, jotka voidaan siirtää:
 - a) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet viraston toiminnan varmistamiseksi, erityisesti sisäisten hallinnollisten ohjeiden antamisen ja tiedonantojen julkaisemisen;
 - b) hän panee täytäntöön hallintoneuvoston tekemät päätökset;
 - c) hän laatii vuotuisen työohjelman luonnoksen arvioimalla muun muassa kussakin toiminnossa tarvittavat henkilöstö- ja rahoitusresurssit ja toimittaa luonnoksen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;

- d) hän toimittaa hallintoneuvostolle ehdotuksia 152 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- e) hän laatii viraston monivuotisen strategisen ohjelman luonnoksen, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan kanssa käydyn näkemystenvaihdon jälkeen;
- f) hän panee täytäntöön vuotuisen työohjelman ja monivuotisen strategisen ohjelman ja raportoi tästä hallintoneuvostolle;
- g) hän laatii viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja esittää sen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
- h) hän laatii monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman luonnoksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
- i) hän laatii toimintasuunnitelman sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien sekä OLAFin tutkimusten päätelmien seurantaan varten ja raportoi suunnitelman edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja hallintoneuvostolle;
- j) hän suojaa unionin taloudellisia etuja soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;

- k) hän laatii viraston petostentorjuntastrategian ja esittää sen talousarviokomitealle hyväksyttäväksi;
 - l) asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hän voi tarvittaessa esittää laajennetussa kokoonpanossa toimivalle valituslautakunnalle, jäljempänä 'suuri lautakunta', oikeuskysymyksiä, erityisesti jos lautakunnat ovat tehneet asiasta päätöksiä, jotka eroavat toisistaan;
 - m) hän laatii ennakoarvion viraston tuloista ja menoista ja toteuttaa talousarviota;
 - n) hän käyttää henkilöstön osalta valtuuksia, jotka hallintoneuvosto on antanut hänelle 153 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla;
 - o) hän käyttää valtuuksia, jotka on annettu hänelle 31 artiklan 3 kohdalla, 34 artiklan 5 kohdalla, 35 artiklan 3 kohdalla, 94 artiklan 2 kohdalla, 97 artiklan 5 kohdalla, 98, 100 ja 101 artiklalla, 111 artiklan 4 kohdalla, 112 artiklan 3 kohdalla, 114 artiklan 5 kohdalla, 115 ja 116 artiklalla, 120 artiklan 4 kohdalla, 146 artiklan 10 kohdalla, 178 artiklalla, 179 artiklan 1 kohdalla, 180 artiklan 2 kohdalla ja 181 artiklalla tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
5. Pääjohtajaa avustaa yksi tai useampi varapääjohtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja tai yksi varapääjohtajista huolehtii hänen tehtävistään hallintoneuvoston vahvistamaa menettelyä noudattaen.

158 artikla

*Pääjohtajan nimittäminen ja erottaminen tehtävästään sekä
hänen toimikautensa jatkaminen*

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.
2. Neuvosto nimittää pääjohtajan yksinkertaisella enemmistöllä avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen hallintoneuvoston laatiman ehdokasluettelon perusteella. Ennen nimittämistään hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenen esittämiin kysymyksiin. Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan neuvoston päätöksellä, jonka se tekee hallintoneuvoston ehdotuksen perusteella.
3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä hallintoneuvosto toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.
4. Neuvosto voi 3 kohdassa tarkoitettu arviointi huomioon ottaen jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.

5. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua jatkettun toimikautensa lopussa toiseen kertaan samaa toimea koskevaan valintamenettelyyn.
6. Varapääjohtaja tai varapääjohtajat nimitetään tai erotetaan tehtävästään 2 kohdassa säädetyllä tavalla pääjohtajan kuulemisen jälkeen ja tarvittaessa pääjohtajan hyväksynnän perusteella. Varapääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Neuvosto voi jatkaa sitä kerran enintään viideksi vuodeksi pääjohtajaa kuultuaan.

5 JAKSO

MENETTELYJEN SOVELTAMINEN

159 artikla

Toimivalta

Tässä asetuksessa säädettyihin menettelyihin liittyviä päätöksiä ovat toimivaltaisia tekemään:

- a) tutkijat;
- b) väiteosastot;
- c) rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto;
- d) mitättömyysostot;

- e) valituslautakunnat;
- f) muu yksikkö tai henkilö, jonka pääjohtaja on nimittänyt tässä tarkoituksessa.

160 artikla

Tutkijat

Tutkijalla on toimivalta tehdä viraston nimissä EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta koskevia päätöksiä, mukaan lukien 41, 42, 76 ja 85 artiklassa tarkoitettut kysymykset, jollei väiteosasto ole siltä osin toimivaltainen.

161 artikla

Väiteosastot

1. Väiteosasto on toimivaltainen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta koskevia väitteitä käsittelevissä päätöksissä.
2. Väiteosastot tekevät päätöksensä kolmen jäsenen kokoonpanossa. Vähintään yhden näistä jäsenistä on oltava oikeusoppinut. Kustannuksiin tai menettelyyn liittyvät päätökset tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään niiden päätösten täsmälliset tyypit, jotka tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

162 artikla

Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto

1. Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto on vastuussa rekisteriin tehtäviä merkintöjä koskevasta päätöksenteosta.
2. Se vastaa myös 120 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ammattimaisten edustajien luettelon pidosta.
3. Osaston päätökset tekee yksi jäsen.

163 artikla

Mitättömyysosastot

1. Mitättömyysosasto on vastuussa päätöksenteosta, joka liittyy:
 - a) EU-tavaramerkin menettämistä tai mitättömyyttä koskeviin vaatimuksiin;
 - b) 21 artiklassa säädettyihin EU-tavaramerkin siirtopyyntöihin.
2. Mitättömyysosastot tekevät päätöksensä kolmen jäsenen kokoonpanossa. Vähintään yhden näistä jäsenistä on oltava oikeusoppinut. 161 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säädöksissä määritetyt kustannuksiin tai menettelyihin liittyvät päätökset tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa.

164 artikla
Yleinen toimivalta

Tässä asetuksessa edellytetyt päätökset, jotka eivät kuulu tutkijan, väiteosaston, mitättömyysoseaston tai rekisterinpidosta vastaavan osaston toimivaltaan, tekee kuka tahansa pääjohtajan tätä tarkoitusta varten nimittämä virkamies tai yksikkö.

165 artikla
Valituslautakunnat

1. Valituslautakunnat ovat vastuussa 160–164 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä koskevien valitusten ratkaisemisesta.
2. Valituslautakunnat tekevät päätöksensä kolmen jäsenen kokoonpanossa, ja vähintään kahden näistä jäsenistä on oltava oikeusoppineita. Tietyissä erityistapauksissa päätökset tehdään suuressa lautakunnassa, jonka puheenjohtajana on valituslautakuntien puheenjohtaja, tai vain yhden jäsenen, jonka on oltava oikeusoppinut, kokoonpanossa.
3. Suuren lautakunnan toimivaltaan kuuluvien erityistapausten määrittelyssä on tarpeen ottaa perusteluina huomioon oikeudellinen vaikeus tai asian merkitys taikka erityiset olosuhteet. Tällaiset tapaukset voi saattaa suuren lautakunnan käsiteltäväksi:
 - a) 166 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valituslautakuntien puheenjohtajisto; tai
 - b) asiaa käsittelevä lautakunta.

4. Suuri lautakunta on myös vastuussa perusteltujen lausuntojen antamisesta oikeuskysymyksistä, joita pääjohtaja esittää sille 157 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan nojalla.
5. Vain yhden jäsenen toimivaltaan kuuluvien tapausten määrittelyssä on tarpeen ottaa huomioon esitettyjen oikeudellisten ja asiasisällöllisten näkökohtien ongelmattomuus, asianomaisen tapauksen vähäinen merkitys tai muiden erityisten olosuhteiden puuttuminen. Tapausta käsittelevä lautakunta tekee päätöksen tapauksen antamisesta yhden jäsenen käsiteltäväksi.

166 artikla

Valituslautakuntien jäsenten riippumattomuus

1. Valituslautakuntien puheenjohtaja ja kunkin lautakunnan puheenjohtaja nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi noudattaen 158 artiklassa säädettyä menettelyä, joka koskee viraston pääjohtajan nimittämistä. Heitä ei voida kesken toimikauden erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuimien puheenjohtajat nimittäneen toimielimen hakemuksesta tee sitä koskevaa päätöstä.
2. Valituslautakuntien puheenjohtajan toimikautta voidaan jatkaa kerran yhdeksi uudeksi viiden vuoden toimikaudeksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä hänen suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin.

3. Lautakuntien puheenjohtajien toimikautta voidaan jatkaa uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä heidän suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin ja valituslautakuntien puheenjohtajaa kuultuaan.
4. Valituslautakuntien puheenjohtajalla on seuraavat hallinnolliset ja organisatoriset tehtävät:
 - a) toimiminen puheenjohtajana valituslautakuntien puheenjohtajistossa, jäljempänä 'puheenjohtajisto', joka on vastuussa lautakuntien työskentelyä koskevien sääntöjen antamisesta ja lautakuntien työskentelyn organisoinnista;
 - b) puheenjohtajiston päätösten täytäntöönpanon varmistaminen;
 - c) tapausten jakaminen lautakunnalle puheenjohtajiston vahvistamien objektiivisten perusteiden pohjalta;
 - d) lautakuntien rahoitustarpeiden ilmoittaminen pääjohtajalle ennakoarvion laatimiseksi menoista.

Valituslautakuntien puheenjohtaja toimii suuren lautakunnan puheenjohtajana.

5. Hallintoneuvosto nimittää valituslautakuntien jäsenet viiden vuoden toimikaudeksi. Heidän toimikauttaan voidaan jatkaa uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä heidän suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin valituslautakuntien puheenjohtajaa kuultuaan.

6. Valituslautakuntien jäseniä ei voida erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi hallintoneuvosto on saattanut asian valituslautakuntien puheenjohtajan esityksestä, sen lautakunnan puheenjohtajaa kuultuaan, johon jäsen kuuluu, tee sitä koskevaa päätöstä.
7. Valituslautakuntien puheenjohtaja sekä kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet ovat riippumattomia. Heitä eivät päätöksenteossa sido mitkään ohjeet.
8. Suuren lautakunnan tekemät päätökset valituksista tai lausunnoista, jotka koskevat oikeuskysymyksiä, joita pääjohtaja esittää sille 165 artiklan nojalla, velvoittavat 159 artiklassa lueteltuja viraston päätöksentekuelimiä.
9. Valituslautakuntien puheenjohtaja sekä kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät voi olla tutkijoita taikka väiteosastojen, rekisterinpidosta vastaavan osaston tai mitättömyysosestojen jäseniä.

167 artikla

Valituslautakuntien puheenjohtajisto ja suuren lautakunnan puheenjohtajisto

1. Puheenjohtajisto koostuu valituslautakuntien puheenjohtajasta, joka toimii puheenjohtajana, lautakuntien puheenjohtajista ja lautakuntien jäsenistä, jotka valitaan kalenterivuositain jäsenistön keskuudesta siten, että valintaan osallistuvat lautakuntien muut jäsenet kuin valituslautakuntien puheenjohtaja ja lautakuntien puheenjohtajat. Valittujen jäsenten määrä on yksi neljäsosa lautakuntien jäsenmäärästä, johon ei lasketa mukaan valituslautakuntien puheenjohtajaa eikä lautakuntien puheenjohtajia; tarvittaessa suoritetaan pyöritys seuraavaan tasalukuun ylöspäin.

2. Edellä 165 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu suuri lautakunta koostuu yhdeksästä jäsenestä, joihin kuuluvat valituslautakuntien puheenjohtaja, lautakuntien puheenjohtajat, esittelijä, jos sellainen on nimitetty ennen asian lähettämistä suureen lautakuntaan, ja jäsenet, jotka valitaan vuorottelumenettelyä noudattaen luettelosta, joka koostuu kaikista muista valituslautakuntien jäsenistä kuin valituslautakuntien puheenjohtajasta ja lautakuntien puheenjohtajista.

168 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat valituslautakuntien organisaatiota, mukaan lukien puheenjohtajiston perustaminen ja rooli, suuren lautakunnan kokoonpano ja säännöt asioiden saattamisesta sen käsiteltäväksi sekä edellytykset, joiden mukaisesti päätökset tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa 165 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti.

169 artikla

Esteellisyys ja jääväminen

1. Tutkijat ja virastoon perustettujen osastojen sekä valituslautakuntien jäsenet eivät voi osallistua asian käsittelyyn, jos heillä on asiassa henkilökohtainen etu valvottavana tai jos he ovat aikaisemmin osallistuneet siihen jonkin osapuolen edustajana. Kaksi väiteosaston jäsentä kolmesta eivät saa olla osallistuneet hakemuksen tutkimiseen. Mitättömyysoosaston jäsenet eivät voi osallistua asian käsittelyyn, jos he ovat osallistuneet asiassa annetun lopullisen päätöksen tekemiseen tavaramerkin rekisteröintimenettelyn tai väitemenettelyn yhteydessä. Valituslautakuntien jäsenet eivät saa osallistua valitusmenettelyyn, jos he ovat osallistuneet valituksen kohteena olevan päätöksen tekemiseen.

2. Jos jostain 1 kohdassa mainitusta syystä tai muusta syystä johtuen jonkin osaston tai valituslautakunnan jäsen ei katso voivansa osallistua asian käsittelyyn, hänen on ilmoitettava siitä osastolle tai lautakunnalle.
3. Kuka tahansa osapuoli voi jäädä tutkijat ja osastojen tai valituslautakunnan jäsenet jostain 1 kohdassa mainitusta syystä tai jos heitä epäillään puolueellisuudesta. Jääväminen ei ole oikeutettua, jos kyseinen osapuoli tietoisena jäävämisen syystä on aloittanut menettelyn. Jääväminen ei saa perustua tutkijoiden tai jäsenten kansallisuuteen.
4. Osastot ja valituslautakunnat ratkaisevat asian 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman sitä jäsentä, jota asia koskee. Tämän päätöksen tekemiseksi poissa oleva tai jääväty jäsen korvataan osastossa tai lautakunnassa tämän varajäsenellä.

170 artikla
Sovittelukeskus

1. Virasto voi 151 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa perustaa sovittelukeskuksen, jäljempänä 'keskus'.
2. Keskuksen palveluja voivat käyttää vapaaehtoiselta pohjalta kaikki sellaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka haluavat päästä sovintoratkaisuun tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 6/2002 soveltamisalaan kuuluvissa kiistoissa.

3. Osapuolet hakevat sovittelua yhteisellä pyynnöllä. Pyyntöä pidetään tehtynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu. Pääjohtaja vahvistaa maksettavan määrän 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Yhteinen sovittelupyynnö voidaan viraston väiteosastojen, mitättömyysoastojen tai valituslautakuntien käsiteltävinä olevissa kiistoissa esittää milloin tahansa sen jälkeen, kun väiteilmoitus, menettämis- tai mitättömyysvaatimus tai väite- taikka mitättömyysoastojen tekemiä päätöksiä koskeva valitus on jätetty.
5. Kyseessä oleva käsittely sekä määräajat suoritettavaan maksuun sovellettavaa maksuaikaa lukuun ottamatta keskeytetään päivästä, jona yhteinen sovittelupyynnö on jätetty. Määräaikoja noudatetaan uudelleen päivästä, jona käsittely aloitetaan uudelleen.
6. Osapuolia pyydetään yhdessä nimeämään 12 kohdassa tarkoitettusta luettelosta sovittelija, joka on ilmoittanut hallitsevansa kyseessä olevassa sovittelussa käytettävän kielen. Jos osapuolet eivät nimeä sovittelijaa 20 päivän kuluessa asiaa koskevasta pyynnöstä, sovittelun katsotaan epäonnistuneen.
7. Osapuolet sopivat yhdessä sovittelijan kanssa sovittelua koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä sovittelua koskevassa sopimuksessa.
8. Sovittelija päättää sovittelun joko heti, kun osapuolet ovat päässeet sovintosopimukseen, kun yksi osapuolista ilmoittaa haluavansa päättää sovittelun tai kun sovittelija toteaa, että osapuolet eivät ole päässeet tällaiseen sopimukseen.

9. Sovittelija ilmoittaa osapuolille sekä viraston asiaankuuluvalla taholla heti, kun sovittelu on päättynyt.
10. Sovittelun kuluessa käytävät keskustelut ja neuvottelut ovat luottamuksellisia kaikkien sovitteluun osallistuvien henkilöiden osalta, erityisesti sovittelijan, osapuolten ja heidän edustajiensa osalta. Kaikki sovittelun kuluessa toimitetut tiedot ja asiakirjat pidetään erillään virastossa meneillään oleviin muihin käsittelyihin kuuluvista asiakirjoista eivätkä ne kuulu niihin.
11. Sovittelu käydään osapuolten sopimalla yhdellä unionin virallisella kielellä. Jos sovittelu liittyy virastossa käsiteltävänä oleviin kiistoihin, sovittelu käydään viraston käsittelykielellä, jolleivät osapuolet toisin sovi.
12. Virasto laatii luettelon sovittelijoista, jotka tukevat osapuolia kiistojen ratkaisemisessa. Sovittelijoiden on oltava riippumattomia, ja heillä on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus. Luetteloon voi sisältyä sovittelijoita, jotka ovat viraston palveluksessa, ja sovittelijoita, jotka eivät ole viraston palveluksessa.
13. Sovittelijoiden on hoidettava tehtävänsä puolueettomasti ja ilmoitettava nimeämisensä yhteydessä todelliset tai oletetut eturistiriidat. Viraston 159 artiklassa lueteltujen päätöksentekotahojen jäsenet eivät osallistu sovitteluun asiassa, jossa:
 - a) he ovat osallistuneet aiemmin sovitteluun saatettuun menettelyyn;

- b) heillä on kyseisessä menettelyssä henkilökohtaisia etuja; tai
 - c) he ovat aiemmin edustaneet yhtä osapuolista.
14. Sovittelijat eivät osallistu 159 artiklassa lueteltujen viraston päätöksentekotahojen jäseninä sovittelun epäonnistumisen seurauksena aloitettuihin käsittelyihin.
15. Virasto voi tehdä yhteistyötä sovitteluun liittyvien muiden tunnustettujen kansallisten tai kansainvälisten elinten kanssa.

6 JAKSO

TALOUSARVIO JA VARAINHOIDON VALVONTA

171 artikla

Talousarviokomitea

1. Talousarviokomitealla on tehtävät, jotka sille annetaan tässä jaksossa.
2. Talousarviokomiteaan sovelletaan 154 ja 155 artiklaa ja 156 artiklan 1–4 ja 5 kohtaa, siltä osin kuin kyse on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnasta, sekä 156 artiklan 6 ja 7 kohtaa soveltuvin osin.
3. Talousarviokomitea tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka talousarviokomitea on 173 artiklan 3 kohdan ja 177 artiklan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin jäsenten edustajien kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenellä on yksi ääni.

172 artikla
Talousarvio

1. Kaikki viraston tulot ja menot on arvioitava ennakolta jokaiselle varainhoitovuodelle ja otettava viraston talousarvioon. Jokaisen varainhoitovuoden on oltava sama kuin kalenterivuosi.
2. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Talousarvion tulot sisältävät, kuitenkin rajoittamatta muita tuloja, tämän asetuksen liitteen I nojalla suoritettavat maksut, asetuksessa (EY) N:o 6/2002 säädetyt maksut, Madridin pöytäkirjan nojalla suoritettavat maksut unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin osalta ja muut Madridin pöytäkirjan sopimuspuolille suoritettavat maksut, asetuksen (EY) N:o 6/2002 106 c artiklassa tarkoitettut Geneven asiakirjan nojalla suoritettavat maksut unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin osalta ja muut Geneven asiakirjan sopimuspuolille suoritettavat maksut sekä tarvittaessa unionin yleisen talousarvion komission pääluokan erityiseen budjettikohtaan otetun avustuksen.

4. Virasto korvaa joka vuosi jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virastolle ja muille jäsenvaltion nimeämille asiaankuuluville viranomaisille kustannukset, jotka niille aiheutuvat erityisistä tehtävistä, jotka ne suorittavat EU-tavaramerkkijärjestelmän toiminnallisina osina seuraavien palvelujen ja menettelyjen yhteydessä:
- a) jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston väite- ja mitättömyysmenettelyt, jotka liittyvät EU-tavaramerkkeihin;
 - b) tietojen toimittaminen EU:n tavaramerkkijärjestelmän toiminnasta neuvontapalvelujen ja tiedotuskeskusten välityksellä;
 - c) EU-tavaramerkkien täytäntöönpano, mukaan lukien 9 artiklan 4 kohdan nojalla toteutetut toimet.
5. Edellä 4 kohdassa määritettyjen kustannusten kokonaiskorvaus vastaa 5:tä prosenttia viraston vuosituloista. Hallintoneuvosto määrittää jakoperusteen viraston ehdotuksesta ja talousarviokomiteaa kuultuaan käyttäen perustana seuraavia oikeudenmukaisia, kohtuullisia ja asiaankuuluvia indikaattoreita, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamista:
- a) kustakin jäsenvaltiosta peräisin olevien hakijoiden esittämien EU-tavaramerkkihakemusten vuosittainen lukumäärä;
 - b) kansallisten tavaramerkkihakemusten vuosittainen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa;

- c) EU-tavaramerkkien haltijoiden esittämien väitteiden ja mitättömyysvaatimusten vuosittainen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa;
- d) kunkin jäsenvaltion 123 artiklan mukaisesti nimeämien EU:n tavaramerkki-tuomioistuinten käsiteltäväksi saatettujen asioiden vuosittainen lukumäärä.

Jäsenvaltioiden on 4 kohdassa tarkoitetut kustannukset perustellakseen toimitettava virastolle kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä tilastotiedot, joista käyvät ilmi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut luvut edeltävältä vuodelta ja jotka sisällytetään hallintoneuvostolle tehtävään ehdotukseen.

Tasapuolisuuden vuoksi 4 kohdassa tarkoitetuille elimille aiheutuvien kustannusten kussakin jäsenvaltiossa katsotaan vastaavan vähintään 2:ta prosenttia tässä kohdassa säädetystä kokonaiskorvauksesta.

- 6. Viraston velvoitetta korvata 4 kohdassa tarkoitetut ja tietynä vuonna aiheutuvat kustannukset sovelletaan ainoastaan siltä osin, kuin kyseisenä vuonna ei synny talousarvio-alijäämää.
- 7. Jos kyseessä on talousarvioylijäämä, hallintoneuvosto voi viraston ehdotuksesta ja talousarviokomiteaa kuultuaan lisätä 5 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta enintään 10 prosenttiin viraston vuosituloista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 kohdan soveltamista.

8. Jos viitenä peräkkäisenä vuonna syntyy merkittävä ylijäämä, talousarviokomitea päättää viraston ehdotuksesta ja 153 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja monivuotisen strategisen ohjelman mukaisesti, kahden kolmasosan enemmistöllä, syntyneen ylijäämän siirtämisestä unionin talousarvioon 23 päivästä maaliskuuta 2016 alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4–7 ja 10 kohdan sekä 151 ja 152 artiklan soveltamista.
9. Virasto laatii kahdesti vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle raportin taloudellisesta tilanteestaan, myös 152 artiklan 5 ja 6 kohdan sekä tämän artiklan 5 ja 7 kohdan nojalla toteutetuista rahoitustoimista. Komissio tarkastelee tämän raportin perusteella viraston taloudellista tilannetta.
10. Toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi ja tehtäviensä hoitamiseksi viraston on luotava vararahasto, joka kattaa yhden vuoden toimintamenot.

173 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii vuosittain ennakoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavalle varainhoitovuodelle ja toimittaa sen edelleen talousarviokomitealle yhdessä henkilöstön määrää kuvaavan taulukon kanssa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

2. Jos talousarviosuunnitelmaan sisältyy unionin avustus, talousarviokomitea toimittaa tämän ennakoarvion viipymättä komissiolle, joka toimittaa sen edelleen unionin budjettivallan käyttäjälle. Komissio voi liittää siihen toisenlaisen arvion sisältävän lausunnon.
3. Talousarviokomitea vahvistaa talousarvion, joka sisältää myös viraston henkilöstön määrää kuvaavan taulukon. Jos talousarviosuunnitelmaan sisältyy unionin yleisestä talousarviosta tuleva avustus, viraston talousarvio mukautetaan tarvittaessa.

174 artikla

Tarkastus ja valvonta

1. Virastoon perustetaan sisäisen tarkastuksen tehtävä, jota on hoidettava asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti. Pääjohtajan nimeämä sisäinen tarkastaja vastaa pääjohtajaan nähden viraston talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja -menettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta.
2. Sisäinen tarkastaja neuvoo pääjohtajaa riskienhallinnassa esittämällä riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä antamalla suosituksia toimintojen toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja viraston varojen taloudellisen käytön edistämiseksi.
3. Tulojen ja menojen hyväksyjä on vastuussa tehtäviensä hoitoon soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.

175 artikla
Petostentorjunta

1. Helpottaakseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013¹ soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen OLAFin sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96² säädetyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laiton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimukseen sekä sen muihin sopimukseen, avustussopimukseen ja tukipäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.
5. Talousarviokomitea hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannus-hyöty-suhde.

176 artikla

Tilintarkastus

1. Viimeistään jokaisen vuoden 31 päivänä maaliskuuta pääjohtaja toimittaa komissiolle, Euroopan parlamentille, talousarviokomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle viraston edellisen varainhoitovuoden kaikkien tulojen ja menojen tilit. Tilintarkastustuomioistuin tutkii ne Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan mukaisesti.
2. Talousarviokomitea myöntää pääjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

177 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Kun komissio ja tilintarkastustuomioistuin ovat antaneet lausuntonsa, talousarviokomitea vahvistaa sisäiset varainhoitoa koskevat säännökset, joilla täsmennetään viraston talousarvion laatimista ja toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Varainhoitoa koskevat säännökset perustuvat, siltä osin kuin se on sopusoinnussa viraston ominaispiirteiden kanssa, muille unionin perustamille elimille vahvistettuihin varainhoitoa koskeviin säännöksiin.

178 artikla

Maksut ja niiden eräpäivä

1. Pääjohtaja vahvistaa määrän, joka veloitetaan muista kuin liitteessä I tarkoitetuista viraston palveluista, ja määrän, joka veloitetaan Euroopan unionin tavaramerkkilehdestä, viraston virallisesta lehdestä ja kaikista muista viraston julkaisuista. Veloitettavat määrät ilmoitetaan euroina ja julkaistaan viraston virallisessa lehdessä. Mikään veloitettava määrä ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen viraston tarjoaman erityispalvelun kustannusten kattamiseksi.
2. Maksut, joiden eräpäivästä ei ole säädetty tässä asetuksessa, on maksettava sen palvelun suorittamispyynnön vastaanottopäivänä, josta maksu aiheutuu.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää, mitkä ensimmäisessä alakohdassa mainituista palveluista eivät ole riippuvaisia vastaavan maksun maksamisesta ennakoon.

179 artikla

Maksujen suorittaminen

1. Virastolle suoritettavat maksut maksetaan maksusuorituksena tai tilisiirtona viraston pankkitilille.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää, mitä muita kuin ensimmäisessä alakohdassa mainittuja erityisiä maksutapoja, kuten talletusten tekemistä viraston käyttötilille, voidaan käyttää.

Toisen alakohdan nojalla tehdyt päätökset on julkaistava viraston virallisessa lehdessä.

Kaikki maksut, mukaan lukien toisen alakohdan nojalla määritetyt maksutapoja käyttäen suoritettavat maksut, on maksettava euromääräisinä.

2. Jokaisen maksun yhteydessä on oltava maksajan nimi ja tarvittavat tiedot, joiden avulla virasto tunnistaa välittömästi maksun tarkoituksen. On esitettävä erityisesti seuraavat tiedot:
 - a) hakemusmaksussa on ilmoitettava maksun tarkoitus eli 'hakemusmaksu';
 - b) väitemaksua maksettaessa on ilmoitettava hakemuksen numero, väitteen kohteena olevan EU-tavaramerkin hakeneen hakijan nimi sekä maksun tarkoitus eli 'väitemaksu';
 - c) menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen maksua maksettaessa on ilmoitettava rekisteröintinumero, hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin haltijan nimi sekä maksun tarkoitus eli 'menettämismaksu' tai 'mitätöintimaksu'.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettua maksun tarkoitusta ei voida välittömästi tunnistaa, virasto kehottaa maksajaa ilmoittamaan maksun tarkoituksen asettamassaan määräajassa kirjallisesti. Jos maksaja ei noudata tätä vaatimusta määräajassa, katsotaan, ettei maksua ole suoritettu. Maksettu summa palautetaan.

180 artikla
Maksun suorituspäivä

1. Edellä 179 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päivämäärä, jona maksu katsotaan suoritetuksi virastolle, on päivämäärä, jona maksusuorituksen tai tilisiirron määrä tosiasiallisesti saapuu viraston pankkitilille.
2. Jos 179 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja maksutapoja voidaan käyttää, pääjohtaja vahvistaa päivämäärän, jona kyseiset maksut katsotaan suoritetuiksi.
3. Jos 1 ja 2 kohdan nojalla maksun ei katsota tulleen maksetuksi ennen sitä koskevan määräajan umpeutumista, tätä määräaika katsotaan noudatetun, jos virastolle esitetään todisteet siitä, että henkilöt, jotka suorittivat maksun jäsenvaltiossa, antoivat määräajassa, jossa maksu olisi ollut suoritettava, asianmukaisesti pankille määräyksen siirtää maksun määrä ja maksoivat asiaankuuluvasta maksusta tai asiaankuuluvista maksuista 10 prosentin lisämaksun, joka on kuitenkin enintään 200 euroa. Lisämaksua ei peritä, jos asiaankuuluva määräys pankille on annettu viimeistään kymmenen päivää ennen maksua koskevan määräajan päättymistä.
4. Virasto voi pyytää maksun suorittanutta henkilöä esittämään todisteet päivämäärästä, jona 3 kohdassa tarkoitettu määräys pankille annettiin, ja tarvittaessa maksamaan asiaankuuluvan lisämaksun määrittämässään määräajassa. Jos henkilö ei noudata pyyntöä tai todisteet ovat riittämättömiä taikka edellytettyä lisämaksua ei ole suoritettu määräajan kuluessa, maksuaikaa ei katsota noudatetun.

181 artikla

Riittämättömät maksut ja vähäisten määrien palauttaminen

1. Maksun määräaikaa katsotaan periaatteessa noudatetun vain, jos maksun koko määrä on maksettu määräajassa. Jos maksua ei ole suoritettu täysimääräisenä, suoritettu maksuosuus palautetaan maksuajan päätyttyä.
2. Virasto voi kuitenkin mahdollisuuksiensa mukaan ennen maksuajan päättymistä antaa maksajalle mahdollisuuden maksaa puuttuva määrä tai, jos tätä pidetään oikeutettuna, jättää ottamatta huomioon puuttuvat pienet määrät, sanotun kuitenkin rajoittamatta maksajan oikeuksia.
3. Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella päättää pakkoperintätoimista luopumisesta, jos kyseinen saatava on pieni tai sen saaminen on liian epävarmaa.
4. Jos maksun kattamiseksi on maksettu liian suuri summa, ylittävää osuutta ei palauteta, jos määrä on vähäinen ja asianomainen osapuoli ei nimenomaisesti ole pyytänyt palautusta.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää määrät, joiden alittuessa maksun kattamiseksi suoritettua liian suurta summaa ei palauteta.

Toisen alakohdan mukaiset päätökset on julkaistava viraston virallisessa lehdessä.

XIII LUKU

TAVARAMERKKIEN KANSAINVÄLINEN REKISTERÖINTI

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

182 artikla

Säännösten soveltaminen

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tätä asetusta ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyjä säädöksiä sovelletaan EU-tavaramerkkihakemukseen tai EU-tavaramerkkiin perustuviin Madridin pöytäkirjan mukaisiin kansainvälistä rekisteröintiä koskeviin hakemuksiin, jäljempänä 'kansainväliset hakemukset', ja unionin nimeävien tavaramerkkien rekisteröinteihin kansainvälisessä rekisterissä, jota ylläpitää Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälinen toimisto, jäljempänä 'kansainväliset rekisteröinnit' ja 'kansainvälinen toimisto'.

2 JAKSO

EU-TAVARAMERKKIHAKEMUSTEN JA EU-TAVARAMERKKIEN PERUSTEELLA SUORITETTAVA KANSAINVÄLINEN REKISTERÖINTI

183 artikla

Kansainvälisen hakemuksen tekeminen

1. Madridin pöytäkirjan 3 artiklan mukaiset, EU-tavaramerkkihakemukseen tai EU-tavaramerkkiin perustuvat kansainväliset hakemukset on tehtävä virastolle.
2. Jos kansainvälinen hakemus tehdään ennen kuin tavaramerkki, johon kansainvälisen rekisteröinnin on määrä perustua, on rekisteröity EU-tavaramerkkinä, kansainvälistä rekisteröintiä hakevan on ilmoitettava, onko kansainvälisen rekisteröinnin määrä perustua EU-tavaramerkkihakemukseen vai rekisteröintiin. Jos kansainvälisen rekisteröinnin on määrä perustua EU-tavaramerkkiin sen jälkeen kun se on rekisteröity, viraston katsotaan saaneen kansainvälisen hakemuksen päivänä, jona EU-tavaramerkki rekisteröidään.

184 artikla

Kansainvälisen hakemuksen muoto ja sisältö

1. Kansainvälinen hakemus on tehtävä jollakin unionin virallisella kielellä käyttäen viraston laatimaa lomaketta. Virasto ilmoittaa kansainvälisen hakemuksen tekevälle hakijalle päivämäärän, jona virasto vastaanottaa kansainvälisen hakemuksen muodostavat asiakirjat. Jollei hakija kansainvälisen hakemuksen tehdessään ole kyseisellä lomakkeella toisin ilmoittanut, virasto käy kirjeenvaihdon hakijan kanssa hakemuksen kielellä standardoidulla lomakkeella.
2. Jos kansainvälinen hakemus tehdään kielellä, joka ei kuulu Madridin pöytäkirjassa hyväksytyihin kieliin, hakijan on ilmoitettava jokin kyseisiin kieliin kuuluva toinen kieli. Virasto toimittaa kansainvälisen hakemuksen kansainväliselle toimistolle tällä toisella kielellä.
3. Jos kansainvälinen hakemus tehdään muulla kuin Madridin pöytäkirjassa kansainvälisten hakemusten jättämisen osalta hyväksytyllä kielellä, hakija voi toimittaa käännöksen tavaroiden tai palvelujen luettelosta ja muusta osan kansainvälistä hakemusta muodostavasta tekstistä sillä kielellä, jolla kansainvälinen hakemus on 2 kohdan mukaisesti toimitettava kansainväliselle toimistolle. Jos hakemuksessa ei ole mukana tällaista käännöstä, hakija antaa virastolle valtuudet sisällyttää tällainen käännös kansainväliseen hakemukseen. Jos käännöstä ei ole vielä toimitettu sen EU-tavaramerkkihakemuksen rekisteröintimenettelyn kuluessa, johon kansainvälinen hakemus perustuu, viraston on viipymättä huolehdittava käännöksen toimittamisesta.

4. Kansainvälisen hakemuksen tekemisestä on suoritettava maksu virastolle. Jos kansainvälinen rekisteröinti aiotaan tehdä EU-tavaramerkin perusteella sen jälkeen, kun se on rekisteröity, maksun määräaika on EU-tavaramerkin rekisteröintipäivä. Hakemus katsotaan tehdyksi vasta, kun maksu on suoritettu. Jos maksua ei ole maksettu, virasto ilmoittaa tästä hakijalle. Jos hakemus tehdään sähköisesti, virasto voi antaa kansainväliselle toimistolle valtuudet periä maksu sen puolesta.
5. Jos kansainvälisen hakemuksen tutkimisessa havaitaan seuraavia puutteita, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet määrittämässään määräajassa:
 - a) kansainvälistä hakemusta ei ole tehty käyttäen 1 kohdassa tarkoitettua lomaketta ja se ei sisällä kaikkia kyseisellä lomakkeella edellytettyjä merkintöjä ja tietoja;
 - b) kansainväliseen hakemukseen sisältyvä tavaroiden ja palvelujen luettelo ei sisälly EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä olevaan tavaroiden ja palvelujen luetteloon;
 - c) kansainvälisen hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki ei ole sama kuin EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä oleva tavaramerkki;
 - d) kansainvälisessä hakemuksessa olevat tavaramerkkiä koskevat tiedot, lukuun ottamatta erottamislausemaa ja väriä koskevaa vaatimusta, eivät myöskään esiinny EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä;

- e) jos kansainvälisessä hakemuksessa esitetään vaatimus väristä tavaramerkin erottavana tekijänä, EU-tavaramerkkiä koskeva perushakemus tai EU-tavaramerkkiä koskeva perusrekisteröinti ei ole saman värinen; tai
 - f) kansainvälisessä lomakkeessa esitettyjen merkintöjen mukaan hakija ei ole kelpoinen tekemään kansainvälistä hakemusta viraston välityksellä Madridin pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan ii alakohdan mukaisesti.
6. Jos hakija ei ole antanut virastolle valtuuksia sisällyttää hakemukseen käännös 3 kohdassa säädetyllä tavalla tai on muutoin epäselvää, mihin tavaroiden ja palvelujen luetteloon kansainvälinen hakemus perustuu, virasto pyytää hakijaa tekemään vaaditut merkinnät määrittämässään määräajassa.
 7. Jos 5 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei korjata tai 6 kohdassa tarkoitettuja vaadittuja merkintöjä ei tehdä viraston vahvistamassa määräajassa, virasto kieltäytyy toimittamasta kansainvälistä hakemusta kansainväliselle toimistolle.
 8. Virasto toimittaa kansainvälisen hakemuksen kansainväliselle toimistolle yhdessä Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan nojalla annetun vahvistamisen kanssa heti, kun kansainvälinen hakemus on tässä artiklassa, tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti annetussa täytäntöönpanosäädöksessä ja tämän asetuksen 183 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen.
 9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään täsmällinen lomake, mukaan lukien sen osat, jota on käytettävä 1 kohdan mukaisen kansainvälisen hakemuksen tekemisessä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

185 artikla

Merkitseminen tiedostoon ja rekisteriin

1. EU-tavaramerkkihakemukseen perustuvan kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärä ja numero merkitään kyseistä hakemusta koskevaan tiedostoon. Kun hakemus johtaa EU-tavaramerkin saamiseen, kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärä ja numero merkitään rekisteriin.
2. EU-tavaramerkkiin perustuvan kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärä ja numero merkitään rekisteriin.

186 artikla

Perushakemuksen tai -rekisteröinnin mitättömyydestä annettavat ilmoitukset

1. Viraston on ilmoitettava kansainväliselle toimistolle viiden vuoden kuluessa kansainvälisen rekisteröinnin päiväyksestä kaikki tosiseikat ja päätökset, jotka vaikuttavat kansainvälisen rekisteröinnin perustana olleen EU-tavaramerkkihakemuksen tai EU-tavaramerkin rekisteröinnin pätevyYTEEN.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat yksittäiset tosiseikat ja päätökset Madridin pöytäkirjan 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä tällaisten ilmoitusten asiaankuuluva ajankohta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

187 artikla

Kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö

1. Madridin pöytäkirjan 3 *ter* artiklan 2 kohdan mukainen kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö voidaan tehdä viraston välityksellä. Pyyntö on tehtävä samalla kielellä, jolla kyseinen kansainvälinen hakemus on tehty, tämän asetuksen 184 artiklan mukaisesti. Pyyntöön on sisällyttävä tiedot, joilla perustellaan oikeus tehdä nimeäminen Madridin pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan ii alakohdan ja 3 *ter* artiklan 2 kohdan mukaisesti. Virasto ilmoittaa alueellista laajentamista pyytävälle hakijalle päivämäärän, jona alueellista laajentamista koskeva pyyntö on vastaanotettu.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan mukaista alueellista laajentamista koskevaa pyyntöä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö ei täytä 1 kohdassa ja 2 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä asetettuja vaatimuksia, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet määrittämässään määräajassa. Jos puutteita ei korjata viraston vahvistamassa määräajassa, virasto kieltäytyy toimittamasta pyyntöä kansainväliselle toimistolle. Virasto ei kieltäydy toimittamasta pyyntöä kansainväliselle toimistolle, ennen kuin hakijalla on ollut tilaisuus korjata pyynnössä mahdollisesti havaitut puutteet.
4. Virasto toimittaa kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävän alueellista laajentamista koskevan pyynnön kansainväliselle toimistolle heti, kun 3 kohdassa tarkoitettut vaatimukset täyttyvät.

188 artikla
Kansainväliset maksut

Maksut, jotka Madridin pöytäkirjan mukaisesti on suoritettava kansainväliselle toimistolle, maksetaan suoraan kansainväliselle toimistolle.

3 JAKSO

UNIONIN NIMEÄVÄT KANSAINVÄLISET REKISTERÖINNIT

189 artikla

Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutukset

1. Unionin nimeävällä kansainvälisellä rekisteröinnillä on sen Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta rekisteröintipäivästä tai sitä myöhäisemmästä Madridin pöytäkirjan 3 *ter* artiklan 2 kohdan nojalla tapahtuvasta unionin nimeämisestä lukien sama vaikutus kuin EU-tavaramerkkihakemuksella.
2. Jollei Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan mukaista kieltäytymis-ilmoitusta ole tehty tai jos kyseinen kieltäytyminen on peruutettu, unionin nimeävällä kansainvälisellä rekisteröinnillä on 1 kohdassa tarkoitetusta päivästä sama vaikutus kuin tavaramerkin rekisteröinnillä EU-tavaramerkiksi.
3. Tämän asetuksen 11 artiklaa sovellettaessa 190 artiklan 1 kohdan mukainen unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä koskevien tietojen julkaiseminen korvaa EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisen ja 190 artiklan 2 kohdan mukainen julkaiseminen korvaa EU-tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen.

190 artikla
Julkaiseminen

1. Virasto julkaisee Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun unionin nimeävän tavaramerkin rekisteröintipäivän tai rekisteröinnin jälkeen tehtävän, Madridin pöytäkirjan 3 *ter* artiklan 2 kohdassa tarkoitetun unionin nimeämisen päivämäärän, kansainvälisessä hakemuksessa käytetyn kielen ja hakijan ilmoittaman toisen kielen, kansainvälisen rekisteröinnin numeron ja kyseisen rekisteröinnin kansainvälisen toimiston lehdessä julkaisemisen päivämäärän, jäljennöksen merkistä sekä niiden tavara- tai palveluluokkien numerot, joiden osalta suojaa haetaan.
2. Jollei Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista kansainvälisen rekisteröinnin mukaisen suojan hylkäämistä koskevaa ilmoitusta ole tehty tai jos tällainen hylkääminen on peruutettu, virasto julkaisee tämän tiedon, kansainvälisen rekisteröinnin numeron sekä tarvittaessa päivän, jona kyseinen rekisteröinti on julkaistu kansainvälisen toimiston lehdessä.

191 artikla
Kansainvälisessä hakemuksessa vaadittu aiemmuus

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin hakija voi kansainvälisessä hakemuksessa 39 artiklassa säädetyin tavoin vaatia aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvaa aiemmuutta, jos tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa, mukaan lukien Benelux-maat, tai aikaisempaan tavaramerkkiin, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa voimassa olevaa kansainvälistä menettelyä noudattaen, perustuvaa aiemmuutta.

2. Edellä olevan 39 artiklan 6 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä määritetyt aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto ilmoittaa kansainvälisestä rekisteröinnistä virastolle. Tältä osin sovelletaan 39 artiklan 7 kohtaa.
3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijalla on oltava edustus virastossa 119 artiklan 2 kohdan nojalla, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä 120 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan nimeäminen.
4. Jos virasto toteaa, että tämän artiklan 1 kohdan mukainen aiemmuusvaatimus ei ole 39 artiklan mukainen tai muiden tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, se kehottaa hakijaa korjaamaan puutteet. Jos ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut vaatimukset eivät täyty viraston määrittämässä määräajassa, aiemmuutta koskeva oikeus kyseisen kansainvälisen rekisteröinnin osalta menetetään. Jos puutteet koskevat vain joitakin tavaroita ja palveluja, aiemmuutta koskeva oikeus menetetään ainoastaan näiden tavaroiden ja palvelujen osalta.
5. Virasto ilmoittaa kansainväliselle toimistolle aiemmuuden menettämistä 4 kohdan mukaisesti koskevista ilmoituksista. Se ilmoittaa kansainväliselle toimistolle myös aiemmuusvaatimuksen peruuttamisista tai rajoituksista.
6. Sovelletaan 39 artiklan 5 kohtaa, paitsi jos aiemmuutta koskeva oikeus ilmoitetaan menetetyksi tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

192 artikla

Aiemmuuden vaatiminen virastossa

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin haltija voi 40 artiklassa säädetyin tavoin 190 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta rekisteröinnin vaikutusten julkaisupäivästä lukien vaatia virastossa aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvaa aiemmuutta, jos tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa, mukaan lukien Benelux-maat, tai aikaisempaan tavaramerkkiin, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa voimassa olevaa kansainvälistä menettelyä noudattaen, perustuvaa aiemmuutta.
2. Kun aiemmuutta vaaditaan ennen 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, viraston katsotaan vastaanottaneen aiemmuusvaatimuksen kyseisenä päivänä.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisen aiemmuusvaatimuksen on täytettävä 40 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, ja sen on sisällettävä tiedot, jotka mahdollistavat sen tutkimisen kyseisten vaatimusten osalta.
4. Jos aiemmuuden vaatimista koskevat vaatimukset, joita tarkoitetaan 3 kohdassa ja jotka määritetään 6 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä, eivät täyty, virasto pyytää kansainvälisen rekisteröinnin haltijaa korjaamaan puutteet. Jos puutteita ei korjata viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää vaatimuksen.

5. Jos virasto on hyväksynyt aiemmuusvaatimuksen tai jos virasto on peruuttanut tai poistanut aiemmuusvaatimuksen, viraston on ilmoitettava tästä kansainväliselle toimistolle.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan mukaisen aiemmuusvaatimuksen yksityiskohtainen sisältö ja tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

193 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen sekä tutkiminen ehdottomien hylkäysperusteiden osalta

1. Unionin nimeävät kansainväliset rekisteröinnit tutkitaan 33 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisuuden varmistamiseksi ja ehdottomien hylkäysperusteiden osalta samalla tavalla kuin EU-tavaramerkkihakemukset.
2. Jos todetaan, että unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti ei oikeuta tämän asetuksen 33 artiklan 4 kohdan tai 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojaan kaikkien sellaisten tavaroiden ja palvelujen tai joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten kansainvälinen toimisto on sen rekisteröinyt, virasto antaa viran puolesta ilmoituksen väliaikaisesta hylkäämisestä kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijalla on oltava edustus virastossa 119 artiklan 2 kohdan nojalla, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä kehotus nimetä 120 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edustaja.
4. Väliaikaista hylkäämistä koskevassa ilmoituksessa on esitettävä hylkäämisen perustelut, ja siinä on määritettävä määräaika, jonka kuluessa kansainvälisen rekisteröinnin haltija voi toimittaa huomautuksensa ja jonka kuluessa sen on tarvittaessa nimettävä edustaja. Määräaika alkaa päivänä, jona virasto esittää väliaikaisen hylkäämisen.
5. Jos virasto toteaa, että unionin nimeävä kansainvälinen hakemus ei sisällä ilmoitusta toisesta kielestä tämän asetuksen 206 artiklan mukaisesti, virasto antaa viran puolesta ilmoituksen väliaikaisesta hylkäämisestä kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
6. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltija ei kumoa suojan hylkäämisperustetta määräajassa tai tarvittaessa nimeä edustajaa tai ilmoita toista kieltä, virasto hylkää suojan kaikkien sellaisten tavaroiden ja palvelujen tai joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten kansainvälinen rekisteröinti on rekisteröity. Suojan hylkääminen korvaa EU-tavaramerkkihakemuksen hylkäämisen. Päätökseen sovelletaan valitusmenettelyä 66–72 artiklan mukaisesti.

7. Jos virasto ei ole 196 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun väiteajan alkuun mennessä antanut ilmoitusta väliaikaisesta hylkäämisestä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, se lähettää kansainväliselle toimistolle ilmoituksen, jossa mainitaan, että 42 artiklan mukainen ehdottomien hylkäysperusteiden tutkiminen on saatu päätökseen mutta että kolmannet osapuolet voivat vielä esittää väitteitä kansainvälistä rekisteröintiä vastaan tai tehdä siihen huomautuksia. Tämä väliaikainen ilmoitus ei vaikuta viraston oikeuteen aloittaa omasta aloitteestaan uudelleen ehdottomien hylkäysperusteiden tutkiminen milloin vain ennen suojan myöntämistä koskevan lopullisen ilmoituksen antamista.
8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään kansainväliselle toimistolle lähetettävän suojan väliaikaista hylkäämistä koskevan ilmoituksen ja kansainväliselle toimistolle lähetettävän, suojan lopullista myöntämistä tai hylkäämistä koskevan lopullisen tiedonannon yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

194 artikla

Yhteisö- ja tarkastusmerkit

1. Jos kansainvälinen rekisteröinti perustuu yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin, unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä käsitellään tapauksen mukaan joko EU-yhteisömerkkinä tai EU-tarkastusmerkkinä.

2. Kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on toimitettava merkin käyttömääräykset, joista säädetään 75 ja 84 artiklassa, suoraan virastolle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto antaa kansainvälisen rekisteröinnin tiedoksi virastolle.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin perustuvia kansainvälisiä rekisteröintejä koskevan menettelyn yksityiskohdat.

195 artikla

Tutkimus

1. Saatuaan ilmoituksen unionin nimeävästä kansainvälisestä rekisteröinnistä virasto laatii unionin tutkimuskertomuksen 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti edellyttäen, että 43 artiklan 1 kohdan mukainen tutkimuskertomusta koskeva pyyntö esitetään virastolle kuukauden kuluessa ilmoituksen päivästä.
2. Saatuaan ilmoituksen unionin nimeävästä kansainvälisestä rekisteröinnistä virasto lähettää siitä viipymättä jäljennöksen kunkin sellaisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle, joka on ilmoittanut toimistolle päätöksestään suorittaa tutkimus oman tavaramerkkirekisterinsä osalta 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että 43 artiklan 2 kohdan mukainen tutkimuskertomusta koskeva pyyntö esitetään virastolle kuukauden kuluessa ilmoituksen päivästä ja tutkimusmaksu maksetaan saman ajanjakson kuluessa.

3. Sovelletaan 43 artiklan 3–6 kohtaa soveltuvin osin.
4. Virasto ilmoittaa unionin tutkimuskertomuksessa mainituille aikaisempien EU-tavaramerkkien haltijoille tai aikaisempien EU-tavaramerkkihakemusten tekijöille unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin julkaisemisesta 190 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämä seikka pätee riippumatta siitä, onko kansainvälisen rekisteröinnin haltija pyytänyt, että hänelle lähetetään EU-tutkimuskertomus, ellei aikaisemman rekisteröinnin haltija tai hakemuksen esittäjä pyydä, ettei hänelle lähetetä ilmoitusta.

196 artikla

Väite

1. Unionin nimeäviä kansainvälisiä rekisteröintejä vastaan voi tehdä väitteen samalla tavalla kuin julkaistuja EU-tavaramerkkihakemuksia vastaan.
2. Väiteilmoitus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa, ja määräaika alkaa kuukauden kuluttua 190 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta julkaisupäivästä. Väite katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.
3. Suojan hylkääminen korvaa EU-tavaramerkkihakemuksen hylkäämisen.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 208 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään väitteen tekemistä ja tutkimista koskeva menettely, mukaan lukien kansainväliselle toimistolle tehtävät tarvittavat ilmoitukset.

197 artikla

EU-tavaramerkin rekisteröinnin korvaaminen kansainvälisellä rekisteröinnillä

Virasto merkitsee pyynnöstä rekisteriin, että EU-tavaramerkin rekisteröinti katsotaan korvatuksi kansainvälisellä rekisteröinnillä Madridin pöytäkirjan 4 *bis* artiklan mukaisesti.

198 artikla

Kansainvälisen rekisteröinnin vaikutusten mitättömyys

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutukset voidaan julistaa mitättömiksi.
2. Vaatimus unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutusten julistamisesta mitättömiksi korvaa 58 artiklassa säädetyn menettämisvaatimuksen taikka 59 tai 60 artiklassa säädetyn mitättömyysvaatimuksen.
3. Jos unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutukset on tämän asetuksen 64 artiklan tai 128 artiklan ja tämän artiklan nojalla julistettu mitättömiksi lopullisella päätöksellä, virasto ilmoittaa asiasta kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään kansainväliselle toimistolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla annettavan ilmoituksen yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

199 artikla

Luovutusten rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin omistajuudessa tapahtuneen muutoksen merkitseminen kansainväliseen rekisteriin vaikuttaa samalla tavalla kuin 20 artiklan mukainen luovutuksen merkitseminen rekisteriin.

200 artikla

Käyttölupien ja muiden oikeuksien rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen merkitseminen kansainväliseen rekisteriin vaikuttaa samalla tavalla kuin 22 artiklan mukaisen esineoikeuden, 23 artiklan mukaisen pakkotäytäntöönpanon, 24 artiklan mukaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ja 25 artiklan mukaisen käyttöluvan rekisteröinti rekisteriin.

201 artikla

Luovutusten, käyttölupien tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisten rekisteröintipyyntöjen tutkiminen

Virasto toimittaa sille tehdyt omistajuudessa tapahtuneen muutoksen, käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen rekisteröintiä, käyttöluvan muuntamista tai peruuttamista tai haltijan määräämisoikeuteen kohdistuvan rajoituksen poistamista koskevat pyynnöt kansainväliselle toimistolle, jos niihin on liitetty asianmukaiset todisteet luovutuksesta, käyttöluvasta tai määräämisoikeuden rajoittamisesta tai todisteet siitä, että käyttölupa ei ole enää voimassa tai että sitä on muutettu tai että määräämisoikeuden rajoitus on poistettu.

202 artikla

Kansainvälisellä rekisteröinnillä tehdyn

unionin nimeävän rekisteröinnin muuntaminen kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi tai jäsenvaltioita nimeäväksi rekisteröinniksi

1. Jos kansainvälisellä rekisteröinnillä tehty unionin nimeävä rekisteröinti on hylätty tai lakkaa olemasta voimassa, kansainvälisen rekisteröinnin haltija voi pyytää unionin nimeävän rekisteröinnin muuntamista:
 - a) 139, 140 ja 141 artiklan mukaisesti kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi;
 - b) Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaksi nimeämiseksi, jos päivänä, jona muuntamista pyydettiin, kyseistä jäsenvaltiota koskeva nimeäminen voitiin tehdä suoraan Madridin pöytäkirjan nojalla. Sovelletaan tämän asetuksen 139, 140 ja 141 artiklaa.

2. Kansallista tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen taikka Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaan nimeämiseen, joka johtuu kansainvälisellä rekisteröinnillä tehdyn unionin nimeävän rekisteröinnin muuntamisesta, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion osalta Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukaisen kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärää tai Madridin pöytäkirjan 3 *ter* artiklan 2 kohdan mukaisen unioniin laajentamisen päivämäärää, jos laajentaminen tehtiin kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen, tai kyseisen rekisteröinnin etuoikeuspäivämäärää ja tarvittaessa tämän asetuksen 191 artiklan mukaisesti vaadittua kyseisen valtion tavaramerkin aiemmuutta.

- 3 Muuntamista koskeva pyyntö julkaistaan.
4. Pyyntöön, joka koskee unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuntamista kansalliseksi tavaramerkkihakemukseksi, on sisällytettävä 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja merkinnät.
5. Jos muuntamista pyydetään tämän artiklan ja tämän asetuksen 139 artiklan 5 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun kansainvälinen rekisteröinti on jätetty uudistamatta, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa pyynnössä on oltava maininta siitä ja päivä, jona suojan voimassaolo on päättynyt. Tämän asetuksen 139 artiklan 5 kohdassa säädetty kolmen kuukauden ajanjakso alkaa kulua sitä päivää seuraavasta päivästä, jona uudistaminen voidaan Madridin pöytäkirjan 7 artiklan 4 kohdan nojalla vielä suorittaa.
6. Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun muuntamista koskevaan pyyntöön sovelletaan 140 artiklan 3 ja 5 kohtaa soveltuvien osin.
7. Pyyntöön, joka koskee unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuntamista Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaksi nimeämiseksi, on sisällytettävä 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut merkinnät ja tiedot.
8. Tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun muuttamista koskevaan pyyntöön sovelletaan 140 artiklan 3 kohtaa soveltuvien osin. Virasto hylkää muuttamista koskevan pyynnön myös silloin, kun edellytykset Madridin pöytäkirjan tai Madridin sopimuksen osapuolena olevan jäsenvaltion nimeämiseksi eivät täytyneet päivänä, jona unioni nimettiin, eivätkä päivänä, jona muuntamista koskeva hakemus vastaanotettiin tai 140 artiklan 1 kohdan viimeisen virkkeen nojalla katsottiin vastaanotetuksi virastossa.

9. Jos 7 kohdassa tarkoitettu muuntamista koskeva pyyntö täyttää tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksytyjen sääntöjen vaatimukset, virasto toimittaa pyynnön viipymättä kansainväliselle toimistolle. Virasto ilmoittaa toimittamispäivän kansainvälisen rekisteröinnin haltijalle.
10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään
- a) edellä 4 ja 7 kohdassa tarkoitettujen muuntamista koskevien pyyntöjen yksityiskohtainen sisältö;
 - b) tiedot, jotka sisällytetään 3 kohdan mukaiseen muuntamista koskevien pyyntöjen julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

203 artikla

Kansainvälisen rekisteröinnin kohteena olevan tavaramerkin käyttö

Sovellettaessa 18 artiklan 1 kohtaa, 47 artiklan 2 kohtaa, 58 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 64 artiklan 2 kohtaa 190 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu julkaisupäivä korvaa rekisteröintipäivän, kun on kyse päivästä, josta lähtien unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin kohteena oleva tavaramerkki on otettava tosiasiallisesti käyttöön unionissa.

204 artikla
Muuttaminen

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, EU-tavaramerkkihakemuksiin sovellettavia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin hakemuksiin, jotka koskevat kansainvälisen rekisteröinnin muuttamista EU-tavaramerkkihakemukseksi Madridin pöytäkirjan 9 *quinquies* artiklan mukaisesti.
2. Jos muuttamista koskeva hakemus liittyy unionin nimeävään kansainväliseen rekisteröintiin, jonka tiedot on julkaistu 190 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei 42–47 artiklaa sovelleta.
3. Jotta EU-tavaramerkkihakemusta voidaan pitää sellaisen kansainvälisen rekisteröinnin muuttamisena, jonka kansainvälinen toimisto on peruuttanut alkuperäviraston pyynnöstä Madridin pöytäkirjan 9 *quinquies* artiklan mukaisesti, siinä on oltava tästä merkintä. Tämä merkintä on tehtävä hakemusta jätettäessä.
4. Jos virasto toteaa 41 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen tutkimisen aikana, että hakemusta ei toimitettu kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto peruutti kansainvälisen rekisteröinnin, tai tavarat ja palvelut, joita varten EU-tavaramerkki on määrää rekisteröidä, eivät sisälly niiden tavaroiden ja palvelujen luetteloon, joita varten kansainvälinen rekisteröinti rekisteröitiin unionin osalta, virasto pyytää hakijaa korjaamaan puutteet.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei korjata viraston määrittämässä määräajassa, oikeus kansainvälisen rekisteröinnin tai alueellisen laajentamisen ja mahdollisen kansainvälisen rekisteröinnin etuoikeuden päivään menetetään.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 3 kohdan mukaisen muuttamista koskevan hakemuksen yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 207 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelu-menettelyä noudattaen.

205 artikla

Tiedonvaihto kansainvälisen toimiston kanssa

Tiedonvaihto kansainvälisen toimiston kanssa on suoritettava kansainvälisen toimiston ja viraston välillä sovitulla tavalla ja sovitussa muodossa, mieluiten sähköisesti. Kaikki viittaukset lomakkeisiin on käsitettävä niin, että niillä tarkoitetaan myös sähköisessä muodossa saatavilla olevia lomakkeita.

206 artikla

Käytettävät kielet

Tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksytyjen sääntöjen soveltamiseksi unionin nimeäviin kansainvälisiin rekisteröinteihin kansainvälisen hakemuksen kieli on 146 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu menettelyn kieli ja kansainvälisessä hakemuksessa ilmoitettu toinen kieli on 146 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toinen kieli.

XIV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

207 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa täytäntöönpanosääntöjä käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

208 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 23 päivästä maaliskuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 48 artiklassa, 49 artiklan 3 kohdassa, 65 ja 73 artiklassa, 96 artiklan 4 kohdassa, 97 artiklan 6 kohdassa, 98 artiklan 5 kohdassa, 100 artiklan 2 kohdassa, 101 artiklan 5 kohdassa, 103 artiklan 3 kohdassa, 106 artiklan 3 kohdassa, 121 ja 168 artiklassa, 194 artiklan 3 kohdassa ja 196 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 48 artiklassa, 49 artiklan 3 kohdassa, 65 ja 73 artiklassa, 96 artiklan 4 kohdassa, 97 artiklan 6 kohdassa, 98 artiklan 5 kohdassa, 100 artiklan 2 kohdassa, 101 artiklan 5 kohdassa, 103 artiklan 3 kohdassa, 106 artiklan 3 kohdassa, 121 ja 168 artiklassa, 194 artiklan 3 kohdassa ja 196 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee asiantuntijoita, mukaan lukien kunkin jäsenvaltion nimeämät asiantuntijat, paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 48 artiklan, 49 artiklan 3 kohdan, 65 artiklan, 73 artiklan, 96 artiklan 4 kohdan, 97 artiklan 6 kohdan, 98 artiklan 5 kohdan, 100 artiklan 2 kohdan, 101 artiklan 5 kohdan, 103 artiklan 3 kohdan, 106 artiklan 3 kohdan, 121 artiklan, 168 artiklan, 194 artiklan 3 kohdan ja 196 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

209 artikla

Unionin laajentumiseen liittyvät säännökset

1. Siitä päivästä, jona Bulgaria, Tšekki, Viro, Kroatia, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia, jäljempänä 'uusi jäsenvaltio' tai 'uudet jäsenvaltiot', liittyivät jäseniksi, tämän asetuksen nojalla ennen asianomaista liittymispäivää rekisteröity tai haettu EU-tavaramerkki ulotetaan olemaan voimassa näiden jäsenvaltioiden alueella, jotta sen oikeusvaikutukset olisivat samanlaiset kaikkialla unionissa.
2. Liittymispäivänä vireillä ollutta EU-tavaramerkin rekisteröintiä koskevaa hakemusta ei voida hylätä minkään 7 artiklan 1 kohdassa luetellun ehdottoman hylkäysperusteen pohjalta, jos näitä perusteita olisi sovellettava pelkästään uuden jäsenvaltion liittymisen vuoksi.
3. Jos hakemus EU-tavaramerkin rekisteröimiseksi on jätetty liittymispäivää edeltävän kuuden kuukauden aikana, sen vastainen väite voidaan tehdä 46 artiklan mukaisesti, jos aikaisempi tavaramerkki tai muu aikaisempi oikeus oli saatu uudessa jäsenvaltiossa 8 artiklan mukaisesti ennen liittymistä edellyttäen, että se oli saatu vilpittömässä mielessä ja että hakemispäivä tai tarvittaessa etuoikeuspäivä taikka aikaisemman tavaramerkin tai muun aikaisemman oikeuden saamispäivä uudessa jäsenvaltiossa on ennen haetun EU-tavaramerkin hakemispäivää tai tarvittaessa etuoikeuspäivää.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua EU-tavaramerkkiä ei voi julistaa mitättömäksi:
 - a) 59 artiklan nojalla, jos mitättömyysperuste tulisi sovellettavaksi ainoastaan uuden jäsenvaltion liittymisen vuoksi;
 - b) 60 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla, jos aikaisempi kansallinen oikeus oli rekisteröity tai sitä oli sovellettu taikka se oli saatu uudessa jäsenvaltiossa ennen liittymispäivää.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun EU-tavaramerkin käyttö voidaan kieltää 137 ja 138 artiklan nojalla, jos aikaisempi tavaramerkki tai muu aikaisempi oikeus on rekisteröity tai sitä on sovellettu taikka se on ennen kyseisen uuden jäsenvaltion liittymispäivää saatu vilpittömässä mielessä kyseisessä valtiossa tai, tarvittaessa, sillä on kyseisen valtion liittymispäivää aiempi päivämäärä.

210 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi viimeistään 24 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka viides vuosi tämän asetuksen täytäntöönpanoa.
2. Arvioinnissa tarkastellaan viraston, jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston ja Benelux-maiden teollisoikeuksien viraston välisen yhteistyön oikeudellista kehystä kiinnittäen erityishuomiota 152 artiklassa säädettyyn rahoitusjärjestelmään. Arvioinnissa on lisäksi tutkittava viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston valtuutusta ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

3. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sen perusteella tekemänsä päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.
4. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan viraston saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutus ja tehtävät.

211 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 207/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

212 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

MAKSUJEN MÄÄRÄ

A. Virastolle tämän asetuksen mukaan maksettavat maksut ovat seuraavat (euroina):

1. Perusmaksu tavallista EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (31 artiklan 2 kohta):

1 000 euroa
2. Perusmaksu tavallista EU-tavaramerkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta (31 artiklan 2 kohta):

850 euroa
3. Maksu tavallisesta EU-tavaramerkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille (31 artiklan 2 kohta):

50 euroa
4. Maksu tavallisesta EU-tavaramerkistä kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (31 artiklan 2 kohta):

150 euroa
5. Perusmaksu EU-yhteisömerkkiä tai EU-tarkastusmerkkiä koskevasta hakemuksesta (31 artiklan 2 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 4 kohta):

1 800 euroa

6. Perusmaksu EU-yhteisömerkkiä tai EU-tarkastusmerkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta (31 artiklan 2 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):

1 500 euroa
7. Maksu EU-yhteisömerkistä tai EU-tarkastusmerkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille (31 artiklan 2 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):

50 euroa
8. Maksu EU-yhteisömerkistä tai EU-tarkastusmerkistä kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (31 artiklan 2 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):

150 euroa
9. Tutkimusmaksu EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (43 artiklan 2 kohta) tai unionin nimeävästä kansainvälisestä rekisteröinnistä (43 artiklan 2 kohta ja 195 artiklan 2 kohta):

12 euroa kerrottuna 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teollisoikeuksien keskusvirastojen lukumäärällä; virasto julkaisee kyseisen määrän ja sen muutokset viraston virallisessa lehdessä.
10. Väitemaksu (46 artiklan 3 kohta):

320 euroa

11. Perusmaksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta (53 artiklan 3 kohta):
1 000 euroa
12. Perusmaksu tavallisen EU-tavaramerkin sähköisestä uudistamisesta (53 artiklan 3 kohta):
850 euroa
13. Maksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (53 artiklan 3 kohta):
50 euroa
14. Maksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (53 artiklan 3 kohta):
150 euroa
15. Perusmaksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta (53 artiklan 3 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):
1 800 euroa
16. Perusmaksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin sähköisestä uudistamisesta (53 artiklan 3 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):
1 500 euroa

17. Maksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (53 artiklan 3 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):
- 50 euroa
18. Maksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (53 artiklan 3 kohta ja 74 artiklan 3 kohta tai 83 artiklan 3 kohta):
- 150 euroa
19. Lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai uudistamista koskevan pyynnön myöhäisestä esittämisestä (53 artiklan 3 kohta):
- 25 prosenttia myöhässä olevasta uudistamismaksusta, kuitenkin enintään
- 1 500 euroa
20. Maksu menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksesta (63 artiklan 2 kohta):
- 630 euroa
21. Valitusmaksu (68 artiklan 1 kohta):
- 720 euroa
22. Maksu menetetyn määräajan palauttamista koskevasta hakemuksesta (104 artiklan 3 kohta):
- 200 euroa

23. Maksu hakemuksesta, joka koskee EU-tavaramerkkihakemuksen tai EU-tavamerkin muuntamista (140 artiklan 1 kohta, myös yhdessä 202 artiklan 1 kohdan kanssa):
- a) kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi;
 - b) jäsenvaltioita koskevaksi nimeämiseksi Madridin pöytäkirjan mukaisesti:
200 euroa
24. Maksu menettelyn jatkamisesta (105 artiklan 1 kohta):
400 euroa
25. Maksu rekisteröidyn EU-tavamerkin (56 artiklan 4 kohta) tai EU-tavaramerkkihakemuksen (50 artiklan 3 kohta) jakamista koskevasta ilmoituksesta:
250 euroa
26. Hakemusmaksu rekisteröityä EU-tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (26 artiklan 2 kohta) tai EU-tavaramerkkihakemusta koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (26 artiklan 2 kohta):
- a) käyttöluvan saaminen;
 - b) käyttöluvan luovutus;
 - c) esineoikeuden luominen;

d) esineoikeuden luovutus;

e) pakkotäytäntöönpano;

200 euroa rekisteröinniltä, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa

27. Maksu käyttöluvan tai muun oikeuden rekisterimerkinnän peruuttamisesta (29 artiklan 3 kohta):

200 euroa peruuttamiselta, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa

28. Maksu rekisteröidyn EU-tavaramerkin muuttamisesta (54 artiklan 4 kohta):

200 euroa

29. Maksu jäljennöksen toimittamisesta EU-tavaramerkkihakemuksesta (114 artiklan 7 kohta), jäljennöksen toimittamisesta rekisteröintitodistuksesta (51 artiklan 2 kohta) tai rekisteriotteen toimittamisesta (111 artiklan 7 kohta):

a) oikeaksi todistamaton jäljennös tai ote:

10 euroa

b) oikeaksi todistettu jäljennös tai ote:

30 euroa

30. Maksu asiakirjojen asettamisesta julkisesti nähtäville (114 artiklan 6 kohta):

30 euroa

31. Maksu asiakirjojen jäljennösten toimittamisesta (114 artiklan 7 kohta):

a) oikeaksi todistamaton jäljennös:

10 euroa

b) oikeaksi todistettu jäljennös:

30 euroa

lisäksi kymmenen sivua ylittävältä määrältä sivua kohti

1 euro

32. Maksu asiakirjoissa olevien tietojen edelleen toimittamisesta (114 artiklan 9 kohta):

10 euroa

33. Maksu korvattavien menettelykulujen vahvistamisen tarkistamisesta (109 artiklan 8 kohta):

100 euroa

34. Maksu kansainvälisen hakemuksen tekemisestä virastossa (184 artiklan 4 kohta):

300 euroa

B. Kansainväliselle toimistolle maksettavat maksut

I Unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä koskeva yksilöllinen maksu

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin hakijan on maksettava kansainväliselle toimistolle unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
2. Kansainvälisen rekisteröinnin haltijan, joka tekee kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen unionin nimeävän alueellista laajentamista koskevan pyynnön, on maksettava kansainväliselle toimistolle unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
3. B.I.1 tai B.I.2 kohdan nojalla maksettavan maksun määrän on vastattava Sveitsin frangeissa, siten kuin WIPO:n pääjohtaja on vahvistanut Madridin sopimuksen ja pöytäkirjan mukaisten yhteisten määräysten 35 säännön 2 kohdan mukaisesti, seuraavia määriä:
 - a) tavallisen tavaramerkin osalta: 820 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen;
 - b) yhteisömerkin tai tarkastusmerkin osalta: 1 400 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen.

- II Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin uudistamista koskeva yksilöllinen maksu
1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on maksettava kansainväliselle toimistolle osana kansainvälisen rekisteröinnin uudistamismaksuja unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
 2. B.II.1 kohdassa tarkoitettun maksun määrän on vastattava Sveitsin frangeissa, siten kuin WIPO:n pääjohtaja on vahvistanut Madridin sopimuksen ja pöytäkirjan mukaisten yhteisten määräysten 35 säännön 2 kohdan mukaisesti, seuraavia määriä:
 - a) yksittäisen tavaramerkin osalta: 820 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannelta luokasta alkaen;
 - b) yhteisömerkin tai tarkastusmerkin osalta: 1 400 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannelta luokasta alkaen.
-

LIITE II

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009
(EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1)

Vuoden 2012 liittymisasiakirja, liitteessä III oleva 2.I kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetus (EU) 2015/2424
(EUVL L 341, 24.12.2015, s. 21)

Ainoastaan 1 artikla

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
1–7 artikla	1–7 artikla
8 artiklan 1–4 kohta	8 artiklan 1–4 kohta
8 artiklan 4 kohdan a alakohta	8 artiklan 6 kohta
8 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 kohta
9 artikla	9 artikla
9 a artikla	10 artikla
9 b artikla	11 artikla
10 artikla	12 artikla
11 artikla	13 artikla
12 artikla	14 artikla
13 artikla	15 artikla
13 a artikla	16 artikla
14 artikla	17 artikla
15 artikla	18 artikla
16 artikla	19 artikla
17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
17 artiklan 5 kohta	20 artiklan 4 kohta
17 artiklan 5 a kohta	20 artiklan 5 kohta
17 artiklan 5 b kohta	20 artiklan 6 kohta
17 artiklan 5 c kohta	20 artiklan 7 kohta
17 artiklan 5 d kohta	20 artiklan 8 kohta
17 artiklan 5 e kohta	20 artiklan 9 kohta

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
17 artiklan 5 f kohta	20 artiklan 10 kohta
17 artiklan 6 kohta	20 artiklan 11 kohta
17 artiklan 7 kohta	20 artiklan 12 kohta
17 artiklan 8 kohta	20 artiklan 13 kohta
18 artikla	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	23 artikla
21 artikla	24 artikla
22 artikla	25 artikla
22 a artikla	26 artikla
23 artikla	27 artikla
24 artikla	28 artikla
24 a artikla	29 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	31 artikla
27 artikla	32 artikla
28 artikla	33 artikla
29 artikla	34 artikla
30 artikla	35 artikla
31 artikla	36 artikla
32 artikla	37 artikla
33 artikla	38 artikla
34 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta
34 artiklan 1 a kohta	39 artiklan 2 kohta
34 artiklan 2 kohta	39 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
34 artiklan 3 kohta	39 artiklan 4 kohta
34 artiklan 4 kohta	39 artiklan 5 kohta
34 artiklan 5 kohta	39 artiklan 6 kohta
34 artiklan 6 kohta	39 artiklan 7 kohta
35 artikla	40 artikla
36 artikla	41 artikla
37 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohta
37 artiklan 3 kohta	42 artiklan 2 kohta
38 artikla	43 artikla
39 artikla	44 artikla
40 artikla	45 artikla
41 artikla	46 artikla
42 artikla	47 artikla
42 a artikla	48 artikla
43 artikla	49 artikla
44 artiklan 1 ja 2 kohta	50 artiklan 1 ja 2 kohta
44 artiklan 4 kohta	50 artiklan 3 kohta
44 artiklan 4 a kohta	50 artiklan 4 kohta
44 artiklan 5–9 kohta	50 artiklan 5–9 kohta
45 artikla	51 artikla
46 artikla	52 artikla
47 artikla	53 artikla
48 artikla	54 artikla
48 a artikla	55 artikla
49 artikla	56 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
50 artikla	57 artikla
51 artikla	58 artikla
52 artikla	59 artikla
53 artikla	60 artikla
54 artikla	61 artikla
55 artikla	62 artikla
56 artikla	63 artikla
57 artikla	64 artikla
57 a artikla	65 artikla
58 artikla	66 artikla
59 artikla	67 artikla
60 artikla	68 artikla
61 artikla	69 artikla
63 artikla	70 artikla
64 artikla	71 artikla
65 artikla	72 artikla
65 a artikla	73 artikla
66 artikla	74 artikla
67 artikla	75 artikla
68 artikla	76 artikla
69 artikla	77 artikla
70 artikla	78 artikla
71 artikla	79 artikla
72 artikla	80 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
73 artikla	81 artikla
74 artikla	82 artikla
74 a artikla	83 artikla
74 b artikla	84 artikla
74 c artikla	85 artikla
74 d artikla	86 artikla
74 e artikla	87 artikla
74 f artikla	88 artikla
74 g artikla	89 artikla
74 h artikla	90 artikla
74 i artikla	91 artikla
74 j artikla	92 artikla
74 k artikla	93 artikla
75 artikla	94 artikla
76 artikla	95 artikla
77 artikla	96 artikla
78 artikla	97 artikla
79 artikla	98 artikla
79 a artikla	99 artikla
79 b artikla	100 artikla
79 c artikla	101 artikla
79 d artikla	102 artikla
80 artikla	103 artikla
81 artikla	104 artikla
82 artikla	105 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetetus
82 a artikla	106 artikla
83 artikla	107 artikla
84 artikla	108 artikla
85 artiklan 1 kohta	109 artiklan 1 kohta
85 artiklan 1 a kohta	109 artiklan 2 kohta
85 artiklan 2 kohta	109 artiklan 3 kohta
85 artiklan 3 kohta	109 artiklan 4 kohta
85 artiklan 4 kohta	109 artiklan 5 kohta
85 artiklan 5 kohta	109 artiklan 6 kohta
85 artiklan 6 kohta	109 artiklan 7 kohta
85 artiklan 7 kohta	109 artiklan 8 kohta
86 artikla	110 artikla
87 artikla	111 artikla
87 a artikla	112 artikla
87 b artikla	113 artikla
88 artikla	114 artikla
88 a artikla	115 artikla
89 artikla	116 artikla
90 artikla	117 artikla
91 artikla	118 artikla
92 artikla	119 artikla
93 artikla	120 artikla
93 a artikla	121 artikla
94 artikla	122 artikla
95 artiklan 1 kohta	123 artiklan 1 kohta

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetetus
95 artiklan 2 kohta	–
95 artiklan 3 kohta	123 artiklan 2 kohta
95 artiklan 4 kohta	123 artiklan 3 kohta
95 artiklan 5 kohta	–
96 artikla	124 artikla
97 artikla	125 artikla
98 artikla	126 artikla
99 artikla	127 artikla
100 artikla	128 artikla
101 artikla	129 artikla
102 artikla	130 artikla
103 artikla	131 artikla
104 artikla	132 artikla
105 artikla	133 artikla
106 artikla	134 artikla
107 artikla	135 artikla
109 artikla	136 artikla
110 artikla	137 artikla
111 artikla	138 artikla
112 artikla	139 artikla
113 artikla	140 artikla
114 artikla	141 artikla
115 artikla	142 artikla
116 artikla	143 artikla
117 artikla	144 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
118 artikla	145 artikla
119 artiklan 1–5 kohta	146 artiklan 1–5 kohta
119 artiklan 5 a kohta	146 artiklan 6 kohta
119 artiklan 6 kohta	146 artiklan 7 kohta
119 artiklan 7 kohta	146 artiklan 8 kohta
119 artiklan 8 kohta	146 artiklan 9 kohta
119 artiklan 9 kohta	146 artiklan 10 kohta
119 artiklan 10 kohta	146 artiklan 11 kohta
120 artikla	147 artikla
121 artikla	148 artikla
123 artikla	149 artikla
123 a artikla	150 artikla
123 b artikla	151 artikla
123 c artikla	152 artikla
124 artikla	153 artikla
125 artikla	154 artikla
126 artikla	155 artikla
127 artikla	156 artikla
128 artikla	157 artikla
129 artikla	158 artikla
130 artikla	159 artikla
131 artikla	160 artikla
132 artikla	161 artikla
133 artikla	162 artikla
134 artikla	163 artikla
134 a artikla	164 artikla
135 artikla	165 artikla
136 artikla	166 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
136 a artikla	167 artikla
136 b artikla	168 artikla
137 artikla	169 artikla
137 a artikla	170 artikla
138 artikla	171 artikla
139 artikla	172 artikla
140 artikla	173 artikla
141 artikla	174 artikla
141 a artikla	175 artikla
142 artikla	176 artikla
143 artikla	177 artikla
144 artikla	178 artikla
144 a artikla	179 artikla
144 b artikla	180 artikla
144 c artikla	181 artikla
145 artikla	182 artikla
146 artikla	183 artikla
147 artikla	184 artikla
148 artikla	185 artikla
148 a artikla	186 artikla
149 artikla	187 artikla
150 artikla	188 artikla
151 artikla	189 artikla
152 artikla	190 artikla
153 artikla	191 artikla
153 a artikla	192 artikla
154 artikla	193 artikla

Asetus (EY) N:o 207/2009	Tämä asetus
154 a artikla	194 artikla
155 artikla	195 artikla
156 artikla	196 artikla
157 artikla	197 artikla
158 artikla	198 artikla
158 a artikla	199 artikla
158 b artikla	200 artikla
158 c artikla	201 artikla
159 artikla	202 artikla
160 artikla	203 artikla
161 artikla	204 artikla
161 a artikla	205 artikla
161 b artikla	206 artikla
163 artikla	207 artikla
163 a artiklan 1 kohta	208 artiklan 1 kohta
163 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	208 artiklan 2 kohta
163 a artiklan 2 kohdan toinen virke	208 artiklan 3 kohta
163 a artiklan 3 kohta	208 artiklan 4 kohta
163 a artiklan 4 kohta	208 artiklan 5 kohta
163 a artiklan 5 kohta	208 artiklan 6 kohta
165 artikla	209 artikla
165 a artikla	210 artikla
166 artikla	211 artikla
167 artikla	212 artikla
Liite -I	Liite I
Liite I	Liite II
Liite II	Liite III